PEYGAMBERİMİZ (S.A.V)'İN MUCİZELERİ

HARUN YAHYA

Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı
"Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

1. Baskı: Ocak 2005
2. Baskı: Aralık 2005
3. Baskı: Şubat 2006
4. Baskı: Ağustos 2006
5. Baskı: Mayıs 2007

ARAŞTIRMA
YAYINCILIK

Talatpaşa Mah. Emirgazi Caddesi
İbrahim Elmas İşmerkezi
A Blok Kat 4 Okmeydanı – İstanbul
Tel: (0 212) 222 00 88

Baskı: Ertem Matbaası / Nasuh Akar Mahallesi 25. Sokak No: 19
Balgat - Ankara Tel: (0 312) 284 18 14

İÇİNDEKİLER

YAZAR HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir. Nitekim yazarın, bugüne kadar 57 ayrı dile çevrilen yaklaşık 250 eseri, dünya çapında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Harun Yahya Külliyatı, -Allah'ın izniyle- 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

YAZAR VE ESERLERİ HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 30.000 resmin yer aldığı toplam 45.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 57 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve

kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritus'ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveçce gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

OKUYUCUYA

Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 140 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedir. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat edilmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

GİRİŞ

Tarih boyunca yaşamış olan tüm topluluklara Allah Kendi Katından seçip beğendiği bir elçi göndermiş, insanlara dünyada ve ahirette güzel bir hayat yaşamanın yollarını göstermiştir. Kuran'da bunun, iman edenler için büyük bir lütuf ve rahmet olduğu bildirilmiştir:

Andolsun ki Allah, müminlere, içlerinde kendilerinden onlara bir peygamber göndermekle lütufta bulunmuştur. (Ki O) Onlara ayetlerini okuyor, onları arındırıyor ve onlara Kitab'ı ve hikmeti öğretiyor. Ondan önce ise onlar apaçık bir sapıklık içindeydiler. (Al-i İmran Suresi, 164)

Biz seni alemler için yalnızca bir rahmet olarak gönderdik. (Enbiya Suresi, 107)

Gönderildikleri toplumlar için büyük birer lütuf olan elçiler insanlara doğru yolu göstermiş, onların karanlıklardan aydınlığa çıkmalarına vesile olmuş, tüm kainatı yoktan var eden Rabbimiz'in emirlerini insanlara tebliğ etmişlerdir. Huzur, güvenlik, barış ve adalet dolu bir hayatın ancak din ahlakının eksiksiz yaşanmasıyla mümkün olabileceğini insanlara anlatmışlardır. Ancak Kuran'da bildirilen **"...Ancak insanların çoğu iman etmezler."** (Rad Suresi, 1) ayetinin bir tecellisi olarak, tarih boyunca, elçilerin kendileri için ne kadar büyük bir rahmet olduğunu takdir edip iman edenlerin sayısı az olmuştur.

Allah'ın mübarek elçileri, Kuran'da Hz. Muhammed (sav) için **"Sen şiddetle arzu etsen bile, insanların çoğu iman edecek değildir."** (Yusuf Suresi, 103) ayetiyle de bildirildiği gibi, insanların iman etmelerini içten arzu etmişlerdir. Dünyada ve ahirette nimete kavuşmaları, olabilecek en güzel ve en mutlu hayatı yaşayabilmeleri için onları doğruya çağırmışlardır. Buna karşılık insanlardan hiçbir ücret talep etmemişler, yalnızca onların iman etmelerini ve güzel ahlaklı olmalarını istemişlerdir. Samimi Allah korkuları ve üstün ahlakları nedeniyle yaşamlarını bu uğurda şerefle geçirmişlerdir. Yine hiçbir çıkarları olmadığı halde, insanlara imanı ve güzel ahlakı sevdirebilmek için çok büyük zorluklarla karşı karşıya kalmış, türlü olaylarla denenmişlerdir. Ancak zorluk gibi görünen tüm olaylar, onların imanlarını ve şevklerini daha da artırmıştır. Allah'ın İlahi yardımı ve desteğiyle büyük bir cesaret örneği sergilemiş ve sonucunda da Allah'ın izniyle galip gelen daima onlar olmuşlardır. Rabbimiz Kuran'da şöyle buyurmuştur:

Allah, yazmıştır: "Andolsun, Ben galip geleceğim ve elçilerim de." Gerçekten Allah, en büyük kuvvet sahibidir, güçlü ve üstün olandır. (Mücadele Suresi, 21)

Allah, ihlaslarına, sadakatlerine, sabırlarına, samimiyetlerine ve tevekküllerine karşılık bu kutlu şahısların kalplerine güven ve huzur duygusu indirmiş, onları maddi ve manevi yönden güçlü kılmış ve inkar edenlerin onlar aleyhindeki tuzaklarını bozmuştur. Kuran'da Allah'ın peygamberlerine olan desteği ve koruması şöyle bildirilmektedir:

Şüphesiz, Biz elçilerimize ve iman edenlere dünya hayatında ve şahidlerin (şahidlik için) duracakları gün elbette yardım edeceğiz. (Mümin Suresi, 51)

Ey peygamber, Rabbinden sana indirileni tebliğ et. Eğer (bu görevini) yapmayacak olursan O'nun elçiliğini tebliğ etmemiş olursun. Allah seni insanlardan koruyacaktır. Şüphesiz Allah kafir olan bir topluluğu hidayete erdirmez. (Maide Suresi, 67)

İnkar edenlerin Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'in hayatına son vermek amacıyla düzenledikleri tuzak karşısında ise Allah, Peygamberimiz (sav)'e olan desteğini şöyle haber vermiştir:

Hani o inkar edenler, seni tutuklamak ya da öldürmek veya sürgün etmek amacıyla, tuzak kuruyorlardı. Onlar bu tuzağı tasarlıyorlarken, Allah da bir düzen (bir karşılık) kuruyordu. Allah, düzen kurucuların (tuzaklarına karşılık verenlerin) hayırlısıdır. (Enfal Suresi, 30)

Kuran'ın birçok ayetinde de bildirildiği gibi Allah, elçilerini karşılaştıkları her türlü zorluğa, tuzağa, sıkıntıya karşı korumuş, bu mübarek şahısların üzerindeki nimet ve bereketini artırmış, her zorluğun ardından onlara bir çıkış yolu yaratmıştır. İçerisinde bulundukları zor şartlarda Allah, elçilerinin cesaretlerini ve güçlerini artırmış, üzerlerindeki yükün ağırlığını hafifletmiş, rahmetini hatırlatarak kalplerini kuvvetlendirmiştir.

Rabbimiz bazı elçilerini de mucizeler bahşederek desteklemiştir. Rabbimiz'in büyük bir nimeti olan bu mucizeler insanlarda çok büyük bir etki oluşturmuş; müminlerin hidayetlerini ve şevklerini daha da artırırken, pek çok kişinin de imanına vesile olmuştur.

Rabbimiz'in Peygamberlere Bahşettiği Mucizeler

Rabbimiz, kimi zaman elçilerini inkar edenlerin ve müşriklerin tuzaklarından korumak, kimi zaman da insanların imanına vesile olması için bazı peygamberlerine mucizeler lütfetmiştir. Kuran-ı Kerim'de, Yüce Allah'ın mucizelerle desteklediği peygamberlerin tebliğleri, hayatları ve inkarcılara karşı verdikleri mücadele detaylı olarak bildirilmiştir. Sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav), Hz. Musa, Hz. İbrahim ve Hz. İsa, Rabbimiz'in mucizeler bahşettiği mübarek elçilerindendir.

Örneğin Hz. İbrahim'i ateşe atmak isteyen inkarcıların tuzakları Rabbimiz'in mucizesiyle bozulmuştur. Allah, **"Biz de dedik ki: "Ey ateş, İbrahim'e karşı soğuk ve esenlik ol."** (Enbiya Suresi, 69) ayetiyle de haber verdiği gibi, ateşe Hz. İbrahim'e esenlik olmasını emretmiştir. Böylece Rabbimiz'in mucizesiyle, inkar edenlerin Hz. İbrahim aleyhinde kurdukları tuzak yerle bir olmuştur. Kuran'da Allah'ın elçilerinden bazılarına bahşettiği diğer mucizeler şu şekilde haber verilmektedir:

Hz. İsa'nın kavmine gösterdiği mucizeler

Allah şöyle diyecek: "Ey Meryem oğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhu'l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana Kitab'ı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. İznimle çamurdan kuş biçiminde (bir şeyi) oluşturuyordun da (yine) iznimle ona üfürdüğünde bir kuş oluveriyordu. Doğuştan kör olanı, alacalıyı iznimle iyileştiriyordun, (yine) Benim iznimle ölüleri (hayata) çıkarıyordun. İsrailoğulları'na apaçık belgelerle geldiğinde onlardan inkara sapanlar, "Şüphesiz bu apaçık bir sihirdir" demişlerdi (de) İsrailoğulları'nı senden geri püskürtmüştüm." (Maide Suresi, 110)

İsrailoğulları'na elçi kılacak. (O, İsrailoğulları'na şöyle diyecek:) "Gerçek şu, ben size Rabbinizden bir ayetle geldim. Ben size çamurdan kuş biçiminde bir şey oluşturur, içine üfürürüm, o da hemencecik Allah'ın izniyle kuş oluverir. Ve Allah'ın izniyle doğuştan kör olanı, alaca hastalığına tutulanı iyileştirir ve ölüyü diriltirim. Yediklerinizi ve biriktirdiklerinizi size haber veririm. Şüphesiz, eğer inanmışsanız bunda sizin için kesin bir ayet vardır." (Al-i İmran Suresi, 49)

Hz. Musa'nın asasının ejderhaya dönüşmesi ve karşısındakilerin hilelerini yutması

(Firavun) Dedi ki: "Eğer gerçekten bir ayet getirmişsen ve doğru sözlülerden isen, bu durumda onu getir (bakalım)." Böylelikle (Musa) asasını fırlatınca, anında apaçık bir ejderha oluverdi. (Araf Suresi, 106- 107)

Sağ elindekini atıver, onların yaptıklarını yutacaktır; çünkü onların yaptıkları yalnızca bir büyücü hilesidir. Büyücü ise nereye varsa kurtulamaz. (Taha Suresi, 69)

Hz. Musa'nın elinin bembeyaz olması

Elini koltuğuna sok, bir hastalık olmadan, başka bir mucize (ayet) olarak bembeyaz bir durumda çıksın. Öyle ki sana büyük mucizelerimizden (birini) göstermiş olalım. (Taha Suresi, 22-23)

Hz. Musa'nın asasıyla vurarak denizde yol açması

İki topluluk birbirini gördükleri zaman Musa'nın adamları: "Gerçekten yakalandık" dediler. (Musa:) "Hayır" dedi. "Şüphesiz Rabbim, benimle beraberdir; bana yol gösterecektir." Bunun üzerine Musa'ya: "Asanla denize vur" diye vahyettik. (Vurdu ve) Deniz hemencecik yarılıverdi de her parçası kocaman bir dağ gibi oldu. Ötekileri de buraya yaklaştırdık. Musa'yı ve onunla birlikte olanların hepsini kurtarmış olduk. Sonra ötekileri suda boğduk. (Şuara Suresi, 61-66)

Hz. İbrahim'in parçaladığı kuşların ona canlı olarak geri gelmeleri

Hani İbrahim: "Rabbim, bana ölüleri nasıl dirilttiğini göster" demişti. (Allah ona:) "İnanmıyor musun?" deyince, "Hayır (inandım), ancak kalbimin tatmin olması için" dedi. "Öyleyse, dört kuş tut. Onları kendine alıştır, sonra onları (parçalayıp) her bir parçasını bir dağın üzerine bırak, sonra da onları çağır. Sana koşarak gelirler. Bil ki, şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir." (Bakara Suresi, 260)

Hz. Meryem'in yanında hep hazır yiyecek olması

... Zekeriya her ne zaman mihraba girdiyse, yanında bir yiyecek buldu: "Meryem, bu sana nereden geldi?" deyince, "Bu, Allah Katındandır. Şüphesiz Allah, dilediğine hesapsız rızık verendir" dedi. (Al-i İmran Suresi, 37)

Hz. Yunus'un balık tarafından yutulduktan sonra mucizevi şekilde kurtulması

Şüphesiz Yunus da gönderilmiş (elçi)lerdendi. Hani o, dolu bir gemiye kaçmıştı. Böylece kur'aya katılmıştı da, kaybedenlerden olmuştu. Derken onu balık yutmuştu, oysa o kınanmıştı. Eğer (Allah'ı çokça) tesbih edenlerden olmasaydı, Onun karnında (insanların) dirilip-kaldırılacakları güne kadar kalakalmıştı. Sonunda o hasta bir durumdayken çıplak bir yere (sahile) attık. (Saffat Suresi, 139-145)

Hz. Zekeriya'nın ilerlemiş yaşında çocukla müjdelenmesi

Orada Zekeriya Rabbine dua etti: "Rabbim, bana Katından tertemiz bir soy armağan et. Doğrusu Sen, duaları işitensin" dedi. O mihrapta namaz kılarken, melekler ona seslendi: "Allah, sana Yahya'yı müjdeler. O, Allah'tan olan bir kelimeyi (İsa'yı) doğrulayan, efendi, iffetli ve salihlerden bir peygamberdir." Dedi ki: "Rabbim, bana gerçekten ihtiyarlık ulaşmışken ve karım da kısırken nasıl bir oğlum olabilir?" "Böyledir" dedi, "Allah dilediğini yapar." (Al-i İmran Suresi, 38-40)

Kuran ayetlerinde, yukarıda yer verilenlerin dışında daha birçok mucize haber verilmektedir. Rabbimiz'in bize haber verdiği bu mucizeler, tüm kainatın sahibi, sonsuz güç ve kudret sahibi olan Rabbimiz'in dilemesiyle meydana gelmektedir. Her bir mucize Allah'ın "Ol" emriyle ve Allah'ın dilediği şekilde gerçekleşmektedir. Allah bir Kuran ayetinde şu şekilde buyurmaktadır:

Andolsun, senden önce de elçiler gönderdik, onlara eşler ve çocuklar verdik. <u>Allah'ın izni olmaksızın (hiç) bir elçiye herhangi bir ayeti (mucizeyi) getirmek olacak iş değildi.</u> Her ecel (tesbit edilmiş süre) için bir kitap (yazı, hüküm, son) vardır. (Ra'd Suresi, 38)

Maide Suresi'nde de Hz. İsa'nın, mucizeleri "Allah'ın izniyle" gerçekleştirdiği haber verilmektedir:

Allah şöyle diyecek: "Ey Meryem oğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhu'l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana Kitab'ı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. <u>İznimle</u> çamurdan kuş biçiminde (bir şeyi) oluşturuyordun da (yine) <u>iznimle</u> ona üfürdüğünde bir kuş oluveriyordu. Doğuştan kör olanı, alacalıyı <u>iznimle</u>

iyileştiriyordun, (yine) Benim iznimle ölüleri (hayata) çıkarıyordun. İsrailoğulları'na apaçık belgelerle geldiğinde onlardan inkara sapanlar, "Şüphesiz bu apaçık bir sihirdir" demişlerdi (de) İsrailoğulları'nı senden geri püskürtmüştüm." (Maide Suresi, 110)

Peygamberlerin hepsi Rabbimiz'e teslim olmuş, yüksek ahlaklı, alemlere üstün ve örnek kılınmış, mübarek kimselerdir. Tüm insanlar gibi onlar da Rabbimiz'in huzurunda aciz ve muhtaçtırlar. Allah tüm kainatı yoktan var eden, tüm varlıklar üzerinde mutlak güç ve hakimiyet sahibi olandır. Canlı cansız herşeyin kontrolü Allah'a aittir. Tüm kainat, göklerde ve yerde bulunan canlı - cansız herşey: tüm insanlar, hayvanlar, bitkiler, eşyalar Allah'a aittir. Hepsini yaratan alemlerin Rabbi olan Allah'tır. Herşey O'nun emriyle hareket eder, o dilediği sürece varlığını sürdürebilir.

Tüm canlı varlıkları besleyen, onlara gökten ve yerden rızık veren, yeri yeşerten, geceyi karartan, Güneş'i parlak bir ışık kılan, mevsimleri var eden Yüce Allah'tır. Dünyanın yaratılışından itibaren yaşamış olan tüm insanları yaratan Allah'tır. Canlı ya da cansız herşey varlığını Allah'a borçludur ve tüm varlığıyla O'na muhtaçtır. Rabbimiz'in insanlar arasından seçip elçilik göreviyle şereflendirdiği peygamberleri de Allah'ın yarattığı ve O'nun emriyle hareket eden, Allah'a muhtaç insanlardır. Gösterdikleri mucizeler de sadece Allah'ın dilemesiyle meydana gelmektedir.

Enbiya Suresi'nde Rabbimiz'in sonsuz gücü şu şekilde haber verilmektedir:

Göklerde ve yerde kim varsa O'nundur. O'nun yanında olanlar, O'na ibadet etmekte büyüklüğe kapılmazlar ve yorgunluk duymazlar. Gece ve gündüz, hiç durmaksızın tesbih ederler. Yoksa onlar, yerden birtakım ilahlar edindiler de, onlar mı (ölüleri) diriltecekler? Eğer her ikisinde (gökte ve yerde) Allah'ın dışında ilahlar olsaydı, elbette, ikisi de bozulup gitmişti. Arşın Rabbi olan Allah onların nitelendiregeldikleri şeylerden Yücedir. O, yaptıklarından sorulmaz, oysa onlar sorguya çekilirler. Yoksa O'ndan başka ilahlar mı edindiler? De ki: "Kesin-kanıt (burhan)ınızı getirin. İşte benimle birlikte olanların zikri (Kitab'ı) ve benden öncekilerin de zikri." Hayır, onların çoğu hakkı bilmiyorlar, bundan dolayı yüz çeviriyorlar. (Enbiya Suresi, 19-24)

Bizim bu kitaptaki amacımız da Allah'ın, üstün ahlakı, derin imanı, her tavrı ve sözüyle insanlara örnek kıldığı mübarek Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'in mucizelerinden bazılarını insanlara hatırlatmaktır. Peygamberimiz (sav), Allah'ın izniyle, hayatı boyunca insanlara birçok mucize göstermiştir. Bu mucizelerden bazılarına sadece sahabeler şahit olurlarken, bir kısmı ise inkar edenlerin çok büyük bir bölümü tarafından görülmüştür.

Peygamberimiz (sav)'in mucizelerinin bir kısmı Kuran ayetlerinde, bir bölümü de Peygamber (sav)'in hadislerinde ve İslam alimlerinin çeşitli açıklamalarında

aktarılmaktadır. Amacımız, alemlere rahmet olarak gönderilen bu mübarek insanın mucizevi yönlerini insanlara göstermek ve onları Kuran-ı Kerim'i ve Peygamber Efendimiz (sav)'in sünnetini kendilerine rehber edinmeye davet etmektir.

ALLAH’IN PEYGAMBERİMİZ (SAV)’E BAHŞETTİĞİ MUCİZELER

Peygamber Efendimiz (sav) Allah'ın, **"... Ancak o, Allah'ın Resulü ve peygamberlerin sonuncusudur..."** (Ahzab Suresi, 40) ayetiyle bildirdiği gibi insanlar için son peygamber olarak gönderilen, Allah'ın en son hak kitabını vahyettiği, güzel ahlakı, takvası, Allah'a olan yakınlığı ile insanlara örnek kıldığı mübarek bir insandır. O, Allah'ın dostu, müminlerin de dostu ve velisidir. Allah'ın, **"Gerçek şu ki, Biz senin üzerine ‘oldukça ağır' bir söz (vahy) bırakacağız"** (Müzzemmil Suresi, 5) ayetiyle de bildirdiği gibi Peygamberimiz (sav)'e çok büyük bir sorumluluk vermiştir. Peygamberimiz (sav) ise, Allah'a olan güçlü imanıyla, kendisine verilen bu sorumluluğu en güzel şekilde yerine getirmiş, insanları Allah'ın yoluna davet etmiş ve tüm inananların yol göstericisi olmuştur.

Kitabın girişinde de belirttiğimiz gibi Rabbimiz pek çok elçisine harikulade mucizelerle lütufta bulunmuştur. Yüce Allah, kıymetli Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'i de Kendi Katından birçok mucizeyle desteklemiştir. Bu mucizelerden en büyüğü ise hiç şüphesiz, Rabbimiz'in insanlara bir hidayet rehberi olarak gönderdiği Kuran-ı Kerim'dir. Rabbimiz Kuran'ı Peygamberimiz (sav)'in kalbine vahyetmiştir.

Peygamberimiz (sav)'in kalbine bırakılan vahiy

İslami ve tarihi kaynaklara göre sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav) 40 yaşlarında peygamberlikle şereflendirilmiştir. Ancak Peygamberimiz (sav) vahiy almaya başlamadan önce de birçok mucizevi olay gerçekleşmiştir. Bu mucizelerden biri Peygamberimiz (sav)'in geceleri gördüğü rüyaların aynı şekilde gerçekleşmesidir. Hadislerde bildirildiğine göre "salih rüyalar" yaklaşık 6 ay sürmüştür. Büyük İslam alimi İmam Suyuti, *Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz* adlı önemli eserinde bu rüyaları şu şekilde aktarmaktadır:

Allah Resulü (sav)'ne indirilen vahyin başlangıcı, uykuda gördüğü salih rüya şeklinde olmuştur. Gördüğü her rüya sabah aydınlığı gibi gerçek çıkıyordu...[1]

Hadislerde bildirildiğine göre, Peygamberimiz (sav) 40 yaşlarına geldiğinde sık sık Mekke'ye 12 kilometre uzaklıkta bulunan "Nur" dağındaki "Hira" mağarasına gider, tek başına kalırdı. Hira mağarasına yalnızlığa *(uzlete)* çekilişinin üçüncü yılının Ramazan ayında, Yüce Rabbimiz Hz. Muhammed (sav)'e peygamberlik ihsan etti. Cebrail, Allah'ın izniyle, Peygamberimiz (sav)'e göründü ve ona Kuran-ı Kerim'den bazı ayetler indirdi.

İlk vahyin günü, Miladi 10 Ağustos 610 tarihine rastgelen, 21 Ramazan Pazartesi gecesi olarak bildirilmektedir.

Allah Cebrail'i vesile kılarak kutlu elçisine İslam dinini vahyetmiştir. Hiç şüphesiz bu, Rabbimiz'in çok büyük bir lütfudur. Peygamber Efendimiz (sav) de derin imanı, Allah korkusu, takvası, üstün ahlakıyla buna layık ve ehil, mübarek bir insandır. Yüce Allah bir ayetinde şöyle buyurmaktadır:

(Vahyi sende bırakan) Rabbin rahmetinden başka(sı değildir). Şüphesiz O'nun lütfu senin üzerinde çok büyüktür. (İsra Suresi, 87)

Allah bir diğer ayetinde de şu şekilde bildirmiştir:

Kitabın sana (kalbine vahy ile) bırakılacağını umud etmezdin; (bu,) Rabbinden ancak bir rahmettir... (Kasas Suresi, 86)

Peygamberlik makamıyla şereflendirilmeden önceki altı ay boyunca gördüğü rüyaların aynı şekilde çıkması, Sevgili Peygamberimiz (sav)'in Allah Katında seçilmiş olduğunun delillerinden biridir. İslam alimleri bu durumu, Allah'ın insanlara gönderdiği son peygamberini bu büyük göreve "uykusunda hazırladığı" şeklinde yorumlamaktadırlar. Bu "salih rüyaların" ardından, Allah'tan aldığı ilk vahiyle Peygamber Efendimiz (sav) tüm insanlara bir hidayet önderi kılınmıştır. Daha sonra da çok büyük bir kararlılıkla, vefat edene kadar, insanları Allah'a ve O'nun yoluna davet etmiştir. Peygamberimiz (sav)'in ilk vahiy alışı öncesindeki mucizevi olaylar hadislerde şöyle anlatılmaktadır:

Hz. Ayşe anlatıyor: "Resulullah aleyhissalatu vesselam'a vahiy olarak ilk başlayan şey uykuda gördüğü salih rüyalar idi. Rüyada her ne görürse, sabah aydınlığı gibi aynen vukua geliyordu. (Bu esnada) ona yalnızlık sevdirilmişti. Hira mağarasına çekilip orada, ailesine dönmeksizin birkaç gece tek başına kalıp, tahannüs'de (ibadette) bulunuyordu. Bu maksadla yanına azık alıyor, azığı tükenince Hz. Hatice (ra)'ya dönüyor, yine aynı şekilde azık alıp tekrar gidiyordu. Bu hal, kendisine Hira mağarasında Hak gelinceye kadar devam etti. Bir gün ona melek gelip:

- "Oku!" dedi. Aleyhissalâtu vesselâm:

- "Ben okuma bilmiyorum!" cevabını verdi. (Aleyhissalâtu vesselâm hâdisenin gerisini şöyle anlatır:

- "Ben okuma bilmiyorum deyince melek beni tutup kucakladı, takatım kesilinceye kadar sıktı. Sonra bıraktı. Tekrar:

- "Oku!" dedi. Ben tekrar:

- "Okuma bilmiyorum!" dedim. Beni ikinci defa kucaklayıp takatım kesilinceye kadar sıktı. Sonra tekrar bıraktı ve: "Oku!" dedi. Ben yine: "Okuma bilmiyorum!" dedim. Beni tekrar alıp, üçüncü sefer takatım kesilinceye kadar sıktı. Sonra bıraktı ve:

*- **"Yaratan Rabbinin adıyla oku! O, insanı bir kan pıhtısından yarattı. Oku! Rabbin kerimdir, o kalemle öğretti. İnsana bilmediğini öğretti"** (Alâk Suresi 1-5) dedi.*

Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm bu vahiyleri öğrenmiş olarak döndü...[2]

Kuran'da da, Peygamberimiz (sav)'in Cebrail ile görüşmesi ve Kuran ayetlerinin kendisine bildirilmesi birçok ayetle haber verilmektedir. Necm Suresi'nde Peygamberimiz (sav)'e Kuran'ı öğretenin Cebrail olduğu şu şekilde bildirilmektedir:

Sahibiniz (arkadaşınız olan peygamber) sapmadı ve azmadı.
O, hevadan (kendi istek, düşünce ve tutkularına göre) konuşmaz.
O (söyledikleri), yalnızca vahyolunmakta olan bir vahiydir.
Ona (bu Kur'an'ı) üstün (oldukça çetin) bir güç sahibi (Cebrail) öğretmiştir. (Necm Suresi, 2-5)

Bu ayetlerin devamındaki ayetlerde de Cebrail'in Kuran'ı Kerim'i, Peygamberimiz (sav)'e öğretmesi sırasındaki harikulade olaylar şöyle haber verilmektedir:

(Ki O,) Görünümüyle çarpıcı bir güzelliğe sahiptir. Hemen doğruldu.
O, en yüksek bir ufuktaydı.
Sonra yaklaştı, derken sarkıverdi.
Nitekim (ikisi arasındaki uzaklık) iki yay kadar (oldu) veya daha yakınlaştı.
Böylece O'nun kuluna vahyettiğini vahyetti.
Onun gördüğünü gönül yalanlamadı.
Yine de siz gördüğü (şey) üzerinde onunla tartışacak mısınız? (Necm Suresi, 6-12)

Daha birçok ayette de Kuran'ı indirenin Cebrail olduğu haber verilmektedir. Bu ayetlerde Cebrail için "Ruhu'l Kudüs" ve "Ruhu'l Emin" şeklinde de buyurulmaktadır:

Kendisiyle Allah'ın konuşması, bir beşer için olacak (şey) değildir; ancak bir vahy ile ya da perde arkasından veya bir elçi gönderip Kendi izniyle dilediğine vahyetmesi (durumu) başka. Gerçekten O, Yüce olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (Şura Suresi, 51)

De ki: "Cibril'e kim düşman ise, (bilsin ki) gerçekten onu (Kitab'ı), Allah'ın izniyle kendinden öncekileri doğrulayıcı ve mü'minler için hidayet ve müjde verici olarak senin kalbine indiren O'dur. (Bakara Suresi, 97)

De ki: "İman edenleri sağlamlaştırmak, Müslümanlara bir müjde ve hidayet olmak üzere, onu (Kur'an'ı) hak olarak Rabbinden Ruhu'l-Kudüs indirmiştir." (Nahl Suresi, 102)

Gerçekten o (Kur'an), alemlerin Rabbinin (bir) indirmesidir. Onu Ruhu'l-Emin indirdi. Uyarıcılardan olman için, senin kalbinin üzerine (indirmiştir). (Şuara Suresi, 192-194)

Kendisine Cebrail tarafından vahyedilen ilk ayetlerden sonra Peygamberimiz (sav)'e gelen vahyin belli bir süre kesildiği rivayet edilmektedir. Hadislerde vahyin

kesilmesinden sonra ilk olarak Müddessir Suresi'nin ilk ayetlerinin Peygamber Efendimiz (sav)'e vahyolunduğu ve kendisinin tebliğ görevine bu ayetlerin vahyinden sonra başladığı haber verilmiştir.[3] Bundan sonra Allah'ın verdiği emirle, Peygamberimiz (sav) insanlara yalnızca Allah'a iman etmeyi, O'na kesinlikle şirk koşmamayı anlattı. Müddessir Suresi'ndeki ayetlerde şöyle buyrulmaktadır:

Ey bürünüp örtünen, Kalk (ve) bundan böyle uyar. Rabbini tekbir et (yücelt) (Müddessir Suresi, 1-3)

Görüldüğü gibi, Şuara Suresi'nin 194. ayetinde vahyin Peygamberimiz (sav)'in kalbine indirildiği haber verilmektedir. Ala Suresi'nin 6. ayetinde ise Allah, **"Sana okutacağız, sen de unutmayacaksın"** buyurarak, Peygamber Efendimiz (sav)'e Kuran'ı Kendisi'nin ezberleteceğini bildirmektedir. Kuran'ın tüm ayetlerini bu şekilde öğrenmesi Rabbimiz'in Peygamberimiz (sav)'e bahşettiği mucizelerinden biridir.

Kuran ayetleri Peygamberimiz (sav)'in kalbine yerleştirilmiş, kendisi tüm hayatı boyunca Kuran ayetleriyle tebliğ yapmıştır. Allah, Ala Suresi'nin 8. ayetinde **"Ve seni kolay olan için başarılı kılacağız"** buyurarak Peygamberimiz (sav)'e yardım ettiğini ve Katından bir nimet olarak onu başarılı kılacağını müjdelemiştir.

Rabbimiz, **"...İman edenlere yardım etmek ise, Bizim üzerimizde bir haktır"** (Rum Suresi, 47) ayetiyle de bildirdiği gibi mübarek elçisine hep yardım etmiştir. Bu kutlu şahsın kalbine ferahlık vermiş, aklında, ilminde, hafızasında harikuladelikler yaratmıştır.

Allah Kıyamet Suresi'nde de Kuran ayetlerini Peygamberimiz (sav)'e okutan ve unutturmayanın Kendisi olduğunu bildirmiştir:

Onu (Kur'an'ı, kavrayıp belletmek için) aceleye kapılıp dilini onunla hareket ettirip-durma. Şüphesiz, onu (kalbinde) toplamak ve onu (sana) okutmak Bize ait (bir iş)tir. Şu halde, Biz onu okuduğumuz zaman, sen de onun okunuşunu izle. Sonra muhakkak onu açıklamak Bize ait (bir iş)tir. (Kıyamet Suresi, 16-19)

Ayetlerde de görüldüğü gibi, Allah özel olarak Kuran ayetlerini Peygamberimiz (sav)'in hafızasına yerleştirmiştir. Allah bir başka ayette Peygamberimiz (sav)'e şöyle buyurmuştur:

Hak olan, biricik hükümdar olan Allah Yücedir. Onun vahyi sana gelip-tamamlanmadan evvel, Kur'an'ı (okumada) acele etme ve de ki: "Rabbim, ilmimi arttır." (Taha Suresi, 114)

Peygamberimiz (sav) Allah'a olan coşkulu imanı, derin sevgisiyle Rabbimiz'in bütün emirlerine gönülden boyun eğmiştir. Allah da onu güçlü ve başarılı kılmış, ona pek çok nimet bahşetmiş, dünyada ve ahirette seçkinlerden kılmıştır.

Peygamberimiz (sav)'e vahyin geldiği sırada şahit olunanlar

Allah Müzzemmil Suresi'nde Peygamber Efendimiz (sav)'e gece kalkıp vahiy için hazırlık yapmasını buyurmuş, vahyin ne kadar ağır bir söz olduğunu haber vermiştir:

Ey örtüsüne bürünen,
Az bir kısmı hariç olmak üzere, geceleyin kalk:
(Gecenin) Yarısı kadar. Ya da ondan biraz eksilt.
Veya üzerine ilave et. Ve Kur'an'ı belli bir düzen içinde (tertil üzere) oku.
Gerçek şu ki, Biz senin üzerine 'oldukça ağır' bir söz (vahy) bırakacağız.
Doğrusu gece neşesi (gece ibadeti, insanın iç dünyasında uyandırdığı) etki bakımından daha kuvvetli, okumak bakımından daha sağlamdır.
Çünkü gündüz, senin için uzun uğraşılar vardır.
Rabbinin ismini zikret ve her şeyden kendini çekerek yalnızca O'na yönel. (Müzzemmil Suresi, 1-8)

Hadislerde de, Peygamberimiz (sav) Allah'tan vahiy alma gibi olağanüstü bir olayı yaşarken bulunduğu odada harikulade manevi olaylar yaşandığı bildirilmektedir. Bazı hadislerde Peygamberimiz (sav)'e vahiy geldiği zaman çevresindekilerin arı uğultusu gibi bir ses duydukları bildirilmektedir. Bazı kaynaklarda ise Peygamberimiz (sav)'in yüzünün yanında arı uğultusu gibi bir ses duyulduğu aktarılmaktadır.[4] Buhari ve Müslim, Hz. Ayşe (ra)'dan şu hadis-i şerifi nakletmişlerdir:

El-Haris b. Hişam Resulullah (sav)'a: "Vahiy nasıl geliyor?" diye sordu. Şöyle buyurdu: ***"Bazen çan sesi gibi bana çok ağır bir şekilde gelip dediklerini kavradığımda benden ayrılıyor. Bazen insan kılığında gelir, bana konuşur ve ben de onun dediklerini ezberleyip kavrarım."*** *"*[5]

Buhari ve Tirmizi Hz. Ayşe (ra)'dan şunu da nakletmişlerdir:

Andolsun ki O'nu şöyle görmüştüm: Çok soğuk bir günde vahiy inmişti. ***Melek yanından ayrıldığında alnından –sel gibi- ter boşanıyordu.***[6]

Taberani ise Zeyd b. Sabit (ra)'dan şunu nakletmiştir:

Ben Allah Resulü'ne gelen vahiyleri yazardım. O'na vahiy indiğinde, şiddetli bir yorgunluk hisseder ve inci tanesi gibi terler boşalırdı. Vahiy hali sona erdiği zaman O okur, ben de yazardım.[7]

Ebu Nu'aym, el-Feltan b.Asım'dan şunu nakletmiştir:

Allah Resulü (sav)'e vahiy indiği zaman, gözleri açık, kulağı ve kalbi Allah tarafından gelen (ayetlerde) olurdu.[8]

Ebu Nu'aym, Ebu Hüreyre (ra)'dan şunu nakletmiştir:

Allah Resulü (sav)'e vahiy geldiği zaman, kendinden geçer gibi olurdu.[9]

PEYGAMBERİMİZ (SAV)'İN EN BÜYÜK MUCİZESİ: KURAN-I KERİM

Peygamberimiz (sav)'in en büyük mucizesi Kuran-ı Kerim'dir. Allah, bundan 14 asır önce, insanlara yol gösterici bir kitap olan Kuran-ı Kerim'i indirmiş ve tüm insanlığı ona uyarak kurtuluşa ermeye davet etmiştir. Rabbimiz Kuran için, **"Oysa o (Kuran) alemlere bir zikr (öğüt, hatırlatma, hüküm ve üstün bir şeref)den başka bir şey değildir."** (Kalem Suresi, 52) buyurmuştur.

Kuran, indirildiği günden bu yana her çağda yaşayan her insan grubunun anlayabileceği kolay ve anlaşılır bir dile sahiptir. Allah, Kuran'ın bu üslubunu, **"Andolsun Biz Kuran'ı zikr (öğüt alıp düşünmek) için kolaylaştırdık..."** (Kamer Suresi, 22) ayetiyle haber vermiştir. Kuran'ın, aynı zamanda edebi dilinin mükemmelliği, benzersiz üslup özellikleri ve içerdiği üstün hikmet de, onun Allah'ın sözü olduğunun kesin delillerindendir.

Kuran'ın bu özelliklerinin yanı sıra, Allah'ın sözü olduğunu tasdik eden pek çok mucizevi özelliği de vardır. Bu özelliklerden biri, ancak 20. ve 21. yüzyıl teknolojisiyle eriştiğimiz bazı bilimsel gerçeklerin, yaklaşık 1400 yıl önce Kuran'da bildirilmiş olmasıdır. Kuran'ın çeşitli ayetlerinde, son derece özlü ve hikmetli bir anlatım içinde aktarılan bazı bilimsel gerçekler, ancak son yüzyılların teknolojisi ile keşfedilmiştir. Kuran'ın indirildiği dönemde bilimsel olarak saptanması mümkün olmayan bu bilgiler, insanlara Kuran'ın Allah'ın sözü olduğunu bir kez daha ispatlamaktadır.

Kuran'ın indirildiği 7. yüzyılda, Arap toplumu bilimsel konular hakkında sayısız hurafeye ve batıl inanca sahipti. Evreni ve doğayı inceleyecek teknolojiye sahip olmayan Araplar, nesilden nesile aktarılan efsanelere inanıyorlardı. Örneğin, gökyüzünün dağlar sayesinde tepede durduğu sanılıyordu. Bu inanışa göre Dünya düzdü ve iki uçtaki yüksek dağlar birer direk gibi gök kubbeyi ayakta tutmaktaydı. Ancak Arap toplumunun tüm bu batıl inanışları Kuran'la birlikte ortadan kaldırıldı. Örneğin, **"Allah O'dur ki, gökleri dayanak olmaksızın yükseltti..."** (Ra'd Suresi, 2) ayeti göğün dağlar sayesinde tepede durduğu inancını geçersiz kıldı. Bunun gibi daha pek çok konuda, o dönemde bilinmeyen önemli bilgiler Kuran'da insanlara haber verildi. İnsanların astronomi, fizik ya da biyoloji hakkında çok az şey bildikleri bir dönemde indirilen Kuran, evrenin yaratılışından insanın oluşumuna, atmosferin yapısından, yeryüzündeki dengelere kadar pek çok konuda çok önemli bilgiler içermektedir. (Detaylı bilgi için Bkz.: *Kuran Mucizeleri*, Harun Yahya, 4. baskı, Haziran 2004)

Kuran tüm kainatı yoktan var eden, herşeyin en doğrusunu bilen Allah'ın sözüdür. Her insanın anlayabileceği, sade ve anlaşılır bir üsluba ve eşsiz hikmete sahiptir. Allah Kuran'ı, insanların okuyup anlamaları, içinde yazılanları öğrenmeleri, tüm kainatı yoktan var eden Rabbimiz'i tanımaları, O'na nasıl kulluk edeceklerini bilip, sakınmaları için göndermiştir. Türlü örnek ve kıssalarla ayetlerini birer birer ve çeşitli biçimlerde

açıklamıştır. Allah'ın, **"... Biz Kitap'ta hiçbir şeyi noksan bırakmadık..."** (Enam Suresi, 38) ayetiyle de bildirdiği gibi Kuran eksiksizdir. Gerek dünya hayatı, gerekse ahiret hayatıyla ilgili pek çok detay, Kuran'da en hikmetli şekilde açıklanmıştır. Allah, **"Andolsun, size (bütün durumlarınızı kapsayan) zikrinizin içinde bulunduğu bir Kitap indirdik. Yine de akıllanmayacak mısınız?"** (Enbiya Suresi, 10) ayetiyle de bu gerçeği bildirmektedir.

Kuran'ın en önemli özelliklerinden biri, günümüze kadar hiçbir değişikliğe uğramadan, Peygamberimiz (sav)'e vahyedildiği hali ile bizlere ulaşmış olmasıdır. Allah, bu gerçeği Kuran'da, **"Hiç şüphesiz, zikri (Kuran'ı) Biz indirdik Biz; onun koruyucuları da gerçekten Biziz"** (Hicr Suresi, 9) ayetiyle haber vermiştir.

Bilindiği gibi, Kuran'dan önceki hak kitaplar orijinal halleri ile korunamamışlar, tahrif edilmişlerdir. Bu kitapların içlerine insanlar tarafından bazı eklemeler yapılmış, bazı bölümleri değiştirilmiş ya da tamamen çıkarılmıştır. Peygamberimiz (sav) ise, kendisine her vahiy geldiğinde, vahiy Rabbimiz'in bir mucizesi olarak kendisine ezberletilmiştir. Peygamberimiz (sav) hemen sonra sahabeler içinde "vahiy katipleri" denilen mübarek şahıslara Kuran'ı yazdırmıştır. Böylece Kuran yazılı olarak muhafaza edilmiştir. Hz. Ebu Bekir zamanında Kuran tek bir nüsha haline getirilmiş, Hz. Osman döneminde ise Kuran nüshaları çoğaltılarak, önemli İslam kentlerine gönderilmiştir.

Kuran tüm insanlar için bir öğüttür

Kuran-ı Kerim, Allah'ın tüm alemlere öğüt olarak indirdiği ve hükmü kıyamete kadar geçerli olan son hak kitaptır. Kuran'ın hükümleri indirildiği günden itibaren tüm zamanlar ve tüm insanlar için geçerlidir ve bu hükümlerin geçerliliği kıyamete kadar devam edecektir. Kuran, insanlara öğüt verilen ve sonsuz yaşamları için onların uyarıldığı ve yine onlara doğru yolun gösterildiği bir zikirdir. Allah'ın Kuran'da, **"Ve şüphesiz o (Kuran), senin ve kavmin için gerçekten bir zikirdir. Siz (ondan) sorulacaksınız"** (Zuhruf Suresi, 44) ayetinde bildirdiği gibi insanlar ahirette Kuran'da yazılı olan tüm hükümlerden eksiksiz bir şekilde sorguya çekileceklerdir.

Kuran, içerdiği üstün hikmet, geçmişten ve gelecekten verdiği gerçek bilgiler, gafleti dağıtan, insanlardaki alışkanlık perdesini kaldıran üslubuyla benzersizdir. Ve Kuran'ın bu mucizevi etkisi, vahyedildiği günden kıyamete kadar yaratılmış ve yaratılacak olan tüm insanlar için geçerlidir.

Dünyadaki her insanın sorumluluğu, Allah'a olan kulluk vazifesini tam olarak yerine getirmektir. Bu ise ancak Allah'a samimi bir kalple iman edip, Kuran'ı ve Peygamber Efendimiz (sav)'in sünnetini rehber edinmekle mümkündür. Her insan bu sorumluluğu yerine getirmeli ve kıyamete kadar geçerliliğini koruyacak olan Kuran'a kuvvetle sarılmalıdır. Allah Haşr Suresi'nde, Kuran'ın ne kadar üstün bir Kitap olduğunu ve onu rehber edinmenin büyük bir sorumluluk olduğunu şu örnekle bildirmiştir:

Şayet Biz bu Kuran'ı bir dağın üzerine indirmiş olsaydık, andolsun onu Allah korkusundan saygı ile baş eğmiş, parça parça olmuş görürdün. İşte Biz, belki düşünürler diye, insanlara böyle örnekler veririz. (Haşr Suresi, 21)

Kuran'da herşey açıklanmıştır

Allah Kuran'da doğrularla yanlışları, haram ve helalleri çok açık bir şekilde belirtmiştir. Bu nedenle de vicdanlarının sesini dinleyip, nefislerinin bencil arzularından uzak duran, Allah'ın hükümlerini uygulamada kesin kararlı olan hidayet ehli kişiler için doğruyu bulmak çok kolaydır. Kuran her yaştan, her eğitim seviyesinden insanın rahatlıkla anlayabileceği, öğütlerini kavrayabileceği hikmet dolu bir kitaptır. Kuran'ın içerdiği hükümler ve ayetlerde tavsiye edilen güzel ahlak son derece açık, anlaşılır ve kolaydır. Allah'ın hidayet verdiği, samimi niyetli her insan Kuran'ı rahatlıkla anlayabilir ve anladıklarını tüm tavırlarında ve düşüncelerinde en güzel şekilde uygulayabilir. Allah Kuran'ın bu özelliğini Bakara Suresi'nde, **"...İnsanlar için hidayet olan ve doğru yolu ve (hak ile batılı birbirinden) ayıran apaçık belgeleri (kapsayan) Kuran..."** (Bakara Suresi, 185) ayetiyle bildirmektedir.

Ancak sadece Allah'tan korkup sakınanlar, O'na gönülden teslim olanlar, ahiret hayatını dünya hayatına tercih edenler Kuran'dan öğüt alıp düşünürler. Allah başka ayetlerde de şöyle buyurmaktadır:

Biz sana bu Kuran'ı güçlük çekmen için indirmedik, içi titreyerek korku duyanlara ancak öğütle-hatırlatma (olsun diye indirdik). (Taha Suresi, 2-3)

Bu konu aynı zamanda Kuran'ın önemli bir sırrıdır. Kuran'ı anlamak için yüksek bir zekaya, engin bir kültüre ya da yeteneğe değil, samimiyete sahip olmak gerekmektedir. Çünkü Allah samimi kullarına doğruyu gösterir, onların kurtuluşa ermelerini sağlar. Kuran bütün insanlara gönderilmiş bir kitaptır, ancak yalnızca Allah'tan korkan ve ahiret gününe iman eden müminler için bir hidayet vesilesi olur. Bu konuyla ilgili ayetlerden bazıları şöyledir:

Bunlar hikmetli Kitabın ayetleridir; muhsin olanlara bir hidayet ve bir rahmettir. (Lokman Suresi, 2-3)

Ey insanlar, Rabbinizden size bir öğüt, sinelerde olana bir şifa ve mü'minler için bir hidayet ve rahmet geldi. (Yunus Suresi, 57)

Ayetlerde de bildirildiği gibi Kuran tüm insanlık alemi için bir öğüt, sakınan ve muhsin olan Müslümanlar için de bir hidayet rehberidir. Büyük İslam mütefekkiri Bediüzzaman Said Nursi de *"Kuran-ı Hakim şuurlu insanlara imamdır, cin ve insan topluluğuna mürşiddir (yol gösterendir), ehl-i kemale (kamil insanlara)rehberdir, ehl-i hakikate (doğru yolda olanlara) öğretmendir..."*[10] sözleriyle Kuran'ın salih kullar için bir doğruluk rehberi olduğunu ifade eder. Allah tüm insanların karanlıklardan nura çıkmaları için vicdanen cevabını aradıkları her konunun açıklamasını ve çözümünü Kuran'da bildirmiştir. Nahl Suresi'nde Rabbimiz Kuran için şöyle buyurmaktadır:

... Biz Kitabı sana, herşeyin açıklayıcısı, Müslümanlara bir hidayet, bir rahmet ve bir müjde olarak indirdik. (Nahl Suresi, 89)

Enam Suresi'nde ise bu gerçek, **"...Biz Kitap'ta hiçbir şeyi noksan bırakmadık, sonra onlar Rablerine toplanacaklardır."** (Enam Suresi, 38) şeklinde bildirilmiştir. Kuran'da herşey en mükemmel, en hikmetli ve en özlü şekilde açıklanmıştır. Bu, Allah'ın kullarına olan rahmetinin bir tecellisidir.

Allah ayrıca, Kuran vasıtasıyla bize Kendisi'ni tanıtır; tüm kainatı yoktan var eden, alemlerden müstağni, tüm eksikliklerden münezzeh, herşeyden haberdar olan gizlinin gizlisini gören, işiten olduğunu bildirir.

Bunun yanı sıra Kuran'da, insanların niçin ve nasıl yaratıldıkları, nasıl bir hayat sürerlerse Allah'ın rızasını kazanabilecekleri, kıyamet günü, cennet, cehennem, ibadet şekilleri, güzel ahlakın tarifi, beden ve ruh olarak sağlıklı olmanın yolları, zor anlarda ve beklenmedik durumlarda alınması gereken önlemler, çeşitli insan karakterleri detaylı olarak açıklanmıştır. Ayrıca bilimsel gerçeklere işaret eden ayetler, günlük hayata ve toplumsal sorunların çözümlerine dair bilgiler ve daha pekçok konu hakkında bilgiler verilmiştir. Yani Kuran'da bir insanın yaşamının her anında gereksinim duyacağı temel bilgilerin tümü mevcuttur. Ayetlerde şu şekilde bildirilir:

Böylece Biz onu Arapça bir Kuran olarak indirdik ve onda korkulacak şeyleri türlü şekillerde açıkladık; umulur ki korkup-sakınırlar ya da onlar için düşünme (yeteneğini) oluşturur. (Taha Suresi, 113)

Andolsun, bu Kuran'da her örnekten insanlar için çeşitli açıklamalarda bulunduk. İnsanların çoğu ise ancak inkarda ayak direttiler. (İsra Suresi, 89)

Andolsun, bu Kuran'da insanlar için Biz her örnekten çeşitli açıklamalarda bulunduk... (Kehf Suresi, 54)

Kuran'da insana, Allah'ın hükümlerini kayıtsız şartsız kabul etmesi, sadece Allah'ı dost ve vekil edinmesi, hayattaki tek amacının Allah'ın rızası, rahmeti ve cenneti olması

gerektiği bildirilir. Kuran ayetlerinde bildirildiği gibi bir hayat süren insan için tek ölçü Kuran, izlenecek tek yol da Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed (sav)'in yoludur.

Allah Kendisi'ne kulluk edenlere din olarak İslam'ı seçip beğenmiş, başvuracakları rehber olarak Kuran'ı indirmiş, Peygamber Efendimiz (sav)'in hayatını da örnek kılmıştır. Tek doğru ve hak yol, Allah'ın yoludur. Allah'ın Kuran'da bildirdiği yollar dışındaki tüm yollar batıldır, yanlıştır. Ve yalnızca hurafelere, bidatlara (dine sonradan eklenmiş hüküm ve inançlar) ve zanlara dayalıdır. Dolayısıyla insan ancak Kuran ayetlerini ve Peygamberimiz (sav)'in sünnetini kendisine tek ölçü olarak aldığı, Allah'ın buyruklarını titizlikle yerine getirdiği, her an O'nun rızasını kazanacak salih amellerde bulunduğu ve kendisine Peygamber Efendimiz (sav)'in ahlakını örnek aldığı takdirde Allah Katından güzel bir karşılık umabilir.

Kuran'da bildirildiği gibi Allah'ın sözleri **"tastamamdır"** ve ancak Kuran'ı ve Peygamberimiz (sav)'in sünnetini kendisine rehber edinen bir insanın en doğru ve en gerçek bilgilere ulaşması mümkündür. Allah'tan başka bir "hakem" olmadığı Kuran'da şöyle haber verilmiştir:

Allah'tan başka bir hakem mi arayayım? Oysa O, size Kitabı açıklanmış olarak indirmiştir. Kendilerine Kitap verdiklerimiz, bunun gerçekten Rabbinden hak olarak indirilmiş olduğunu bilmektedirler. Şu halde, sakın kuşkuya kapılanlardan olma. Rabbinin sözü, doğruluk bakımından da, adalet bakımından da tastamamdır. O'nun sözlerini değiştirebilecek yoktur. O, işitendir, bilendir. (Enam Suresi, 114-115)

Kuran'ın edebi yönden üstünlüğü Allah'ın bir mucizesidir

Allah bir ayette, Kuran hakkında şöyle buyurur:

Andolsun Biz Kuran'ı zikr (öğüt alıp düşünmek) için kolaylaştırdık... (Kamer Suresi, 22)

Bu kadar kolay anlaşılır bir üsluba sahip olmasına rağmen, Rabbimiz'in büyük mucizelerinden biri olarak, hiçbir yönden Kuran'ın taklidi mümkün olmamıştır. Apaçık delillere rağmen şüpheye düşüp Peygamberimiz (sav)'e iftira atanlara Allah bunun karşılığında, *"eğer kendi dediklerinde doğru iseler, Peygamberimiz (sav)'e gelen ayetlerin bir benzerini getirmelerini"* buyurmuştur:

Yoksa: "Bunu kendisi yalan olarak uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Bunun benzeri olan bir sure getirin ve eğer gerçekten doğru sözlüyseniz Allah'tan başka çağırabildiklerinizi çağırın." (Yunus Suresi, 38)

Bu kesinlikle mümkün olmasa da, iman etmeyenler kendi düşük akıllarına göre bunu kolay görebilirlerdi. Zira Arabistan'da şiir ve edebiyat çok gelişmişti. Halkın içinde şairler ve Arap dilini çok iyi kullanan fasih (iyi söz söyleme kabiliyeti olan kimse) ve beliğ (düzgün ve sanatlı olarak meramını anlatan) kişiler vardı. Bediüzzaman'ın da anlattığı gibi, kabilenin edibi (güzel sanatlı söz söyleyen) kendilerince en büyük milli kahraman gibi görülmekteydi. Edebiyat ve belagata (güzel söz) verdikleri önemden dolayı "Muallakat-ı Seb'a" (Yedi Askı) adıyla, yedi edibin yedi kasidesini altın harflerle yazıp Kabe'nin duvarına asıyorlardı.[11] Bir kısmı da Ukaz'daki panayır gibi büyük topluluklarda insanlara hutbeler okurlardı. Bedevi denen köylüler dahi şehirdeki şairler derecesinde şiirler söyler ve hutbeler verirlerdi. Vezinli vezinsiz söyledikleri şiir ve hutbelerle insanları etki altına alabilirlerdi.[12]

İşte böyle fasahatın (bir dilin doğru olarak, kolay ve düzgün söylenişi ve yazılışı, yabancı ve az kullanılan kelimeler bulunmaması) ve belagatın (düşüncenin düzgün olarak süslü sözlerle anlatılmasının) ileri olduğu bir zamanda Allah Kuran'ı, Peygamber Efendimiz (sav)'in kalbine indirdi. Edebi yönü gelişmiş bu kişilerin Kuran'daki edebi mucizeyi anlamaları -içlerinde kibir ve azametlerinden dolayı inkar etmekte direnenler olsa da- elbette çok kısa sürede oldu.

Kuran, insanlara hidayet vesilesi olacak tüm olayları kapsayan, onlara kendi nefislerini tanıtan, geçmiş ve geleceğe dair hiçbir insan veya cinin bilemeyeceği bilgileri veren, içinde bildirilen sayıların, tarihlerin hepsi doğru olan Yüce Allah'ın vahyidir. Ve eşi benzeri olmayan edebi zenginliğe sahiptir. Kuran'ın mucizesi o kadar büyüktür ki,

Allah, Peygamberimiz (sav)'e Kuran'ı dinlemeyenlere ve büyüklenenlere şöyle söylemesini emretmiştir:

De ki: "Eğer bütün ins ve cin (toplulukları), bu Kur'an'ın bir benzerini getirmek üzere toplansa, -onların bir kısmı bir kısmına destekçi olsa bile- onun bir benzerini getiremezler."

Andolsun, bu Kur'an'da her örnekten insanlar için çeşitli açıklamalarda bulunduk. İnsanların çoğu ise ancak inkarda ayak direttiler. (İsra Suresi, 88-89)

Yoksa: "Onu kendisi uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Haydi siz, yalan üzere uydurulmuş olarak onun benzeri on sure getirin ve eğer doğru sözlüyseniz, Allah'tan başka çağırabildiklerinizi çağırın." Eğer buna rağmen size cevab vermezlerse, artık biliniz ki, o, gerçekten Allah'ın ilmiyle indirilmiştir ve O'ndan başka İlah yoktur. Öyleyse artık, siz Müslüman mısınız? (Hud Suresi, 13-14)

Yoksa: "Bunu kendisi yalan olarak uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Bunun benzeri olan bir sure getirin ve eğer gerçekten doğru sözlüyseniz Allah'tan başka çağırabildiklerinizi çağırın." Hayır, onlar ilmini kuşatamadıkları ve kendilerine henüz yorumu gelmemiş bir şeyi yalanladılar. Onlardan öncekiler de böyle yalanlamışlardı. Zulmedenlerin nasıl bir sonuca uğradıklarına bir bak. (Yunus Suresi, 38-39)

İman etmeyenler Kuran'ın mükemmelliği karşısında her zaman aciz ve çaresiz kalmaya mahkumdurlar. Hiçbir insan Kuran'ın bir benzerini asla getirememiştir ve kıyamete kadar da bunun olması mümkün değildir. Peygamberimiz (sav)'i kendilerince haksız çıkarmak ve Kuran'ın tebliğini durdurabilmek için başvurdukları tüm hile ve tuzaklar, Rabbimiz'in bir nimeti olarak başarısızlıkla neticelenmiştir.

Peygamber Efendimiz (sav) Arapların edebi yönden, dili en güzel ve süslü şekilde kullanan en güçlü hatiplerine, en ünlü şairlerine, en iyi konuşanlarına karşı Kuran-ı Kerim'le en hikmetli cevapları vermiştir. Hem de tek başına pek çok edibe karşı Rabbimiz'in rahmetiyle üstün gelmiştir. Hiç şüphesiz bu, Rabbimiz'in Kuran-ı Kerim'de tecelli ettirdiği eşsiz edebi güzellikten, hikmetten, etkileyiciliktendir ve Yüce Allah'ın müminlere yardımıdır. Peygamberimiz (sav)'in onlara okuduğu Kuran ayetleri karşısında Mekkeli müşrikler büyük hayranlık yaşamışlar, ancak içlerinden bazıları vicdanları kabul ettiği halde gururları nedeniyle inkar etmişlerdir. Bakara Suresi'nin 23. ve 24. ayetlerinde şöyle buyrulmaktadır:

Eğer kulumuza indirdiğimiz (Kur'an)'dan şüphedeyseniz, bu durumda, siz de bunun benzeri bir sûre getirin. Ve eğer doğru sözlüyseniz, Allah'tan başka şahitlerinizi (kendilerine güvendiğiniz yardımcılarınızı) çağırın. Ama yapamazsanız -ki kesin olarak yapamayacaksınız- bu durumda kafirler için hazırlanmış ve yakıtı insanlar ile taşlar olan ateşten sakının. (Bakara Suresi, 23-24)

Büyük alim Bediüzzaman ise bu ayetleri şu şekilde tefsir etmektedir:

... o belagat ve fasahatın (güzel söz söyleme sanatının) imamları olan Arap edipleri bir kelime ile dahi karşılık veremediler. Halbuki kibir ve azametleri, enaniyet ve gururları gereği, gece gündüz çalışıp Kuran'a bir nazire yapmalı (karşılık vermeli) idiler ki, aleme karşı rezil olmasınlar. Kuran'ın bir benzerini yapmaktan aciz kaldıklarından, susmaya mecbur oldular. Kolay yolu bırakıp zor ve tehlikeli yolu tercih ettiler. Eğer muaraza (sözle mücadele) mümkün olsaydı, bir iki satırla muaraza edip, Kuran'ın davasını iptal etmek gibi rahat bir çare varken, en müşkilatlı (zorlu) ve en tehlikeli savaş yolunu tercih ederler miydi? Demek Cahız'ın ifadesiyle harf ile muaraza mümkün olmadığı için kılıçla muarazaya mecbur oldular ve kılıca sarıldılar. Diğer insaflı kısım ise Kuran'ın karşısında hürmetle eğilerek imana geldi. Belagatla uğraşan bu insaflı edipler diz çöküp hayret içinde Kuran'ı dinlediler. Şair ve hatipler Kuran'a hayran olup altın ile yazılıp Kabe'nin duvarlarına asılan şiirlerini indirdiler. Kuran, gaipten (bilinmezlikten) haber veren kahinleri ve sihirbazları da susturdu. Onların gayba ait haberlerini onlara unutturdu, cinlerini kovdu, kahinliğe söz verdi. Geçmiş kavim ve ümmetlerin haberlerine vakıf olanları hurafelerden ve yalanlardan kurtarıp, onlara gerçek haber ve hadiseleri ve dünyaya ait bilgileri öğretti. Bu dört tabaka Kuran'a karşı hayret ve hürmetle diz çökerek ona talebe oldular. Hiçbirisi, hiçbir vakit bir tek sureyle muarazaya kalkışamadı.[13]

Kendi içlerinden olan, yıllarca beraber yaşadıkları Peygamberimiz (sav)'e olağanüstü bir kitabın indirilmesi, kibirli inkarcıları şaşkına düşürüp ardından haksız nefret duygularına sebep olmuştur. Bu yüzden zalimce ve akılsızca Peygamber Efendimiz (sav)'e kendilerince maddi manevi zarar vermek için mücadeleye giriştiler. Peygamberimiz (sav)'in tüm hayatına, güzel ahlakına şahit oldukları halde aleyhinde birleştiler. Allah Kuran'da onların bu zalimliklerini şöyle haber vermiştir:

İçlerinden kendilerine bir uyarıcının gelmesine şaştılar. Kafirler dedi ki: "Bu, yalan söyleyen bir büyücüdür." (Sad Suresi, 4)

İçlerinden bir adama: "İnsanları uyar ve iman edenlere, muhakkak kendileri için Rableri Katında ‘gerçek bir makam' olduğunu müjde ver" diye vahyetmemiz, insanlara şaşırtıcı mı geldi? İnkar edenler: "Gerçekten bu, açıkça bir büyücüdür" dediler. (Yunus Suresi, 2)

Peygamberimiz (sav) gibi mübarek, Allah Katında seçkin ve güzel ahlaklı bir insana çeşitli iftiralar atanlar, gerçekte onun üstün ahlakına bizzat şahittiler. Hz. Muhammed (sav)'in, verdiği sözlere sadakati, vefası, adaleti, dürüstlüğü, doğru sözlülüğü, düşküne ve yetime iyilik etmesi, yardımseverliği, ilgisi hep gözlerinin önünde gerçekleşmişti. Kişiliğindeki üstün yönleri ve ahlaki güzellikleri kavminin dikkatini her zaman çekmiş, herkesin en güvendiği, en sevdiği ve en saydığı insan olmuştur. İmam Gazali, Peygamber Efendimiz (sav)'i görenlerin onun asil ve üstün ahlakına, derin imanına nasıl şahit olduklarını şöyle anlatmıştır:

Bil ki Resullulah (sav)'in durumunu gören, onun ahlakını, fiillerini ve hallerini belirten haberlere kulak veren, adetlerinin, seciyesini, bütün halka karşı güttüğü doğru siyasetini, insanların zaptına yararlı olan hidayetini, halk sınıflarını bir araya getirmesini ve nihayet hepsini birden kendi itaatine ram etmesini (teslim olmak, itaat etmek) dinleyen bir kimse, evet bunlarla beraber suallerin darlıklarına rağmen vermiş olduğu şaşırtıcı cevaplara, halkın maslahatında kullanmış olduğu tedbir ve metodlara, fakih (derin ve ince anlayış) ve akıllıların uzun yaşamalarına rağmen başlangıcının inceliklerinden aciz kaldıkları, İlahi nizamı zahiri tefsirindeki (Allah'ın düzeninde, dıştan görünen anlamlarını anlatan) güzel işaretlerini hikaye eden ibarelere (delillere) bakan bir kimsenin, şek (şüphe, zan) ve şüphesi kalmaz ki, bütün bunlar beşeri kuvvetin gücüyle meydana gelmiş şeyler değildir. Belki bunlar ancak İlahi bir kuvvet ve semavi bir desteğin (Allah'tan gelen desteğin) yardımıyla tasavvur edilecek hususlardır.

Çölde yaşayan ve onu tanımayan Araplar dahi, onun sadece yüzündeki nura bakarak onun şerefli ahlakına, onun doğruluğuna şahitlik ederdi. Madem ki onu tanımayan ve onunla ihtilat etmeyen (karışmayan, görüşmeyen) bir kimse sadece onun dış görünüşüne bakarak bu biçim bir şahitlikte bulunuyor, acaba kendisini ve mübarek ahlakını gören, çıkış ve varışlarında onun bütün durumlarını izleyen bir kimsenin ona karşı hali nasıl olabilir?[14]

Peygamberimiz (sav)'in güzel ahlakı hiçbir insanın inkar edemeyeceği, görmezlikten gelemeyeceği kadar üstündür. Kuran'da bildirilen, Allah'ın beğendiği ahlaka tam olarak sahiptir. Tüm alemlere örnek ve rehberdir. İslami kaynaklara göre, Peygamber Efendimiz (sav)'e kendince diliyle eza etmeye kalkışan kişilerden olan Nadr b. el-Haris daha sonra müşriklerin ileri gelenlerini bir gün toplamış, Allah'ın bu mübarek elçisini onlara şöyle anlatmıştır:

Ey Kureyş topluluğu, yemin ederim ki bugüne kadar başınıza gelmeyen bir işle karşılaştınız. ***Muhammed (sav), aranızda küçük bir çocukken dahi en çok sevdiğiniz, en doğru konuşanınız ve emanete en çok riayet edeninizdi.*** *Saçlarına ak düşüp de (Allah'ın) Kitabı'nı getirdiğinde kalkıp sihirbaz dediniz. Yemin ederim ki o sihirbaz değildir. Biz çok sihirbazlar gördük. Onların düğümlere nasıl üflediğini de gördük. Sonra kahin dediniz. Yemin ederim ki kahin de değildir. Nice kahinler gördük, durumlarına vakıf olup konuşmalarını dinledik. Onun için şair dediniz. Yemin ederim ki*

şair de değildi. Nice şiirler ezberledik, şiirin hezecini (aruz vezninde bir ölçü), recezini (aruz vezninde bir bölüm) hülasa (özetle) her türlüsünü de gördük. Mecnun dediniz. Yemin ederim ki o mecnun da değildir. Onda hiç baygınlık, saçmalama ve cinnet alameti var mı? Ey Kureyş topluluğu, bunu iyi düşünün ve öyle karar verin..."[15]

PEYGAMBERİMİZ (SAV)'İN ÜSTÜN KİŞİLİĞİ ALLAH'IN BİR MUCİZESİDİR

Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav) Rabbimiz Katında şerefli ve büyük makamı olan, mübarek bir insandır. Allah'ın alemlere üstün kılarak, kendisine itaat edilmesi için gönderdiği Peygamber Efendimiz (sav) insanların en güveniliri, dürüstlük örneği olup pek üstün bir ahlakın sahibidir. O, Allah'ın, takvası, üstün ahlakı, güzel huyuyla bütün insanlara örnek gösterdiği kutlu elçisidir. İnsanların mürşididir (ıslah edip yol gösteren). Yaşamı boyunca şefkatiyle, nezaketiyle, ince düşünceli, anlayışlı, tevekküllü, kararlı ve sabırlı tutumuyla tüm Müslümanlara yol göstermiştir. Peygamberimiz (sav) kendisinden sonraki bütün Müslüman alemine örnek olmuş çok hayırlı bir insandır.

Hz. Ali'nin torunlarından İbrahim b. Muhammed Peygamberimiz (sav)'i anlatırken şöyle rivayet etmiştir:

Dedem Hz. Ali, Peygamber Efendimiz (sav)'i anlatırken Onu şöyle tavsif (vasıflandırırdı) ederdi:

... O, insanların en cömert gönüllüsü, en doğru sözlüsü, en mülayim ahlaklısı ve en arkadaş canlısı idi. Kendilerini ansızın görenler, O'nun heybeti karşısında çok şiddetli heyecanlanırlar; üstün vasıflarını bilerek sohbetinde bulunanlar ise, O'nu herşeyden çok severlerdi. O'nun üstünlüklerini ve güzelliklerini tanıtmaya çalışan kimse; Ben, gerek ondan önce, gerek ondan sonra, onun gibi birisini görmedim, demek suretiyle, O'nu tanıtma hususundaki aczini ve yetersizliğini itiraf ederdi. Allah'ın salat (Peygamberimiz (sav)'e yapılan dua, istiğfar, rahmet, namaz) ve selamı O'nun üzerine olsun.[16]

Peygamberimiz (sav) yaşadığı toplum içinde *el-emin (güvenilir)* diye ünlenmiş, dürüstlüğü ve güvenilirliği üzerinde herkes ittifak etmiştir. Zaten Peygamber Efendimiz (sav)'in yüzü, her görenin dürüstlüğüne kesin kanaat getireceği gibi nurlu ve asildi. Vicdanının sesini dinleyerek, onunla konuşan, onun sohbetine katılan kim olursa olsun ondaki olağanüstülüğü anlamış, Peygamberliğine dair pek çok açık delil görmüştür. Aklı ve feraseti, sahip olduğu yüksek karakteri, kavmindeki müşriklerin bile aralarındaki anlaşmazlıklarını çözmesi için kendisine başvurmalarına sebep olmuştur.

Sahabelerin sürekli şahit oldukları Peygamberimiz (sav)'in sahip olduğu üstün ahlak ve meziyetleri hakkında İbn-i Sad, İbn-i Asakir Davud b. Husayn'dan şu bilgileri nakletmiştir:

Allah Resulü, halkı arasında dürüstlük bakımından en üstünü, ahlak yönünden en güzeli, sosyallik yönünden en mükemmeli, komşuluk bakımından en cömerdi, yumuşaklık ve emanet bakımından en ilerisi, sözce en doğrusu, hayaya ve terbiyeye en çok önem veren olarak büyümüştür. Herkesle gayet iyi geçinmiştir. Bu sebeple O'na "el-Emin=Son derece doğru ve güvenilir" demişlerdir.[17]

İbn-i Sad, Rabi b. Hasyem'den de şöyle nakletmiştir:

İslam'dan önce cahiliye devrinde herkes –anlaşmazlıklarını çözmesi için- Allah Resulü'ne başvururdu.[18]

Yakub b. Süfyan ve Beyhaki, İbn-i Şihab'dan şunu naklettiler:

Kureyşliler Kabe'yi yeniden inşa ettikleri zaman, Hacer-i Esved'i yerine koymak hususunda ihtilafa düştüler. Her kabile kendisi koymak istedi. Sonra şöyle dediler: Şu yoldan ilk kim gelirse, onu aramızda hakem tayin edelim. İlk gelen, o zaman henüz delikanlı olan Hz. Muhammed (sav) oldu. (Güvenilir siyer (Peygamberimiz (sav)'in ahlakı ve hayatını anlatan eserler) kaynaklarına göre yaşı otuz beş idi.) O'nu hakem yaptılar. O da "Bir yaygı getirin" dedi. Yaygı getirildi. "Şimdi taşı hep beraber ona koyun" dedi. Taş yaygıya konunca, "Haydi her kabilenin büyüğü gelsin ve yaygının bir ucundan tutsun" dedi. Bunun üzerine her kabileden biri gelip yaygının birer ucundan tuttu. Taşı bu şekilde yerine götürdüler. O da üste çıkıp onlardan aldığı taşı yerine yerleştirdi. Büyüdükçe herkesin saygı ve sevgisini çekti. Doğruluğu ile ün yaptığı için de kendisine "el-Emin=son derece güvenilir kişi" adını koydular. Bunlar, henüz kendisine vahiy gelmeden önceydi."[19]

Peygamberimiz (sav) hayatı boyunca insanlara hidayet rehberi olmuş, sahabeleri eğitmiş, müşriklerle de sürekli konuşarak onları doğru yola yöneltmek için mücadele etmiştir. Peygamberimiz (sav)'in eğitimi sonucunda çöl ortamında yaşayan, cahiliye ahlakına sahip insanlar, imanın nuruyla pırıl pırıl, güzel ahlaklı insanlar haline gelmişlerdir. Bu büyük bir mucizedir. Peygamberimiz (sav)'in üstün ahlakının yanı sıra hayatında da bu şekilde pek çok mucizevi özellik tecelli etmiştir. Bu mucizelere gerek sahabeler gerekse iman etmeyenlerden pek çok kimse bizzat şahit olmuşlardır. Peygamberimiz (sav)'in her biri bir diğerinden önemli olan mucizeleri vicdan sahibi tüm insanlar için hak delil niteliğindedir, iman ve hidayet vesilesidir.

23 sene fiili olarak mücadele içinde olmasına, zorlu savaşlara girmesine, karşısında küfrün en azgın ve öfkeli insanları bulunmasına ve her zaman en ön saflarda mücadele etmesine rağmen kendisine hiçbir şey olmaması ve öldürülememesi de Peygamberimiz (sav)'in mucizelerindendir. Çok yiğit bir insan olan Peygamberimiz (sav)'in olağanüstü kararlılığı da onunla beraber olan her Müslümanın şevkini artırmıştır. Düşmanlarının kalplerine Allah'ın korku salması ve her koşulda onu iman etmeyenlere karşı galip getirmesi de Peygamberimiz (sav)'in mucizelerindendir. Allah savaşlarda melekleriyle ve görünmez ordularla kendisine yardım etmiş, böylece Hz. Muhammed (sav) kendi ordusundan sayıca çok daha güçlü olan düşman ordularını darmadağın etmiştir. Ayetlerde bu mucizevi durum şöyle haber verilir:

Evet, eğer sabrederseniz, sakınırsanız ve onlar da aniden üstünüze çullanıverirlerse, Rabbiniz size meleklerden nişanlı beş bin kişiyle yardım ulaştıracaktır. Allah bunu (yardımı) size ancak bir müjde olsun ve kalpleriniz bununla tatmin bulsun diye yaptı. 'Yardım ve zafer' (nusret) ancak üstün ve

güçlü, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah'ın Katındandır. (Al-i İmran Suresi, 125-126)

Peygamberimiz (sav) en mükemmel şekilde İslam dinini tebliğ etmiş ve bunda çok kararlı davranmıştır; kendisine büyük eziyetler yapılmasına, din ahlakını anlatmaktan vazgeçmesi karşılığında kendisine çok fazla imkan sunulmuş olmasına rağmen teklif edilen herşeyi reddetmiştir. Allah'ın rızasını, İslam'ın ve Müslümanların menfaatini daima kararlılıkla üstün tutmuştur. En zorlu gibi gözüken durumlarda da Allah'ın yardımına kavuşacağını kuvvetle umut etmiş, Allah'ın, kendisini ve müminleri her zaman galip getireceğine inanmıştır. Nitekim her zaman Allah'ın koruması altında olmuş, iman etmeyenlerin azgınlıklarına ve saldırganlıklarına rağmen hiçbir zarara uğramadan yaşamıştır. Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'in faziletlerini Allah, Kuran'da insanlara şöyle bildirmiştir:

Gerçekten senin için kesintisi olmayan bir ecir vardır. Ve şüphesiz sen, pek büyük bir ahlak üzerindesin. (Kalem Suresi, 3-4)

Şüphesiz o (Kur'an), üstün onur sahibi bir elçinin gerçekten (Allah'tan getirdiği) sözüdür; (Bu elçi,) Bir güç sahibidir, arşın sahibi Katında şereflidir. Ona itaat edilir, sonra güvenilirdir. Sizin sahibiniz bir deli değildir. Andolsun o (peygamber), onu apaçık bir ufukta görmüştür. O, gayb (haberlerin)e karşı (söylediklerinden dolayı) suçlanamaz. (Tekvir Suresi, 19-24)

Büyük İslam alimi İmam Gazali, Peygamber Efendimiz (sav)'in yüksek ahlakını, Tirmizi, Taberani, Buhari, Müslim, İmam Ahmed, Ebu Davud, İbni Mace gibi büyük hadis alimlerinden derlediği bilgilerle şöyle anlatmıştır:

Resulullah insanların en mülayim ahlaklısı, en yiğidi, en adili ve en namuslusu idi. O, insanların en cömerti idi. Allah'ın kendisine verdiklerinden hurma, arpa ne olursa olsun yalnız senelik yiyeceğini ayırırdı, geri kalanını Allah yolunda harcardı. Kendisinde bulunan bir şey istendiğinde verirdi.

O haya olarak da insanların en mükemmeliydi. Rabbi için kızar, şahsı için öfkelenmezdi. Kendisi veya sahabeleri zarar görse bile hakkı uygulardı.

Allah Resulü insanların en alçak gönüllüsü, en beliğ (Aç□k, düzgün, güzel, sanatl□ söz söyleyen) konuşanı, en güler yüzlüsüydü. Dünya işlerinden hiçbir şey kendisini endişeye düşürmezdi.

Medine'nin öbür ucundaki hastaları ziyarete gider, güzel kokudan hoşlanırdı. Fakirlerle oturur, yoksullarla yerdi. Herkese nezaketle davranırdı, kendisine özür beyan edenin özrünü kabul ederdi. Latife yapar idi, ama hakkı söylerdi.

Mübah oyunları gördüğünde men etmezdi, hanımlarıyla yarış yapardı. Zavallıları yoksulluklarından dolayı horlamaz, zengine de varlığından dolayı saygı göstermezdi,

onu da bunu da Allah'a eşit olarak çağırırdı. Allah Teala üstün huyu ve mükemmel siyaseti onda birleştirmişti...

Allah Teala ahlakın bütün güzelliklerini, iyi yolları, öncekilerin ve sonrakilerin başlarından geçmiş ve geçecek hadiselerin haberlerini, ahirette kurtuluşa ve saadete erdirecek hususları, dünyada gıpta edilip peşinden gidilecek ve gidilmeyecek herşeyi ona öğretmişti.

Allah Teala, onun buyruklarına itaat ve hareketlerinde kendisinin izinden gitmeye bizleri muvaffak kılsın."[20]

Peygamber Efendimiz (sav)'in ümmi oluşundaki mucizeler

Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav) Tevrat ve İncil'de de geleceği bildirilen ümmi peygamberdir. Allah Peygamberimiz (sav)'e Kuran'ı vahyettiğinde kendisinin okuma yazması yoktu, yani ümmi idi. Hz. Muhammed (sav)'in bu özelliği kendisinin peygamberliğinin en önemli delillerinden biridir.

İman etmeyenler, Peygamber Efendimiz (sav)'in ümmiliğini bildikleri halde ona indirilen Kuran'ı kabul etmemişler ve hak kitabı kendisinin yazdığı iftirasını atmışlardır. Oysa iman etmeyenler, Peygamberimiz (sav)'i kendisine elçilik görevi verilmeden önce de tanımakta ve böyle bir ilme sahip olmadığını zaten çok iyi bilmekteydiler. Nitekim, Allah **"Böylece sana emrimizden bir ruh vahyettik. Sen, kitap nedir, iman nedir bilmiyordun. Ancak Biz onu bir nur kıldık; onunla kullarımızdan dilediklerimizi hidayete erdiririz. Şüphesiz sen, dosdoğru olan bir yola yöneltip-iletiyorsun."** (Şura Suresi, 52) ayetiyle bu gerçeği haber vermiştir. Bir başka ayette de şöyle buyurulur:

...Allah, sana Kitabı ve hikmeti indirdi ve sana bilmediklerini öğretti. Allah'ın üzerinizdeki fazlı çok büyüktür. (Nisa Suresi, 113)

Peygamber Efendimiz (sav) Kuran ayetlerini **"Allah'tan aldığı vahiyle"** insanlara bildirmiştir. Yaptığı tebliğlerde hep bu gerçeği dile getirmiş ve onlara kendisinin peygamberlikten önceki hayatına yıllarca şahitlik ettiklerini hatırlatmıştır:

De ki: "Eğer Allah dileseydi, onu size okumazdım ve onu size bildirmezdi. Ben ondan önce sizin içinizde bir ömür sürdüm. Siz yine de akıl erdirmeyecek misiniz?" (Yunus Suresi, 16)

Peygamberimiz ümmi olmasına rağmen en mükemmel şekilde dini tebliğ etmiş, Tevrat ve İncil'in de ilmine vakıf olmuştur. Yüce Allah'ın Kuran'ı vahyetmesiyle diğer kutsal kitaplardan ve geçmiş toplumların durumlarından da bilgiler vermiştir.

Peygamberimiz (sav)'in hayatı boyunca daha pek çok harika olay tecelli etmiştir. İmam Gazali onun ümmi oluşundaki mucizevi delilleri şöyle anlatmıştır:

Cenab-ı Hak, o, mekteb ve medrese görmediği, ilimle mümarese (Alışma, alışkılık, yatkınlık) ve teması olmadığı, kitab mütalea etmediği, ilim için hiçbir yolculuğa çıkmadığı, yetim, zaif sayıldığı ve cahil Arapların arasında bulunduğu halde Cenab-ı Hak bütün bunları kendisine ihsan etmiştir. Acaba durumu bu iken onun için ahlakların en güzelleri, edeblerin en yüceleri, mesela (eğer peygamber olmasa...) sadece fıkıh ilminin maslahatlarının marifeti ((islam hukukunun bilgisi) nereden ona verildi? Evet, -diğer ilimler hariç- sadece fıkıh ilminin yararlılıklarının bilinmesi medresesiz ve mektebsiz, ilim ve ilim erbabıyla (ehli ile) temas etmeksizin elde edilemez. Eğer ilahi bir takviye olmasa nereden geliyor?

Üstelik Allah'ın marifeti, Allah'ın meleklerinin marifeti, kitablarının marifeti ve peygamberliğin diğer özellikleri, eğer açık vahiy olmazsa, nereden ona bildirilmiş ve öğretilmiş olabilir? Beşer (insan) kudreti nereden başlı başına bunları elde edebilir? Eğer Hazreti Muhammed (sav)'in bu zahiri emirlerden başka hiçbir mucizesinin olmadığı farzedilse bile, bu emirlerin onun peygamberliğine delalet (işaret) etmeleri yeter de artar bile... Hazreti Muhammed'in alamet ve mucizelerinden öyleleri meydana gelmiştir ki, hiçbir ehl-i ilim, o meydana gelen mucizenin mucizeliğinde şek (şüphe, zan) ve şüphe etmez.[21]

Peygamberimiz (sav)'in ümmi oluşu onun peygamberliğinin en büyük delillerindendir. Kitap Ehlinin kesin olarak bildiği gibi Tevrat ve İncil'de geleceği vaat edilen elçinin okuma yazması yoktu. Ancak iman etmeyenler, Peygamberimiz (sav)'in Kuran'ı kendisinin yazdığı yalanını ortaya atıyorlardı. Oysa asıl yalan söyleyenin iman etmeyenler ve müşrikler olduğu açıktır. Doğru söylemeyen bir insanın sözlerinde muhakkak bir çelişki olacaktır. Birbirini tutmayan tarihler, anlatım şekilleri elbette konuşmalarında ortaya çıkacaktır. Peygamberimiz (sav) ise yaşadığı toplumun en dürüstü, en itidallisi, en güzel konuşanı, en hikmetli söze sahip olanı, en bilgili ve en görgülü insanıdır. Aklı ve ferasetiyle her insanın hayranlığını ve güvenini kazanacak kadar üstün bir insandır.

Peygamber Efendimiz (sav) Tevrat ve İncil'i okumadığı halde bu kitaplardaki hükümleri, anlatılanları bilmekteydi. Geçmiş toplulukların tarihine de vakıftı. Elbette bu, Allah'ın vahyi dışında asla mümkün olamayacak bir durumdu. Onu tanıyanların hepsi bunu biliyorlardı. Peygamberimiz (sav) daha önce herhangi bir okulda bir eğitim görmediği halde, sahip olduğu ilim ve anlattıkları bu mübarek insanın mucizevi yönlerinden sadece bir tanesidir. Allah Ankebut Suresi'nde şöyle buyurmaktadır:

Bundan önce sen hiç kitap okuyan değildin ve onu sağ elinle de yazmıyordun. Böyle olsaydı, batılda olanlar kuşkuya kapılırlardı. (Ankebut Suresi, 48)

Ünlü tefsir ve İslam alimi Celaleyn bu ayeti şöyle tefsir etmektedir:

Sen bundan, yani Kuran'dan önce kitap okur değildin. Onu elinle de yazmadın öyle olsaydı, yani okur-yazar olsaydın, batılı savunanlar, hakkında şüpheye kapılırlardı, şüphe ederlerdi. Ve, "Tevrat'ta bize anlatılan Peygamber ümmi olup okuması ve yazması yoktur" derlerdi.[22]

Ancak herşey bu kadar açıkken iman etmeyenler, Peygamberimiz (sav)'e saldırmak için ona türlü iftiralarda bulunmuşlardır. Peygamberimiz (sav)'in kendileri gibi bir beşer olmasını öne sürmüş, onu kendilerince doğru söylememekle suçlamışlardır:

Onların kalpleri tutkuyla oyalanmadadır. Zulmedenler, gizlice fısıldaştılar: "Bu sizin benzeriniz olan bir beşer değil mi? Öyleyse, göz göre göre büyüye mi geleceksiniz?" Dedi ki: "Benim Rabbim, gökte ve yerde söylenen-sözü bilir; O, işitendir, bilendir." "Hayır" dediler. (Bunlar) Karmakarışık düşlerdir; hayır, onu kendisi uydurmuştur; hayır o bir şairdir... (Enbiya Suresi, 3-5)

Peygamberimiz (sav) Allah'tan yardım isteyen, O'ndan hidayet talep eden, O'na istiğfar eden, O'nun emrini yerine getiren bir kişidir. Nitekim kendisi de bu gerçeği yaptığı tebliğlerde açıkça dile getirmiştir. Allah Kuran'da şöyle bildirir:

Onlara ayetlerimiz apaçık belgeler olarak okunduğunda, Bizimle karşılaşmayı ummayanlar, derler ki: "Bundan başka bir Kur'an getir veya onu değiştir." De ki: "Benim onu kendi nefsimin bir öngörmesi olarak değiştirmem benim için olacak şey değildir. Ben, yalnızca bana vahyolunana uyarım. Eğer Rabbime isyan edersem, gerçekten ben, büyük günün azabından korkarım." (Yunus Suresi, 15)

Siret Ansiklopedisi'nde Allah'ın Hz. Muhammed (sav)'e verdiği büyük ilmin onun elçiliğine nasıl delil olduğu şöyle anlatılmaktadır:

Hz. Muhammed (sav) bir ümmi idi; okuması, yazması yoktu. Aralarında doğup büyüdüğü aile fertleri, yakınları ve Mekke'liler, bütün hayatı boyunca ne bir kitaba el sürdüğünü, ne de elinin kalem tuttuğunu görmüşlerdi. Durum böyle iken kendisine vahyolunan ilim deryası Kur'an, başlı başına bir mucizedir. Zira bu kitapta geçmişteki bütün semavi kitapların ana konuları, geçmiş peygamberin kıssaları, dinler ve bunların getirdiği inançlar, eski tarih, medeniyet ve kültür ile iktisat, siyaset ve ahlak konusundaki bilgi hazineleri vardı. Halbuki, Hz. Muhammed (sav) bunlardan tamamıyla

habersizdi. Kendisinin, ümmi olmasına rağmen böyle bir Kitap'la iman etmeyenlerin karşısına çıkması zaten peygamberliğinin en büyük deliliydi...[23]

Yahudi alimlerin Peygamberimiz (sav)'i tanımaları

Kuran'da Kitap Ehli olarak bildirilen Yahudi ve Hıristiyanlar, bazı tahrif edilmiş inanış ve uygulamalara sahip olmakla beraber, Allah Katından indirilmiş hak dine uyan kimselerdir. Allah, Kuran-ı Kerim'in diğer İlahi kitapları doğrulayıcı son hak kitap olarak indirildiğini bildirmiştir:

Yanınızda olan (Tevrat)ı, doğrulayıcı olarak indirdiğime (Kur'an'a) iman edin; onu inkar edenlerin ilki siz olmayın ve ayetlerimizi az bir değer karşılığında değişmeyin. Ve yalnızca Benden korkun. (Bakara Suresi, 41)

Kuran'ın diğer ayetlerinde ise, İsrailoğulları'ndan birtakım bilgin kimselerin Kuran'ı bildikleri haber verilmiştir:

Ve hiç şüphesiz, o (Kur'an), geçmişlerin kitaplarında da vardır. İsrailoğulları bilginlerinin onu bilmesi onlar için bir delil (ayet) değil mi? (Şuara Suresi, 196-197)

Ünlü tefsir alimlerinden İmam Said Havva, *el-Esas fi't-Tefsiri*'nde Şuara Suresi'nin bu ayetlerini şöyle tefsir etmektedir:

"Şüphesiz ki o" Kur'an-ı Kerim, "daha öncekilerin kitaplarında da vardır." Yani önceki kitaplarda kendisinden söz edilmekte, veya onun ihtiva ettiği (içerdiği) manalar, önceki ümmetlerin peygamberlerinden nakledegeldikleri ve Yüce Allah'ın asıl şeklini indirdiği kitaplarında da bulunmaktadır. Semavi kitaplarda görüldüğü gibi.

... İsrailoğulları'nın insaflı ve adil alimleri, bu Kur'an-ı Kerim'in muhtevası içerisinde Tevrat'ın, Zebur'un ve İncil'in yer aldığını, onda bulunan her hususun Allah'tan gelmiş bir hak olduğunu, önceki kitapların müjdelediği kitabın ve son peygamberin bu olduğunu bilirler."[24]

Tevrat'ta geleceği bildirilen ümmi peygamberin özelliklerini bilen Yahudi alimler ve onların yanı sıra Hıristiyanlar -her ne kadar içlerinde bu açık gerçeği kabul etmemekte direnenler olsa da-, Hz. Muhammed (sav)'i hemen tanımışlardır. Kuran'da da Kitap Ehlinin Peygamberimiz (sav)'i çocuklarını tanır gibi tanıyacakları, içlerinden bazılarının buna rağmen inkar edecekleri ve ona inanmayanların hüsrana uğrayacakları bildirilmektedir:

Kendilerine kitap verdiklerimiz, onu (peygamberi), çocuklarını tanır gibi tanırlar. Buna rağmen içlerinden bir bölümü, bildikleri halde gerçeği gizlerler. (Bakara Suresi 146)

Bizim kendilerine Kitap verdiklerimiz, onu, çocuklarını tanır gibi tanırlar. Kendilerini hüsrana uğratanlar; işte onlar inanmayanlardır. (Enam Suresi, 20)

Allah Bakara Suresi'nde İsrailloğulları'nı uyarmış, onlara Kuran'a iman etmelerini, hak olanı bildikleri halde bu gerçeği gizlememelerini emretmiştir:

Ey İsrailoğulları, size bağışladığım nimetimi hatırlayın ve ahdime bağlı kalın, ki Ben de ahdinize bağlı kalayım. Ve yalnızca Benden korkun.

Yanınızda olan (Tevrat)ı, doğrulayıcı olarak indirdiğime (Kur'an'a) iman edin; onu inkar edenlerin ilki siz olmayın ve ayetlerimizi az bir değer karşılığında değişmeyin. Ve yalnızca Benden korkun.

Hakkı batıl ile örtmeyin ve hakkı gizlemeyin. (Kaldı ki) siz (gerçeği) biliyorsunuz. (Bakara Suresi, 40-42)

İsrailoğulları'na verilen nimetlerden ve onların Allah'a verdikleri ahidlerden, ümmi olan Peygamberimiz (sav)'in haberinin olması hiç şüphesiz Rabbimiz'in kendisine bunları bildirmesiyle mümkündür. Hz. Muhammed (sav) bu ayetleri onlara okuduğunda Yahudi ilim sahipleri de Peygamber Efendimiz (sav)'in geleceği beklenen kutlu elçi olduğunu görmüşlerdir. Peygamberimiz (sav)'in Allah'ın elçisi olduğuna ve doğruyu söylediğine Kitap Ehli de şahit olmuştur. O her özelliğiyle, yaşantısıyla ve ahlakıyla Allah'ın Tevrat ve İncil'de de geleceğini haber verdiği kutlu elçisidir. Kuran-ı Kerim'in bir ayetinde şöyle buyrulmaktadır:

Onlar ki, yanlarındaki Tevrat'ta ve İncil'de (geleceği) yazılı bulacakları ümmi haber getirici (Nebi) olan elçiye (Resul) uyarlar; o, onlara marufu (iyiliği) emrediyor, münkeri (kötülüğü) yasaklıyor, temiz şeyleri helal, murdar şeyleri haram kılıyor ve onların ağır yüklerini, üzerlerindeki zincirleri indiriyor. Ona inananlar, destek olup savunanlar, yardım edenler ve onunla birlikte indirilen nuru izleyenler; işte kurtuluşa erenler bunlardır. (Araf Suresi, 157)

Bu ayeti ünlü İslam alimi Ömer Nasuhi Bilmen şöyle tefsir etmektedir:

Bu ayeti kerime, dünyada ve ahirette de güzelliklere, sevaplara nail olacak kimselerin en güzide vasıflara haiz (sahip) olan Hatem-ul Enbiya (Peygamberlerin sonuncusu) Hazretlerine tabi olan zatlardan ibaret olduğunu şöylece bildirmektedir: (O kimseler ki,) Kendisine vahy-i İlahi ile kitab verilmiş olan (Resul'e, nebiyyi-ummi (ümmi olan nebi) olana) hiçbir kimseden birşey okuyup yazmamış olduğu halde mahza (yalnızca) ilham-ı İlahi ile kendisine evvelin ve ahirin ilimleri münkeşif (meydana çıkma, açılma) bulunan Hz. Muhammed Aleyhisselam'a (tabi olurlar) onun ümmetinden olmak şerefini kazanırlar. (O nebi ki) O Peygamber-i Alişan ki, (şan ve şerefi yüksek olan) -onu

yanlarındaki Tevrat'ta ve İncil'de- ismiyle, evsafı (vasıflarıyla) ile yazılmış bulurlar. bir vecihle (suretle) ki, onun o kitaplarda ismi ve evsafı yazılmış zattan ibaret olduğunda bir şüphe bulunamaz. Zaten o kitaplarda böyle yazılı olmasaydı Hazreti Muhammed Aleyhisselam bunu iddia ederek kendisinin tekzib edilmesine sebebiyet verir miydi? O öyle bir Peygamber-i Alişan'dır ki (Onlara) o imana davet ettiği kavimlere, bütün beşeriyete (maruf ile emreder) Allah Teala'nın emirlerine tazim edilmesini (hürmet edilmesini), güzel itikat ve ahlak ile ittisafı (özellik kazanma), mahlukata (varlıklara) şefkat gösterilmesini emir ve tavsiyede bulunur. (Ve onları münkerden nehy eyler)...[25]

Görüldüğü gibi, Peygamberimiz (sav)'in geleceğinin ve özelliklerinin Kitap Ehlinin kitaplarında bildirilmiş olması da alemlere üstün kılınmış bu mübarek zatın mucizelerinden bir diğeridir. Gördüklerini vicdanlarıyla değerlendiren sağduyulu, iman sahibi Kitap Ehli de bu apaçık gerçeği teyid etmişlerdir.

PEYGAMBERİMİZ (SAV)'İN HAYATINDAKİ BAZI MUCİZELER

Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'in hayatında çok büyük mucizeler vardır. Kitabın önceki bölümlerinde de üzerinde durduğumuz gibi Kuran, bu mucizelerin en büyüğüdür. Peygamberimiz (sav)'in üstün ahlakı, tavırları ve sünneti de birer mucizedir. Onun insanlara bir hidayet rehberi olarak tebliğ ettiği Kuran ayetleri, medeniyetten uzak bedevileri en yüksek medeniyet seviyesine ulaştırmıştır. Bu da Allah'ın mucizelerindendir. Peygamberimiz (sav) İslam ahlakını en hikmetli şekilde tebliğ ederek, çocuklarını diri diri gömen bir kavmin, Allah'ın izniyle, herkese karşı merhametli ve şefkatli insanlar haline dönüşmesine; elleriyle yaptıkları putlara ibadet eden bir topluluğun tevhid inancına kavuşmasına vesile olmuştur.

Kutlu Peygamberimiz (sav)'in Kuran ayetlerinde ve hadis-i şeriflerde haber verilen birçok mucizeleri vardır. Bu harikulade olaylardan bazıları şunlardır:

Miraç Mucizesi

Arapçada "yukarı çıkmak, yükselmek" anlamına gelen Miraç, Peygamberimiz (sav)'in büyük mucizelerinden biridir. Kuran-ı Kerim'in İsra ve Necm Surelerinde Peygamber Efendimiz (sav)'in mucizevi şekilde Mescid-i Aksa'ya yaptığı gece yolculuğu ve *[*Sidretü'l-Münteha*]'ya yükselişi bildirilmektedir.

İsra kelimesinin Arapça sözlük anlamı, "gece yolculuğu ya da gece yürüyüşü" dür. İsra Suresi'nin ilk ayetinde Yüce Allah, Sevgili Efendimiz (sav)'in mucizevi yolculuğunu şöyle bildirmektedir:

Bir kısım ayetlerimizi kendisine göstermek için, kulunu bir gece Mescid-i Haram'dan, çevresini bereketlendirdiğimiz Mescid-i Aksa'ya götüren O (Allah) Yücedir. Gerçekten O, işitendir, görendir. (İsra Suresi, 1)

Aksa kelimesinin Arapça anlamı "uzak, en uzak"tır. Bilindiği gibi, Mescid-i Haram Mekke'de, Mescid-i Aksa ise Kudüs'tedir. Bu iki yer arasındaki uzaklık mesafesi ise yaklaşık 1235 km'dir. Peygamberimiz (sav) söz konusu mucize gerçekleştiğinde Mekke'de bulunmaktadır. Kendisi Mekke'den Kudüs'teki Mescid-i Aksa'ya götürülmüştür. Büyük İslam Alimi İbn-i Kesir, mübarek Miraç olayıyla ilgili olarak sahabelerden en az yirmi beş kişinin Peygamberimiz (sav)'den rivayette bulunduğunu, hatta bu sayının kırk beşe kadar çıkabileceğini ifade etmiştir. Bunlardan en güvenilir kabul edilenleri; Enes İbn Malik, Ebu Hureyre, Ebu Said el-Hudri, Malik İbn Sa'saa, Ebu

Zerr el-Gıfari, Şeddad İbn Evs, Abdullah İbn Abbas, Abdullah İbn Mesud ve Ümmü Hani'nin rivayetleridir.[26] Hadislerde yer alan bilgilere göre Peygamberimiz (sav), amcasının kızı Ümmühan bin Ebu Talib'in evinde yatarken, Cebrail, Peygamberimiz (sav)'e görünmüş ve onu Burak adlı bineğe bindirerek Mescid-i Aksa'ya götürmüştür. Miraç olayı da burada gerçekleşmiştir. Hadislerde Peygamberimiz (sav)'in Miraç esnasında gördükleriyle ilgili çok fazla detay bildirilmektedir. Hadislerde Peygamber Efendimiz (sav)'in Miraç sırasında diğer peygamberlerle görüştüğü, cenneti ve cehennemi gördüğü de rivayet edilir.

İslami kaynaklarda yer alan bilgilere göre, Miraç mucizesi müşrikler ve iman etmeyenler tarafından -düşük akılları nedeniyle- şüpheyle karşılanmıştır. İman etmeyenler, Peygamberimiz (sav)'in doğru söylediğine inanmayıp karşı çıktıkları için, olayın gerçek olup olmadığını araştırmışlardır. Rabbimiz, inkarcıları ve müşrikleri bu çirkin tutumlarından dolayı bir kez daha küçük duruma düşürmüş ve alay ettikleri şey kendi aleyhlerine dönmüştür. Hadis-i şerifte bu olay şöyle bildirilmektedir:

"Dediler ki: "Bize Mescid-i Aksa'nın nasıl olduğunu anlatır mısın? Zira içlerinden bazıları o beldeye gidip Mescid-i Aksa'yı görmüştü.

Resulullah anlatıyor:

Mescid'i anlatmaya başladım. Bazı yerlerini tarif ederken, kuşkuya düştüm. Bunun üzerine Mescid-i Aksa getirilerek Akab ya da Ukeyl'in evinin önüne konuldu. Ben de ona bakarak anlatmaya başladım"

Resullullah'ın konuşmasından sonra orada bulunanlar şöyle dediler:

Allah'a andolsun ki, Mescid'i tarifi doğrudur."[27]

Müslim'deki bir rivayette ise Resulullah (a.s.) şöyle buyurmuştur: "Kendimi Kabe'nin kuzey tarafında (Hicr'de) gördüm. Kureyşliler yolculuğumu soruyorlardı. Beytü'l-Makdis (Mescid-i Aksa) hakkında, tam hatırlayamadığım bazı şeyleri sordular... Bunun üzerine Allah Teala Mescid-i Aksa'yı benim için yükseltti. (gözümün önüne getirdi) Ona bakıyor, bana ne sorulursa cevaplıyordum."[28]

Mescid-i Aksa'nın olduğu bölgeye hayatı boyunca hiç gitmemiş olan Hz. Muhammed (sav)'in müşriklerin sorularını eksiksiz cevaplaması, Rabbimiz'in büyük bir mucizesi ve rahmetidir. Bu mucizeyle iman edenlerin şevkleri, heyecanları ve Peygamberimiz (sav)'e olan bağlılıkları bir kat daha güçlenmiş, iman etmeyenler ve müşriklerse inkarlarında akılsızca diretmişlerdir.

Hadis kaynaklarında, müşriklerin Hz. Ebu Bekir'e gelerek, -Miraç olayı nedeniyle- Hz. Muhammed (sav) hakkında asılsız iftiralar uydurdukları bildirilmektedir. Hz. Ebu Bekir, Miraç mucizesine inanmayarak kendisine anlatan ve hala Peygamberimiz (sav)'e inanmaya devam edip etmeyeceğini soran müşriklere *"O söylüyorsa şüphesiz doğrudur"* cevabını vermiştir. Bu olay karşısındaki güzel ve sadık tutumu nedeniyle Hz. Ebu Bekir, Peygamberimiz (sav) tarafından "Sıddık" lakabıyla onurlandırıldı. Hadislerde, müşriklerin Peygamberimiz (sav)'den delil istemeleri üzerine, Sevgili Efendimiz (sav)'in

müşriklere inkar etmeleri mümkün olmayan mucizevi bir delil daha sunması şöyle anlatılmaktadır:

Peygamber (sav)'e dediler ki; "Söylediğinin delili nedir?"

Hz. Peygamber (sav) dedi ki; "Kureyşli bir kervana rastladım. O falanca yerdeydi. Kervan bizden ürktü ve yön değiştirdi. O kervandan bir devenin üzerinde siyah ve beyaz çuval bulunmaktadır, bağırıp yıkıldı."

Kervan dönünce durumu sordular, onlar da Hz. Peygamber (sav)'in anlattığı şekilde haber verdiler.[29]

Görüldüğü gibi, Peygamber Efendimiz (sav) hem hiç görmediği Mescid-i Aksa'yı detaylı olarak tarif ederek hem de yoldaki kervanların durumunu haber vererek, Rabbimiz'in rahmeti olan büyük mucizeler göstermiştir. Miraç konusuyla ilgili Kuran'da haber verilen bilgilerden biri de, Peygamber Efendimiz (sav)'in Sidretü'l-Münteha'ya yükselmesidir. Necm Suresi'nde bu mucize şu şekilde bildirilmektedir:

Andolsun, onu bir de diğer inişte görmüştü. Sidretü'l-Münteha'nın yanında. Ki Cennetü'l-Me'va onun yanındadır. Sidreyi örten örtmekte iken, göz kayıp-şaşmadı ve (sınırı) aşmadı. Andolsun, o, Rabbinin en büyük ayetlerinden olanı gördü. (Necm Suresi, 13-18)

Miraç olayı Yüce Allah'ın Sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'e nasip ettiği çok büyük bir mucizesidir. Rabbimiz'in Peygamberimiz (sav)'e iman etmeyenler karşısında verdiği üstün bir delilidir. Rabbimiz'in Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'e gösterdiği mucizelerin her biri de Allah'ın dilemesiyle, Allah'ın dilediği şekilde ve zamanda, sebeplere bağlı olmadan yaratılmıştır. Bu mucizelerin her biri iman edenlerin imanlarını daha da artıran çok büyük müjdelerdir.

Peygamberimiz (sav)'in Ay'ı İkiye Yarması

Peygamber Efendimiz (sav)'in mucizelerinden bir diğeri de Ay'ın yarılması olayıdır. Allah, bu olağanüstü olayı Kuran'da bildirmiş, bu büyük mucizeyle ilgili pek çok hadis günümüze ulaşmıştır. Kamer Suresi'nde şöyle bildirilir:

Saat (kıyamet vakti) yakınlaştı ve Ay yarıldı.

Onlar bir ayet (mucize) görseler, sırt çevirirler ve: "(Bu,) Süregelen bir büyüdür" derler.

Yalanladılar ve kendi heva (istek ve tutku)larına uydular; oysa her iş 'sonunda kendi amacına varıp karar kılacaktır.' (Kamer Suresi, 1-3)

Ayet-i kerimede geçen "inşikak-ı kamer" terimi inşikak ve kamer kelimelerinden meydana gelen bir tamlamadır. İnşikak'ın türediği Arapçadaki kök fiilinin kelime anlamı "yarmak, dişin eti; bitkinin, toprağı yarıp çıkması" gibi anlamlara gelmektedir. İnşikak ise "yarılmak, parçalanmak, bölünmek" manalarına gelir. *Siret Ansiklopedisi*'nde Ay'ın yarılması mucizesiyle ilgili bütün hadislerin toplamından çıkarılan bir özet şu şekilde aktarılmaktadır:

Medine'ye hicretin beş yıl öncesinde, Kameri ayın 14. gününde bir akşam vaktiydi. Ve tam o zamanda yeni doğan ay birdenbire ikiye bölündü. Bir parçası karşıdaki tepenin bir tarafına, ikinci parçası da öteki tarafına gitti. Bu bir saniyelik bir hadiseydi. Sonra ayın iki parçası birleşiverdi. Hz. Peygamber (sav) o sırada Mina'da bulunuyordu. Hz. Peygamber (sav) orada hazır bulunanlara hitap ederek, "bakın ve şahit olun!" dedi. Kafirler, Hz. Muhammed (sav)'in kendilerini büyülediğini öne sürdüler, bu sebepten gözlerinin iyi görmediğini söylediler. Orada bulunan diğer kimseler, "Muhammed (sav) bizi büyüleyebilirdi, ama burada olmayanları değil. Biraz bekleyin, bu tarafa gelmekte olanlara soralım. Acaba onlar bu hadiseyi görmüşler midir?" Dışarıdan gelenler bu olaya şahit olduklarını kabul ettiler.[30]

Ay yarılması mucizesi başta Buhari ve Müslim olmak üzere Tirmizi, Ahmed b. Hanbel, Ebu Davud et-Tayalisi, Hakim en-Nisaburi, Beyhaki, Ebu Nuaym el İsfehani ve Kadı Iyaz gibi büyük hadis alimlerinin eserlerinde yer alır.[31] Bu hadislerden bazıları şu şekildedir:

... Abdullah ibn Mes'ud (ra) şöyle demiştir: Biz Mina'da Peygamber'in beraberinde iken Ay ikiye bölündü de, Peygamber (sav): "Şahit olunuz!" buyurdu. Ve Ay'dan bir parça Hira Dağı tarafına gitti.

Ebu'd-Duha Müslim ibn Subayh da Mesruk'tan; o da Abdullah ibn Mes'ud'dan: Ay Mekke'de ikiye bölündü, diye söylenmiştir...

... Abdullah ibn Abbas (ra)'dan: Rasulullah (sav) zamanında Ay ikiye ayrıldı, diye tahdisi etmiştir (anlatmıştır).

... İbrahim en-Nahai, Ebu Ma'mer'den tahdis etti ki, Abdullah ibn Mes'ud (ra): Ay ikiye yarıldı, demiştir.[32]

Buhari ve Müslim, İbn-i Mes'ud (ra)'dan şunu nakletmişlerdir:

"Resulullah (sav) zamanında Mekke'de Ay ikiye bölündü. Ve Allah Resulü şöyle buyurdu: "Bakın ve görün!"[33]

Ay'ın yarılması olayının Mekke'de gerçekleştiği hadislerde bildirilmektedir. Ayrıca bu mucizenin gerçekleşmesini Mekkelilerin Peygamberimiz (sav)'den bizzat istedikleri de hadislerde nakledilmektedir:

Buhari ve Müslim, Enes (ra)'dan şunu nakletmişlerdir: "Dedi ki: "Mekkeliler Allah Resulü'nden bir mucize göstermesini istediler. Bunun üzerine Ay'ın iki kez ikiye bölündüğünü gösterdi."[34]

Rivayetlere göre, Kureyşli müşriklerin isteği üzerine Ay'ı ikiye bölen Hz. Muhammed (sav)'e inkarcılar yine de iman etmemişlerdir. Kamer Suresi'nin 2. ve 3. ayetlerinde bu gerçeğe dikkat çekilmektedir:

Onlar bir ayet (mucize) görseler, sırt çevirirler ve: "(Bu,) Süregelen bir büyüdür" derler.

Yalanladılar ve kendi heva (istek ve tutku)larına uydular; oysa her iş 'sonunda kendi amacına varıp karar kılacaktır.' (Kamer Suresi, 2-3)

Ancak böyle büyük bir mucize karşısında söyleyecek birşey bulamayan müşrikler bu sefer de Peygamberimiz (sav)'in kendilerini büyülediği iftirasını atmışlardır. Ay'ın ikiye yarıldığını kendi gözleriyle gördükten sonra artık Peygamberimiz (sav)'in hak peygamber olduğuna vicdanen kanaatleri gelmiş olması gerekirken nefislerinin kibiri, istek ve tutkuları yüzünden Allah'ın ayetlerini kabul etmemişlerdir. Bu, hangi mucizeyi görürlerse görsünler iman etmeyen ve Kuran'da **"...Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz"** (Hicr Suresi, 15) ayetiyle bildirilen iman etmeyenlerin ortak özelliğidir.

Bediüzzaman Said Nursi de *Mektubat*'ında Ay'ın yarılması mucizesinden bahsetmiştir. Bu olayın pek çok sahabeden de ayrıntılı olarak nakledildiğini anlatan Üstad, olay karşısında müşriklerin ne kadar aciz duruma düştüklerini şu şekilde açıklamıştır:

Resul-i Ekrem Aleyhissalatü Vesselam'ın mütevatir (güvenilir) ve kat'i bir mu'cize-i kübrası (en kesin ve büyük mucizesi), şakk-ı Kamer'dir (Ay'ın yarılmasıdır). Evet şu inşikak-ı Kamer (Ay'ın ikiye yarılması); çok tariklerle (yollarla) mütevatir bir surette, İbn-i Mes'ud, İbn-i Abbas, İbn-i Ömer, İmam-ı Ali, Enes, Huzeyfe gibi pek çok eazım-ı sahabeden (sahabelerin ileri gelenleri) müteaddid (tekrarlanan) tariklerle (yollarla) haber verilmekle beraber, nass-ı Kur'anla (Kuran'ın şüpheye yer bırakmayan hükmü) ***"Saat (kıyamet vakti) yakınlaştı ve Ay yarıldı."*** *ayeti, o mu'cize-i kübrayı (büyük mucizeyi) aleme ilan etmiştir. O zamanın inatçı Kureyş müşrikleri, şu ayetin verdiği habere karşı inkar ile mukabele etmemişler (karşılık vermemişler), belki yalnız "sihirdir" demişler. Demek kafirlerce dahi Kamer'in inşikakı kat'idir (Ay'ın bölünmesi kesindir).*[35]

Bediüzzaman Peygamber Efendimiz (sav)'in mucizelerinin bir hikmetinin de Ebu Cehil gibi zalim biriyle Ebu Bekir gibi üstün ahlaklı bir insanın arasındaki farkı iyice ortaya çıkarmak olduğunu bildirmiştir. Bediüzzaman *Mektubat*'ında bu konuda şunları söylemektedir:

Mu'cize, dava-yı nübüvvetin (peygamberlik davası) isbatı için, münkirleri (inkar edenleri) ikna etmek içindir, icbar etmek (mecbur etme) için değildir. Öyle ise dava-yı nübüvveti (Peygamberlik vakasını) işitenler için, ikna edecek bir derecede mu'cize göstermek lazımdır. Sair (diğer) taraflara göstermek veyahut icbar (zorlama)

derecesinde bir bedahetle (açıklık) izhar etmek (meydana çıkarma), Hakim-i Zülcelal'in hikmetine münafi (zıt) olduğu gibi, sırr-ı teklife (dünyaya gelip vazife sahibi olmanın sırrı) dahi muhaliftir. Çünki "Akla kapı açmak, ihtiyarı elinden almamak" sırr-ı teklif (teklif sırrı) iktiza ediyor (gerektiriyor). Eğer Fatır-ı Hakim (Benzeri bulunmayan şeyi yaratan, Hüküm sahibi), inşikak-ı Kamer'i (Ay'ın ikiye yarılmasını), feylesofların(filozofların) hevesatına (heveslerine) göre bütün aleme göstermek için bir-iki saat öyle bıraksa idi ve beşerin umum tarihlerine geçse idi, o vakit sair hadisat-ı semaviye (gökyüzünde meydana gelen olaylar) gibi ya dava-yı nübüvvete delil olmazdı ve risalet-i Ahmediyeye (A.S.M.) hususiyeti kalmazdı veyahut bedahet (açıklık) derecesinde öyle bir mu'cize olacaktı ki, aklı icbar (mecbur) edecek, aklın ihtiyarını elinden alacak, ister istemez nübüvveti tasdik edecek. Ebucehil gibi kömür ruhlu, Ebubekir-i Sıddık gibi elmas ruhlu adamlar bir seviyede kalıp, sırr-ı teklif zayi' (teklif sırrı kaybolacaktı) olacaktı...[36]

Kainattaki diğer tüm varlıklar ve cisimler gibi Rabbimiz'in kudretinde olan Ay, Allah dilediği takdirde dilediği şekilde görülebilir. Birşeyin gerçekleşmesi için Kuran'da bildirildiği gibi, Allah'ın "Ol" demesi yeterlidir. Ayet-i kerimede şöyle buyrulmuştur:

Bir şeyi dilediği zaman, O'nun emri yalnızca: "Ol" demesidir; o da hemen oluverir. (Yasin Suresi, 82)

Tüm bu bilgiler bir kez daha göstermektedir ki, Allah kutlu elçisi Hz. Muhammed (sav)'i bütün insanlar üzerinde seçkin kılmış, kendisine son hak kitap olan Kuran-ı Kerim'i vahyetmiş, ona insanların kalplerini yumuşatacak ve imanlarına vesile olacak mucizelerle lütufta bulunmuştur. Kimi insanlar ahiret hayatlarını kurtaracak şekilde imana kavuşmuş, kimileriyse inkarda direnerek sonsuz hayatlarında kayba uğrayanlardan olmuşlardır. Allah, Peygamber Efendimiz (sav)'i dediklerinden dolayı her zaman haklı çıkarmıştır.

PEYGAMBERİMİZ (SAV)’İN DUALARININ KABUL OLUNMASI

Kitap boyunca da üzerinde durduğumuz gibi Rabbimiz Peygamberimiz (sav)'e eşsiz nimetlerle lütufta bulunmuştur. Peygamber Efendimiz (sav)'in ashabına gösterdiği mucizeler çok fazladır. Bu mucizelerden biri de mübarek Peygamberimiz (sav)'in dualarının kabul olunmasıdır. Hadislerde bu konuyla ilgili olarak birçok haber verilmektedir.

Peygamberimiz (sav)'in yağmur dualarının kabul edilmesi

Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav) diğer bütün peygamberler gibi Allah'a içten bağlı, derin iman sabihi, Allah'tan şiddetle korkup sakınan ihlas sahibi bir kuldur. Peygamberimiz (sav)'in samimi dualarına Rabbimiz icabet etmiş, bu vesile ile sahabeler ve çevresindeki insanlar türlü mucizelere şahit olmuşlardır. Örneğin Peygamber Efendimiz'in yağmur ve bereket için ettiği dualara Rabbimiz'in icabet etmiş olması hadislerde detaylı olarak anlatılmıştır.

Buhari ve Müslim'in, Enes (ra)'dan naklettikleri bir hadis-i şerif şu şekildedir:

Allah Resulü (sav) zamanında bir kuraklık yaşadık. Allah Resulü (sav) minberdeyken bir bedevi gelip şöyle dedi:

"Ey Allah Resulü, mallar helak oldu, çoluk çocuk aç kaldı, ne olur bizim için Allah'a dua et!" Bunun üzerine Allah Resulü (sav) mübarek –ellerini- kaldırdı. Gökyüzünde hiçbir bulut görmüyorduk. Nefsim kudreti elinde olana yemin ederim ki, ellerini aşağı indirir indirmez, dağlar gibi bulutlar belirdi. Minberden inmeden, mübarek sakalından suyun inmekte olduğunu gördük. O gün güzel bir yağmur yağdı. Ertesi gün, ondan sonraki gün de yağdı...[37]

Konuyla ilgili diğer hadisler ise şu şekildedir:

Allah Resulü (sav) kuşluk vakti Mescid'de kalkıp üç tekbir getirdi ve şöyle dua etti.

Allah'ım, bize yağmur ver! -Üç kere- Allah'ım bize rızık olarak yağ, süt, iç yağı ve et ver!"

Gökte hiçbir bulut görmüyorduk. Birden rüzgar çıktı, bulutları sürüp getirdi. Bulutlar bir araya gelip yağmur indirdi. Çarşıdaki insanlar çığlıklar attılar. Allah Resulü (sav) hala ayaktaydı. Yollar sel gibi yağmur suyuyla doldu; o seneki kadar süt, yağ ve et görmedim.[38]

Cuma günü bir adam, minbere bakan kapıdan mescide girdi. Resulullah (sav) ayakta hutbe okuyordu. Allah Resulü (sav)'ne karşı durarak şöyle dedi:

- Ey Allah'ın Resulü, mallar helak oldu. Yollar kuraklıktan paramparça oldu. Allah'a dua et de bize yağmur verip imdadımıza yetişsin!

Bunun üzerine hemen Allah'ın Resulü (sav) mübarek ellerini kaldırıp şöyle dua etti: "Allah'ım bize yağmur ver! Allah'ım, bize yağmur ver!

Enes (ra) dedi: Hayır! Vallahi gökte ne bulut, ne bulut parçası, ne de herhangi bir şey görmüyorduk. Ev, avlu ile Sel (Medine'de bir dağın adıdır) arasında da birşey yoktu. Ardından kalkan gibi bir bulut çıkıverdi, göğün ortasına gelince yayılıverdi ve sonra yağmur boşandı.[39]

Ebu Nuaym, Aişe (ra)'dan naklederek şöyle demiştir:

"İnsanlar Allah Resulü (sav)'e kuraklıktan şikayet ettiler, kalkıp namazgaha çıktı, minberin üstüne oturup ellerini kaldırdı, Allah bir bulut yarattı, gök gürledi, şimşek çaktı, sonra da güzel bir yağmur yağdı... "[40]

Peygamberimiz (sav)'in duasını alıp genç kalan sahabeler

Kuran'da, **"Andolsun size, içinizden sıkıntıya düşmeniz O'nun gücüne giden, size pek düşkün, müminlere şefkatli ve esirgeyici olan bir elçi gelmiştir."** (Tevbe Suresi, 128) ayetiyle bildirildiği gibi Peygamberimiz (sav), müminlere çok düşkündür. Hadislerde de Peygamberimiz (sav)'in müminlerin sağlıklarına, güvenliklerine, imanlarına yönelik çok fazla tavsiyelerde bulunduğu, onlara şefkat ve merhametle yaklaştığı bildirilmektedir. Peygamberimiz (sav), müminlere olan bu sevgisinin ve düşkünlüğünün sonuçlarından biri olarak, sahabeleri için pek çok konuda Allah'a dua etmiştir. Allah Kuran'da Peygamberimiz (sav)'in müminler için ettiği dualarla ilgili olarak şöyle buyurmaktadır:

... Onlara dua et. Doğrusu, senin duan, onlar için 'bir sükunet ve huzurdur.' Allah işitendir, bilendir. (Tevbe Suresi, 103)

Ayette bildirildiği gibi Peygamberimiz (sav)'in duası müminler için bir sükunete ve huzura vesile olmaktadır. Benzer şekilde hadislerde de Peygamberimiz (sav)'in sahabelerin uzun yaşamaları için dua ettiği ve bu dualarının kabul buyurulduğu haber verilmektedir. Hadislerde, Peygamberimiz (sav)'in dualarının ardından çok uzun süre, çok sağlıklı bir şekilde yaşayan birçok sahabenin ismi zikredilmektedir. Bu hadislerden biri şu şekildedir:

İbn-i Ebi Şeybe Müsned'inde, Ebu Nuaym ve İbn-i Asakir Amr b. el-Hamık'dan naklederek şöyle demişlerdir:

O, Allah Resulü (sav)'e süt içirdi.

Allah Resulü ona şöyle dua etti:

"Allah'ım, onu gençlikten yararlandır!"[41]

Diğer bazı kaynaklardaysa, Peygamber Efendimiz (sav)'in duasının bazı sahabelerin gençliğine nasıl vesile olduğu şu şekilde aktarılmaktadır:

Peygamberimiz (sav)'in ömürlerini uzatması için dua ettiği sahabelerin yüz yıl yaşadıkları da belirtilmektedir.[42]

Bir diğer sahabenin başını okşamış "Allah'ım bunu güzelleştir ve güzelliğini devamlı kıl!" diye dua etmiş, bu sahabenin yüzü ölünceye kadar çok genç ve güzel olmuştur.[43]

Peygamberimiz (sav)'in bereket için ettiği duaların kabul edilmesi

Peygamberimiz (sav) sahabelerin her sorunuyla ilgilenmiş, her sıkıntılarında onlara yardım etmiştir. Peygamberimiz (sav)'in duaları Allah'ın izniyle her zaman tüm sahabeler için büyük bir şifa ve bereket vesilesi olmuştur. Hadislerde bu bereket ile ilgili birçok örnek verilmektedir. Rivayet edilen hadislerden bazıları şu şekildedir:

Buhari ve Müslim, Enes (ra)'dan naklederek şöyle demişlerdir:

Peygamber (sav) benim için dua ederek buyurdu ki: "Allah'ım, onun malını ve çocuklarını çoğalt, ona rızık olarak verdiklerini bereketli kıl."

Enes (ra) dedi ki: Vallahi malım çoktur. Birçok da çocuğum oldu.[44]

Buhari ve Müslim, Enes (ra)'dan naklederek şöyle demişlerdir:

Allah Resulü (sav) Abdurrahman b. Avfa buyurdu ki: "Allah seni bereketli kılsın!" Bunu İbn-i Sa'd ve Beyhaki de başka bir kanaldan nakletmiş ve şunu ilave etmişlerdir: "Abdurrahman dedi ki: O kadar zengin oldum ki, hangi taşı kaldırsam, altında mutlaka altın veya gümüş bulacağımı bilirdim.[45]

Allah Urve el-Bariki için dua etmişti. Ticarette o dereceye geldi ki, bir toprak satın alsa onda bile kazanacağına inanırdı.[46]

Ebu Ukayl, dedesi Abdullah b. Hişam'la, buğday almak için pazara çıktığında İbn-i Zübeyr ve İbn-i Ömer ile karşılaştığında şöyle derlerdi:

"Bize ortak ol! Çünkü Allah Resulü (sav) sana bereketle dua etti" O da bunun üzerine onları buğdayına ortak ederdi. Yine de bereketinden dolayı deve yükü eksilmezdi. Evine onunla dönerdi.[47]

ALLAH'IN PEYGAMBERİMİZ (SAV)'İN ÜZERİNDEKİ MUCİZEVİ KORUMASI

İnsanların hidayetine vesile olan Allah'ın elçileri son derece hassas bir vicdana sahiptirler. Onlar, insanlara iyiliği emredip onları kötülükten men eden, üzerlerindeki bu şerefli sorumluluğu titizlikle yerine getiren çok kıymetli insanlardır. Allah'ın elçileri ulaşabildikleri tüm insanların ahiretlerinin kurtulması ve onların hidayet bulmalarına vesile olmak için çalışırlar. Onları içinde bulundukları gafletten uyandırmak ve Allah'ın razı olacağı umulan bir ahlaka iletmek isterler. Buna karşılık peygamberler bu şerefli mücadeleleri sırasında kimi zaman iman etmeyenlerin, münafıkların, müşriklerin tehditlerine, iftiralarına, sözlü ve fiili saldırılarına maruz kalmışlardır. Ancak bu koşullar altında dahi sabırla, güzellikle, iyilik ve tevazuyla tebliğ görevlerine devam etmişlerdir.

Peygamberimiz (sav) de tüm diğer peygamberler gibi insanlara tebliğ ettiği gerçeklerden dolayı türlü eziyetlere, iftiralara maruz kalmış, alaycı tavırlarla karşılaşmıştır. Birbirinden farklı pek çok iftira ile itham edilmiş ve uzun yıllar iman etmeyenlerin baskısı ve ölüm tehdidi altında yaşamıştır. Peygamberimiz (sav)'e itaat eden salih müminler de uzun süre boyunca içinde yaşadıkları toplum tarafından boykot edilmişlerdir. Elbette zorluk gibi görünen tüm bu olaylar, Peygamber Efendimiz (sav) ve onunla birlikte olan salih müminlerin dünyada ve ahirette güzel bir yaşama kavuşmalarına vesile olmuş şerefli olaylardır. Samimi olarak iman eden ve Rabbimiz'e tevekkül edenler, bunlar ve benzeri zorluklardan hiçbir zaman yılgınlığa kapılmaz, tam tersine zorlukları ve sıkıntıları Allah'a yakınlaşmaya ve O'nun rızasını kazanmaya bir yol olarak görürler.

Peygamber Efendimiz (sav) tebliğe başlamadan önce de, daha çok genç yaşlarından itibaren, "El emin" sıfatıyla nitelendirilmiş, güvenilirliğiyle tanınan bir insandı. Daha önce de belirttiğimiz gibi içinde yaşadığı toplumda insanlar ona herşeyi emanet edecek kadar güvenmişler, pek çok sorunun çözümünde kendisini hakem seçmişlerdir. Onun ahlakını, adaletini, hakkaniyetini her zaman övmüşlerdir. Peygamber Efendimiz (sav) yaptığı her işi, her zaman en iyi şekilde yerine getiren, çok akıllı ve ileriyi gören, basiret sahibi mübarek bir insan olduğundan, onun tüm bu seçkin özellikleri her görenin hemen dikkatini çekmiştir. Ancak Peygamberimiz (sav) çevresindekileri Allah'a iman etmeye ve putlara tapmaktan vazgeçmeye çağırmaya başlayınca, kendisinin üstün ahlakına şahit olmalarına rağmen iman etmeyenlerin en büyük hedefi haline gelmiştir.

Peygamber Efendimiz (sav) gibi Allah'ın diğer seçkin elçileri de peygamberlik görevlerini yapmaya başlayana kadar kendi kavimleri içinde sevilen ve sayılan insanlar olmuşlardır. Ancak elçilik göreviyle şereflendirilmelerinin ardından Allah'ın varlığını ve ahiret gününü inkar edenler ya da dünyevi kaygılar nedeniyle din ahlakına uymayanlar onlara cephe almıştır. Bu durum Kuran'da şöyle haber verilmektedir:

Dediler ki: "Ey Salih, bundan önce sen içimizde kendisinden (iyilikler ve yararlılıklar) umulan biriydin. Atalarımızın taptığı şeylere tapmaktan sen bizi engelleyecek misin? Doğrusu biz, senin bizi davet ettiğin şeyden kuşku verici bir tereddüt içindeyiz." (Hud Suresi, 62)

Dediler ki: "Ey Şuayb, atalarımızın taptığı şeyleri bırakmamızı ya da mallarımız konusunda dilediğimiz gibi davranmaktan vazgeçmemizi senin namazın mı emrediyor? Çünkü sen, gerçekte yumuşak huylu, aklı başında (reşid bir adam)sın." (Hud Suresi, 87)

(Hükümdar topladığı o kadınlara:) "Yusuf'un nefsinden murad almak istediğinizde sizin durumunuz neydi?" dedi. Onlar: "Allah için, haşa" dediler. "Biz ondan hiç bir kötülük görmedik." Aziz (Vezir)in de karısı dedi ki: "İşte şu anda gerçek orta yere çıktı; onun nefsinden ben murad almak istemiştim. O ise gerçekten doğruyu söylenlerdendir." (Yusuf Suresi, 51)

Peygamber Efendimiz (sav)'in hakka ve doğruya davetine karşılık kavminin tepkisi de, Allah'ın, **"Onlar: "Ey kendisine kitap indirilen (Muhammed). Gerçekten sen cinlenmiş (bir deli)sin," dediler. "Eğer doğruyu söylüyor isen, bizlere melekleri getirmeli değil miydin?" (Hicr Suresi, 6-7)** ayetlerinde bildirdiği gibi bu mübarek insana asılsız iftiralar atmak olmuştur. Peygamberimiz (sav)'in bu ayetlerde haber verilen iftiralar dışında, başka pekçok iftiraya maruz kaldığı, Kuran ayetlerinde bildirilmektedir. Peygamberimiz (sav) bu koşullar altında, iman etmeyenlerle olan fikri mücadelesine ve Kuran ahlakını anlatmaya devam etmiştir. Fakat tebliğ ettiği gerçekler, kavmin iman etmeyen kesiminde ve müşriklerinde kin ve öfke meydana getirmiştir. Allah'ın Kuran'da "**alemlere rahmet**" olarak zikrettiği (Enbiya Suresi, 107) Peygamberimiz (sav)'i insanlar, çok azı dışında, takdir edememişlerdir. Nitekim bir süre sonra Peygamberimiz (sav) yer değiştirerek Mekke'den ayrılıp Medine'ye hicret etmek zorunda kalmıştır.

Peygamberimiz (sav) tehlikeli ve müşrik bir kavmin içerisinde, bir yandan dini tebliğ etmiş, bir yandan iman ederek kendisine tabi olanları eğitmiş, diğer yandan da iman etmeyenlerle çetin bir mücadele yürütmüştür. Bu mücadele zaman zaman sıcak savaşa dönüşmüştür. Dönemin müşriklerinin yanı sıra inkarda direnen bazı Yahudiler de Peygamberimiz (sav)'e karşı düşmanca bir tutum içinde olmuşlardır. Hz. Muhammed (sav) onlarla da ilgilenmiştir. Yahudiler gibi bazı Hıristiyanlar da Peygamberimiz (sav)'i hedef almış, sürekli zorluk çıkarmış, kendilerince kurdukları tuzaklarla ona zarar vermeye çalışmışlardır.

Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav) bu kadar geniş bir alanda mücadele yürütürken bir yandan da münafıklar ona sinsice zarar vermeye çalışmışlardır. Münafıklar, inkarcılarla işbirliği yaparak onlara haber taşımış, gizliden gizliye

Peygamberimiz (sav)'in aleyhinde türlü faaliyetler yürütmüşlerdir. İnkarcılar ve müşrikler gibi onların da asıl hedefi Peygamberimiz (sav) olmuştur. Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'e hased (çekememezlik) etmiş, kin ve öfke beslemişlerdir. Duydukları bu kine rağmen Peygamberimiz (sav)'in yakınına kadar girerek sohbetlerine katılmışlar, sinsice tavırlar sergilemişlerdir.

Münafıklar gibi, Peygamberimiz (sav)'in tebliğini dinleyenler arasında iman etmeyenler de vardır. Bu kişiler de diğerleri gibi Allah'ın kutlu elçisine rahatsızlık vermek için birçok eylemde bulunmuşlardır. Allah bir ayetinde, haince bakışlarıyla Peygamberimiz (sav)'e eziyet vermek isteyen bu kişileri şöyle haber vermektedir:

O inkar edenler, zikri (Kur'an'ı) işittikleri zaman, seni neredeyse gözleriyle devireceklerdi. "O, gerçekten bir delidir" diyorlar. (Kalem Suresi, 51)

Buraya kadar anlatılanlarda görüldüğü gibi Peygamberimiz (sav) hem iman etmeyenlerin ölüm tehdidi altında, hem münafıkların arasında olmasına rağmen insanlara din ahlakını tebliğ etmiş, onların hidayetlerine vesile olmaya çalışmıştır. İman etmeyenlerin ileri gelenleri ise Allah'ın elçisini öldürmek için planlar kurmuş, tuzaklar hazırlamışlardır.

Rabbimiz'in en önemli mucizelerinden biri, Peygamber Efendimiz (sav)'in aleyhine kurulan bunca tuzağa ve hileye rağmen, Sevgili Efendimiz (sav)'in hiçbir zarar görmeden mücadelesine devam etmesidir.

Bir Kuran ayetinde Rabbimiz, Sevgili Peygamberimiz (sav)'e "kendisini insanlardan koruyacağını" vaat etmiştir:

... <u>Allah seni insanlardan koruyacaktır.</u> Şüphesiz, Allah, kafir olan bir topluluğu hidayete erdirmez. (Maide Suresi, 67)

Rabbimiz'in bu vaadi pek çok mucizeyle tecelli etmiş, inkarcı önde gelenler, müşrik ve münafıklar, Peygamberimiz (sav)'e karşı haksız bir kin ve öfke içinde olanlardan tek bir kişi bile, mucizevi şekilde ona zarar verememişlerdir. Hazırladıkları komplolar, kurdukları tuzaklar her seferinde bozulmuştur. Üstelik pek çok sıcak savaşta müşrikler ve inkarcılar Peygamber Efendimiz (sav)'le karşı karşıya gelmelerine rağmen Rabbimiz her zaman kendisini korumuş ve Peygamberimiz (sav) tebliğ görevine sonuna kadar devam etmiştir. Ona eziyet vermeye çalışanlar bununla hiçbir zaman amaçlarına ulaşamamış, aksine kendileri zillete düşerken, her geçen gün Peygamberimiz (sav)'in beden gücü, sağlığı, neşesi, nuru ve güzelliği daha da artmıştır. Allah Peygamberimiz (sav)'i rahmetiyle korumuş, ona hem fiziksel hem de manevi anlamda büyük bir güç ve heybet vermiştir. Kuşkusuz bu Peygamberimiz (sav) üzerinde tecelli eden büyük bir mucizedir. Kurdukları hileli düzenler, inkarcıların ve münafıkların kendi aleyhlerine dönerken, Peygamberimiz (sav) Allah'ın rahmeti ve koruması altında hiçbir zarara

uğramadan mücadelesini sürdürmüştür. Mucize niteliğindeki bu gerçek Kuran'da bildirildiği gibi, Peygamber Efendimiz (sav)'den rivayet edilen hadislerde de yer almaktadır.

İman etmeyenlerin Peygamberimiz (sav)'i öldürememeleri

Peygamberimiz (sav)'in hakka ve doğruya olan daveti, haksızlık ve zulümden menfaat sağlayan, makam ve mevkilerini kaybetmekten korkan birtakım kimselerin, Efendimiz (sav) ve beraberindeki müminler aleyhinde çeşitli tuzaklar kurmalarına neden olmuştur. Çünkü Peygamberimiz (sav)'in anlattığı gerçekler onların sahip oldukları dünyevi menfaatlerin büyük çoğunluğunun bir anda değerini kaybetmesine neden oluyordu. Kibirli oldukları için de o zamana kadar taptıkları putlara bağlılıkta direniyorlar, inandıkları batıl değerlerden taviz vermek istemiyorlardı. Bunun yerine kendilerince Peygamberimiz (sav)'i ya dininden vazgeçirmek ya da öldürmek konusunda aralarında görüşüyorlardı. İman etmeyenlerin ve müşriklerin kurdukları bu planlar bir Kuran ayetinde şu şekilde haber verilmiştir:

Hani o inkar edenler, seni tutuklamak ya da öldürmek veya sürgün etmek amacıyla, tuzak kuruyorlardı. Onlar bu tuzağı tasarlıyorlarken, Allah da bir düzen (bir karşılık) kuruyordu. Allah, düzen kurucuların (tuzaklarına karşılık verenlerin) hayırlısıdır. (Enfal Suresi, 30)

Ayet-i kerimede de buyrulduğu gibi, Rabbimiz düzen kurucuların en hayırlısıdır ve onların tüm tuzaklarından Sevgili Peygamber Efendimiz (sav)'i koruyup temize çıkarmıştır. Allah'ın **"... onların 'hileli düzenleri' size hiçbir zarar veremez. Şüphesiz, Allah, yapmakta olduklarını kuşatandır."** (Al-i İmran Suresi, 120) ayetinin bir hükmü olarak mucizevi şekilde Peygamberimiz (sav)'e de hiçbir zarar verememişlerdir.

Allah Peygamberimiz (sav)'e hiç kimsenin maddi ve manevi hiçbir şeyle kesin olarak zarar veremeyeceğini diğer ayetlerinde ise şöyle vaat etmiştir:

Eğer Allah'ın fazlı ve rahmeti senin üzerinde olmasaydı, onlardan bir grup, seni de saptırmak için tasarı kurmuştu. Oysa onlar, ancak kendi nefislerini saptırırlar ve sana hiçbir şeyle zarar veremezler. Allah, sana Kitabı ve hikmeti indirdi ve sana bilmediklerini öğretti. Allah'ın üzerinizdeki fazlı çok büyüktür. (Nisa Suresi, 113)

Onlar, yalana kulak tutanlardır, haram yiyicilerdir. Sana gelirlerse aralarında hükmet veya onlardan yüz çevir. Eğer onlardan yüz çevirecek olursan, sana hiçbir şeyle kesin olarak zarar veremezler. Aralarında hükmedersen adaletle hükmet. Şüphesiz, Allah, adaletle hüküm yürütenleri sever. (Maide Suresi, 42)

Hadislerde Peygamberimiz (sav)'e, Kuran ahlakını tebliğ etmekten vazgeçmesi için, müşriklerin çeşitli yollara başvurduğu haber verilmiştir. Bunlardan biri de makam, mal, servet tekliflerinde bulunarak cahilce dünyevi çıkarlarla Peygamberimiz (sav)'i mücadelesinden vazgeçirmeye çalışmalarıdır. Bir Kuran ayetinde ise şöyle bildirilmektedir:

Onlar, senin kendilerine yaranmanı (uzlaşmanı) arzu ettiler; o zaman onlar da sana yaranıp-uzlaşacaklardı. (Kalem Suresi, 9)

Maddi ve manevi her türlü teklife rağmen Peygamber Efendimiz (sav) Allah'ın ayetlerini anlatma konusunda son derece kararlı bir tutum içinde olmuş, aldığı yoğun tehditleri hiçbir zaman dikkate almamıştır. İbn-i Ebi Şeybe, *Müsned*'inde Mekkeli müşriklerden Utbe bin Rebia'nın Peygamberimiz (sav)'e yaptığı çirkin tekliflerini şöyle aktarmaktadır:

...Neden babalarımızın sapmış olduğunu söylüyorsun? Eğer önderlik istiyorsan sancaklarımızı sana bağlayalım ve seni başkan yapalım. Eğer mal ve para istiyorsan sana ve senden sonraki nesline yetecek kadar para toplayalım."[48]

Peygamberimiz (sav) Allah'ın rızasını herşeyden üstün tutan, Allah'ın rahmetini ve cennetini asıl karşılık olarak gören, çok güçlü imana sahip bir Müslümandır. Hiçbir dünyevi teklif, makam, para onu asla etkilemez. Zaten Allah böyle kutlu bir elçisi için dünyada da engin bir mülk ve fetih nasip etmiştir, Allah'ın ahiret hayatında hazırladığı karşılık ise hiç şüphesiz daha büyük olacaktır. Peygamberimiz (sav)'i hak davasından vazgeçirmek için pek çok düzen kuran müşriklerin ileri gelenleri, bu amaçlarına ulaşamayınca Peygamber Efendimiz (sav)'in aleyhinde onu sürgün etmek, tutuklamak en sonunda da öldürmek üzere hain planlar kurmaya başladılar. Bu yüzden aralarında sürekli Peygamber Efendimiz (sav)'in durumunu görüşüyorlardı. İslami kaynaklarda bu tarihi gerçek şöyle aktarılmaktadır:

İbni İshak'ın ifadesine göre; Kureyş kabilesi biraraya gelip Resulullah (sav) hakkında istişarede bulunup birbirine şöyle dediler: "Bu şahsın durumunun hangi raddeye geldiğini görüyorsunuz." Bunun üzerine müzakereye başladılar. İçlerinden biri: ***"Onu bir yere hapsedelim, kimse ile görüşmesine de meydan vermeyerek ölünceye kadar oradan çıkarmayalım! Kendisine ölmeyecek kadar yiyecek verelim!..."***

*Fakat bu teklif itirazlara uğradı. Böyle bir hareket kargaşalık çıkarabilirdi. Onlardan birisi: **"Onu hapsetmeyelim, Onu Mekke'den çıkaralım..."** dediyse de bu da uygun görülmedi. Çünkü: "Muhammed (sav) Arapların herhangi bir aşiretine gider, o güzel sözleriyle onları kendine ilhak ettirir, onları arkasından sürükler ve bizden intikam alır..." denildi. Bunun üzerine Ebu Cehil şöyle dedi: **"Muhammed (sav)'i öldürmekten başka çare yok."***[49]

Müşrikler ve iman etmeyenler bu hain planları uygulayabilecek hem maddi hem manevi imkanlara sahip olmalarına rağmen hiçbir zaman başarılı olamamışlardır. Çünkü Peygamber Efendimiz (sav) Yüce Allah'ın koruması altında hareket eden mübarek bir şahıstır. Hadislerde Peygamberimiz (sav)'in, kendisini öldürmek için tüm kabilelerden genç, güçlü ve silahlı kişilerin ayarlandığı anlatılmaktadır. Bu kişilerin yanı sıra Peygamberimiz (sav)'i kılıçla öldürmeye gelen çok sayıda gönüllü de vardır. Hadislerde bu kişilerin hep birlikte, aynı anda Hz. Muhammed (sav)'e saldırarak onu öldürmelerinin planlandığı aktarılır. Buna rağmen Peygamberimiz (sav)'in öldürülememesi, Allah'ın, iman etmeyenlerin ve müşriklerin tuzaklarını her defasında boşa çıkarması Peygamberimiz (sav)'in yaşadığı çok büyük mucizelerdendir.

Çok cesur ve yiğit bir insan olan Peygamberimiz (sav) sıcak savaşlara da bizzat katılmış, düşmanlarıyla birebir karşı karşıya gelmiştir. Savaşlarda en ön saflarda yer almasına rağmen yine öldürülememiş, Allah'tan bir mucize olarak hiçbir zarara uğramadan geriye dönmüştür. İnkarcılar savaş dışında kimi zaman ellerine başka fırsatlar geçse de yine bu mübarek insanı öldürememişlerdir. Peygamberimiz (sav)'in görevini tamamlamadan, hem de çok büyük tehlikelerle karşı karşıya kalmasına rağmen ölmemesi elbette çok büyük bir mucizedir.

Bu mucize ile ilgili olarak İbni Hanbel, Taberanî ve Ebu Nu'aym, Ca'de (ra)'dan şunu nakletmişlerdir:

Peygamber (sav)'i gördüm; Bir adam yanına getirilip: "Bu adam seni öldürmek istedi" denildi. Bunun üzerine Allah Resulü (sav) şöyle buyurdu: "Korkma! Korkma! İsteseydin bile, Allah seni bana musallat kılmazdı.[50]

Allah'ın koruması altında olduğunu bilen ve O'na tevekkül eden Peygamberimiz (sav)'in savaş meydanlarındaki korkusuzluğu tüm müminlerin örnek aldığı bir özelliğidir. Peygamberimiz (sav) Allah'tan başka hiç kimseden korkmayan, çok cesur, sabırlı bir insandır ve çok üstün bir ahlaka sahiptir. Kendisi fedakarlığıyla da tüm inananlar için en güzel örnektir. Onun fedakarane ve cefakarane tavrının en güzel örneklerinden biri, savaşta müminleri uygun yerlere yerleştirmek için erkenden kalkması ve evinden çıkmasıdır:

Hani sen, mü'minleri savaşmak için elverişli yerlere yerleştirmek için evinden erkenden ayrılmıştın. Allah işitendir, bilendir. (Al-i İmran Suresi, 121)

Peygamberimiz (sav) bizzat kendisi inkarcıların, müşrik ve münafıkların hedefi konumundayken ve hayati tehlike altındayken müminlerin güvenlik içinde olmalarına çok önem vermiştir. Müslümanları sürekli teşvik ederek, şevklerinin artmasına yine o vesile olmuştur.

Tüm gücün sahibi olan Allah, Kuran'da, **"...Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır: Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir."** (Fetih Suresi, 4) ayetiyle haber verdiği gibi yeryüzündeki tüm insanları da, orduları da kudreti altında tutandır. İman etmeyenler, Allah'ın sonsuz gücünü gereği gibi takdir edemedikleri için Peygamber Efendimiz (sav)'e ellerini uzatma cüretini göstermişlerdir. Bunun karşılığında Allah, iman etmeyenlerin Peygamberimiz (sav)'e kurdukları tuzakları bertaraf etmek için, Kuran'da, **"Onlar (inanmayanlar) bir düzen kurdular. Allah da (buna karşılık) bir düzen kurdu. Allah, düzen kurucuların en hayırlısıdır."** (Al-i İmran Suresi, 54) ayetiyle haber verildiği gibi en kusursuz düzeni kurmuştur. İman etmeyenler kendilerinin de iyiliğine ve güzel ahlakına bizzat şahit oldukları Allah'ın elçisi Hz. Muhammed (sav)'e karşı gizlice planlar kurarlarken, Allah'ın onları işittiğinden ve gördüğünden habersiz bunu yapmışlardır. Böylece münafıklar ve ileri gelen inkarcılar asıl kendilerinin en büyük tuzağa düşeceklerini anlamamışlardır:

Gerçek şu ki, onlar hileli-düzenler kurdular. Oysa onların düzenleri, dağları yerlerinden oynatacak da olsa, Allah Katında onlara hazırlanmış düzen (kötü bir karşılık) vardır. (İbrahim Suresi, 46)

Hadislerde, Peygamberimiz (sav)'in en büyük düşmanlarından biri olarak bilinen Ebu Cehil'in, Allah'ın elçisini öldürmek için sürekli fırsat kolladığı da rivayet edilmektedir. İmam Buhari, bu konuyla ilgili olarak İbni Abbas'tan şu bilgiyi nakletmiştir:

Ebu Cehil: "Eğer Muhammed (sav)'i Kabe'de namaz kılarken görürsem boynunu ezeceğim!" dedi. Bunun üzerine Allah Resulü (sav) şöyle buyurdu: "Eğer bunu yapsaydı, melekler gelip herkesin gözü önünde onu yakalayacaklardı."[51]

İbni İshak, Beyhaki ve Ebu Nuaym da İbni Abbas'tan şu bilgiyi nakletmişlerdir:

"...Resulullah (sav) secdeye varınca Ebu Cehil büyük bir taş alıp ona doğru yöneldi. Taşı atmak üzere yaklaşınca, korkudan rengi atmış, eli taşa yapışmış bir halde geri döndü. Korkusundan elindeki taşı başka bir yere fırlattı. Kureyşliler bunu görünce şöyle dediler: "Neyin var, ne oldu, anlat bakalım!" Şu cevabı verdi: "Ona yaklaştığımda, kocaman bir deve gördüm. Hayatımda başı ve boynu o kadar büyük olan başka bir deve görmemiştim. Eğer taşı atmaya yeltenseydim, deve beni azı dişleriyle paramparça ederdi. Bunun üzerine Allah Resulü (sav) şöyle buyurdu: "Onun gördüğü Cebrail (as)'dı. Bana yaklaşsaydı, Cebrail (as) onu tutup bir tarafa fırlatacaktı."[52]

Allah'ın inayeti (koruması) altındaki kutlu Peygamberimiz (sav), pek çok tuzakla karşı karşıya kalmasına rağmen her defasında Allah'ın vaadinin gerçekleştiğini görmüş,

zor gibi görünen olayları Rabbimiz'in yarattığına ve O'nun her olayı en hayırlı şekilde sonuçlandıracağına iman etmiştir. Kendisi hiçbir zarara uğramadan tebliğine ve mücadelesine devam etmiş, her zaman Rabbimiz'e güvenip dayanmıştır. Peygamber Efendimiz (sav)'in derin tevekkülünün sonucunda Allah kendisini hep başarılı ve güçlü kılmıştır.

Allah'ın Peygamberimiz (sav)'i korumak için mağarada hazırladığı mucizeler

İslami ve tarihi kaynaklarda yer alan bilgilere göre, Resulullah (sav), evini peygamberliğinin 14. yılının 27. Safer gecesi terk etti ve Hz. Ebubekir'in evine geldi. Daha sonra Hz. Ebubekir ile birlikte Mekke'yi terk ettiler. Peygamberimiz (sav) müşriklerin kendisini ilk anda arayacakları yerin kuzeye doğru devam eden asıl Medine yolu olacağını biliyordu. Bu sebeple tamamen ters yönde bir yol tercih etti. Bu yol, Mekke'nin güneyindeki Yemen yolu idi. Bu yolda yaklaşık 5 mil (6 km) yürüyerek Sevr Dağı diye bilinen dağa geldi. Burası, tırmanması zor, tehlikeli, yüksek bir dağdı. Peygamberimiz (sav) yanındaki arkadaşı Hz. Ebubekir ile birlikte burada bir mağaraya gizlendi. Rivayet edildiğine göre, bu mağara Sevr dağındaki "Athal" adıyla bilinen mağaradır.[53]

Bu arada Kureyşliler Peygamberimiz (sav)'i bulabilmek için bütün yolları kestiler ve silahlı adamlarla kontrol altına aldılar. Yayalar, süvariler ve iz sürücüler bölgeyi detaylı olarak taramaya başladılar. Dağlara, vadilere ve yokuşlara yayıldılar. Peygamberimiz (sav)'i arayan iz sürücüler mağaranın ağzına kadar geldiler. Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav) bu anda da Allah'a tam bir tevekkül içerisindeydi. Rabbimiz Kuran'da şöyle bildirmiştir:

Siz O'na (peygambere) yardım etmezseniz, Allah O'na yardım etmiştir. Hani kafirler ikiden biri olarak O'nu (Mekke'den) çıkarmışlardı; ikisi mağarada olduklarında arkadaşına şöyle diyordu: "Hüzne kapılma, elbette Allah bizimle beraberdir." Böylece Allah O'na 'huzur ve güvenlik duygusunu' indirmişti, O'nu sizin görmediğiniz ordularla desteklemiş, inkar edenlerin de kelimesini (inkar çağrılarını) alçaltmıştı... (Tevbe Suresi, 40)

Peygamberimiz (sav) Allah'ın ayetinde de bildirdiği gibi, Allah'a gönülden teslim olmuştur ve kaderine tam bir tevekkül içindedir. Rabbimiz de, Peygamber Efendimiz (sav)'in güzel ahlakına ve tevekkülüne karşılık onu yardımıyla desteklemiş, onun bedenine sağlık, güç, kalbine de huzur ve güven duygusu vermiştir.

Kimi insanlar böyle büyük bir zorluk ortamını, çok yüzeysel bir anlayışla ve o anın heyecanını hissetmeden değerlendirebilirler. Çünkü kendisi tehlikenin hedefi olmayan bir kişi bu ruh halini bilemez. Örneğin inkarcı düşmanları kendisini ararlarken bir mağarada hayati tehlike altında gizlenen Peygamberimiz (sav)'in dikkat ve teyakkuzu yaşanmadan bilinmez. Tüm iman edenlerin bu şartları çok detaylı olarak düşünmeleri, Peygamberimiz (sav)'in üstün fedakarlığını, sabrını ve dirayetini gereği gibi takdir edebilmeleri son derece önemlidir.

Fakat Peygamberimiz (sav) hayatı boyunca pek çok olayda olduğu gibi bunda da Allah'ın dilemesiyle mucizevi şekilde kurtulmuştur. Rivayetlere göre müşrikler takip sonucunda ulaştıkları mağaranın girişinde örümceğin ağ ördüğünü ve güvercinlerin de yuva yapıp yumurta bıraktıklarını gördüklerinde içeride kimsenin bulunmadığını düşünerek geri dönmüşlerdir. Gerçekten de bu şartlar düşünüldüğünde, mağaranın girişindeki örümcek ağının bozulmamış olması, içeride kimsenin olmadığına bir alamet olarak görülebilir. Çünkü mağaradan içeri girilmiş olsa bu ağ bozulmuş olacak ve örümcek de ağ örmeye devam etmeyecektir. Öte yandan güvercinin orada bulunması için de aynı durum geçerlidir. Kuşkusuz bu durum herşeye hakim ve kadir olan Allah'ın bir mucizesidir. Örümceğe mağaranın girişine ağ ördüren, güvercini orada sakin bir şekilde yerleştiren Allah'tır. Peygamberimiz (sav)'e ve mağarada beraber bulunduğu arkadaşına hiçbir şey olmaması, Allah'ın kendisini görünmeyen ordularla desteklemesi, kalbine güvenlik ve huzur duygusunu indirmesi elbette büyük mucizelerdir.

Tefsirlerde, Hz. Muhammed (sav)'in emrine verilen orduların melekler ordusu olduğu belirtilmiştir.[54] Nitekim Tevbe Suresi'nin 40. ayetinin son bölümünde Allah **"... O'na 'huzur ve güvenlik duygusunu' indirmişti, O'nu sizin görmediğiniz ordularla desteklemiş, inkar edenlerin de kelimesini (inkar çağrılarını) alçaltmıştı. Oysa Allah'ın kelimesi, Yüce olandır. Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir."** buyurarak bu gerçeği bizlere bildirir. Celaleyn tefsirinde, bu ayette bildirilen mucizevi olaylar şöyle tefsir edilmiştir:

Eğer siz ona yani Hz. Peygamber (sav)'e yardım etmezseniz vaktiyle Allah ona yardım etti. Küfredenler onu Mekke'den çıkardıkları vakit, yani müşrikler Darunnedve'de toplanıp katlini yahut hapsini ya da sürgün edilmesini istediklerinde onu Mekke'den çıkmak zorunda bıraktıkları vakit ikinin ikincisi idi. Yani iki kişiden biri idi. Diğeri de Hz. Ebu Bekir idi. Burada ifade edilmek istenen mana şudur: Bu zor durumda Rasulü'ne yardım elini uzatan Allah, başka durumlarda da onu yardımsız bırakmaz. ***O vakit onlar Sevr dağında bulunan mağarada idiler. O vakit Peygamber (sav) müşriklerin ayaklarını görüp endişeye kapılan ve Hz. Peygamber (sav)'e: "Onlardan biri ayaklarının altından bakacak olsa, şüphesiz bizi görecek" diyen arkadaşına: Yani Hz. Ebu Bekir'e "Üzülme! Çünkü Allah yardımıyla bizimle beraberdir." diyordu. Nihayet Allah onun bir görüşe göre Hz. Peygamber (sav)'in bir görüşe göre de Hz. Ebu Bekir'in üzerine huzur ve sükunetini rahatlığını indirdi. Ve onu Yani Hz. Peygamber (sav)'i görmediğiniz askerlerle***

yani mağarada ve savaş meydanlarında bir takım melaike (melekler) ordularıyla kuvvetlendirdi. Böylece küfredenlerin kelimesini yani şirk davasını en alçak yani mağlub, Allah'ın kelimesini yani Kelime-i Şehadeti ise en yüksek yani üste çıkan ve galip yaptı. Allah mülkünde güçlüdür. *Bütün işlerinde hikmet sahibidir.*[55]

Rabbimiz Peygamberimiz (sav)'e çok sayıda mucizevi olayla yardım etmiş, kendisini meleklerle desteklemiş, kalbine huzur vermiş ve iman etmeyenlerin -o kadar çok sayıda, her taraftan kuşatmış olmalarına rağmen- ona zarar vermelerini engellemiştir. Esirgeyen, koruyan, gözeten Allah, yardım edenlerin en hayırlısı ve tüm gücün tek sahibidir.

Peygamber Efendimiz (sav) de her işinde Allah'ın yardımıyla başarıya ulaşmıştır. Allah Peygamberimiz (sav)'e olan yardımını ayetlerde şöyle haber vermiştir:

Onlar, seni aldatmak isterlerse, şüphesiz Allah sana yeter. O, seni yardımıyla ve mü'minlerle destekledi. (Enfal Suresi, 62)

...Yok eğer ona karşı birbirinize destekçi olmaya kalkışırsanız, artık Allah, onun mevlasıdır; Cibril ve mü'minlerin salih olan(lar)ı da. Bunların arkasından melekler de onun destekçisidirler. (Tahrim Suresi, 4)

...Allah Kendi (dini)ne yardım edenlere kesin olarak yardım eder. Şüphesiz Allah, güçlü olandır, Aziz olandır. (Hac Suresi, 40)

Ve Allah, sana 'üstün ve onurlu' bir zaferle yardım etsin. (Fetih Suresi, 3)

Ve seveceğiniz bir başka (nimet) daha var: Allah'tan 'yardım ve zafer (nusret)' ve yakın bir fetih. Mü'minleri müjdele. (Saff Suresi, 13)

Peygamberimiz (sav)'in üstünlüğünü gereği gibi anlamayan inkarcılar, aslında, herşeyin tek hakimi Allah'ı gereği gibi takdir edememektedirler. Allah'ın inayeti altındaki Peygamber Efendimiz (sav)'i mağlup edebileceklerini düşünmeleri elbette onlar için büyük gaflettir. Çünkü onlar, sonu baştan belli, onların yenilgisiyle neticelenecek bir mücadelenin içine girmişlerdir. Allah bir ayette şöyle buyurur:

Allah, yazmıştır: "Andolsun, Ben galip geleceğim ve elçilerim de." Gerçekten Allah, en büyük kuvvet sahibidir, güçlü ve üstün olandır. (Mücadele Suresi, 21)

Allah bir başka ayette ise, Peygamberimiz (sav)'e kimsenin zarar veremeyeceğini, Allah'ın, Cibril'in, meleklerin ve salih müminlerin onun dostu, yardımcısı, destekçisi olduğunu şöyle haber vermektedir:

Eğer sizler Allah'a tevbe ederseniz (ne güzel); çünkü kalpleriniz eğrilik gösterdi. Yok eğer ona karşı birbirinize destekçi olmaya kalkışırsanız, artık Allah, onun mevlasıdır; Cibril ve mü'minlerin salih olan(lar)ı da. Bunların arkasından melekler de onun destekçisidirler. (Tahrim Suresi, 4)

Rabbimiz'in Peygamberimiz (sav)'i meleklerle koruyup desteklemesi

Kuran ahlakı Müslümanların savaştan ve her türlü çatışmadan kaçınmalarını, anlaşmazlıkları görüşme ve müzakerelerle gidermelerini, uzlaşmacı olmalarını gerektirir. Savaş, Kuran'a göre sadece zorunlu olduğunda başvurulacak ve mutlaka belirli insani ve ahlaki sınırlar içinde yürütülecek bir "istenmeyen zorunluluk"tur. Müminler yaşanan sorunlarda hep barışı ve uzlaşmayı tercih etmekle, ancak karşı taraftan bir saldırı gelmesi durumunda kendilerini savunmak amaçlı savaşmakla yükümlüdürler.

Bir ayette, yeryüzünde savaşları çıkaranların bozguncular olduğu, Allah'ın ise bozguncuları sevmediği şöyle açıklanır:

... Onlar ne zaman savaş amacıyla bir ateş alevlendirdilerse Allah onu söndürmüştür. Yeryüzünde bozgunculuğa çalışırlar. Allah ise bozguncuları sevmez. (Maide Suresi, 64)

Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'in hayatına baktığımızda da, savaşın ancak zorunlu hallerde ve savunma amaçlı olarak başvurulan bir yöntem olduğunu görebiliriz.

Kuran'ın Peygamberimiz (sav)'e vahyi tam 23 yıl sürdü. Bunun ilk 13 yılında Müslümanlar Mekke'deki putperest düzenin içinde azınlık olarak yaşadılar ve çok büyük baskılarla karşılaştılar. Pek çok Müslümana fiziksel işkenceler yapıldı, bazıları öldürüldü, çoğunun evi ve malları yağmalandı, sürekli hakaret ve tehditlerle karşılaştılar. Buna rağmen Müslümanlar şiddete başvurmadan yaşamaya devam ettiler ve putperestleri hep barışa çağırdılar. Sonunda putperestlerin baskıları dayanılmaz bir

noktaya vardığında, Müslümanlar daha özgür ve dostane bir ortamın bulunduğu Yesrib (sonradan Medine) şehrine hicret ederek burada kendi yönetimlerini kurdular.

Ancak savaşın zorunlu olduğu hallerde de, Rabbimiz Peygamberimiz (sav)'i çeşitli mucizeleriyle destekledi. Bu mucizelerden biri Rabbimiz'in, meleklerini Peygamberimiz (sav)'in ve salih müminlerin yardımına göndermesidir.

Bir Kuran ayetinde, Müslümanlar güçsüz durumda görünmelerine rağmen, Rabbimiz'in onlara nasıl zafer ve başarı nasip ettiği, bunun müminlerin şükretmesi gereken bir nimet olduğu şu şekilde haber verilir:

Andolsun, siz güçsüz iken Allah size Bedir'de yardımıyla zafer verdi. Şu halde Allah'tan sakının, O'na şükredebilesiniz. (Al-i İmran Suresi, 123)

Salih Müslümanlar sayıca müşriklerden çok az olmalarına rağmen çok büyük bir cesaret ve kararlılıkla Peygamberimiz (sav)'in arkasında savaşa girmişler ve Allah'ın desteğiyle mucizevi şekilde büyük zaferler kazanmışlardır. Kuran ayetlerinde Allah'ın meleklerle müminleri desteklediği ve Peygamber Efendimiz (sav)'in savaşta müminleri meleklerin yardımıyla müjdelediği şöyle haber verilir:

Sen mü'minlere: "Rabbinizin size meleklerden indirilmiş üç bin kişiyle yardım-iletmesi size yetmez mi?" diyordun.

Evet, eğer sabrederseniz, sakınırsanız ve onlar da aniden üstünüze çullanıverirlerse, Rabbiniz size meleklerden nişanlı beş bin kişiyle yardım ulaştıracaktır.

Allah bunu (yardımı) size ancak bir müjde olsun ve kalpleriniz bununla tatmin bulsun diye yaptı. 'Yardım ve zafer' (nusret) ancak üstün ve güçlü, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah'ın Katındandır.

(Ki bununla) İnkar edenlerin önde gelenlerinden bir kısmını kessin (helak etsin) ya da 'umutları suya düşmüşler olarak onları' tepesi aşağı getirsin de geri dönüp gitsinler.' (Al-i İmran Suresi, 124-127)

Allah, ayetlerde de buyurduğu gibi, meleklerin yardımını, inananlara bir müjde ve kalplere tatmin vesilesi olarak göndermiştir. Yoksa kuşkusuz Allah hiçbir sebebe ihtiyacı olmayandır. Dilediği takdirde iman etmeyenleri üzerlerine gönderdiği tek bir azap ile bozguna uğratır. Dilerse onları ve ordularını saniyeler, dakikalar içinde yerin dibine geçirir. Nitekim Kuran'da pek çok inkarcı kavmin hiç ummadıkları bir anda, ya tek bir ses, ya bir kasırga, ya da başka bir felaketle aniden helak oldukları, ya da altı üstüne gelecek şekilde yerin altına gömüldükleri bildirilmiştir. Allah elbette tüm bunlara güç yetirendir. Rabbimiz'in böyle şanlı ve mucizevi zaferler vermesi ise, Peygamberimiz (sav) ve beraberindeki müminler için büyük bir müjde olmuştur. Savaşta olan mucizeler ve Müslümanların cesareti pek çok tefsir alimi tarafından da anlatılmıştır. Büyük alim

Ömer Nasuhi Bilmen, Müslümanların savaşları sırasında meydana gelen mucizeleri ve salih müminlerin cesaretini şöyle aktarmaktadır:

İslam ordusu Kureyş müşrikleri ile savaşı göze alarak Bedir kariyesine (zorlu alan) doğru yürüdü. Resulü Ekrem Efendimiz vuku bulacak savaşta düşmanlardan öldürülecek şahısların maktellerini (öldürüldükleri yerler) eshabına (yakınlarına) gösterdi, bilahara (sonra) da öyle vuku buldu (sonuçlandı), bu bir mucize idi. Nihayet Kureyş ordusu da gelip Bedir suyunu zaptetmiş bulundu. Fakat ertesi gün yağmur yağdı, Eshab-ı Kiram (sahabeler) bol bol suya kavuştular, bu yüzden olan sıkıntıları giderildi. Sonra meydan-ı harbe atıldılar, düşman kuvvetleri Müslümanların kuvvetlerinin üç mislinden ziyade (fazla) idi, yine de korkuyorlardı, savaş başladı. Müslümanlar, cihadın, şehadetin manevi kıymetini takdir ettikleri için biperva (korkusuz), kemali neş'e (tam bir neşe) ile cihada atılmışlardı. Bu esnada Hazreti Ömer'in azatlısı (hür bırakılmış) olan "Mehca" şehit düştü. Resuli Ekrem Efendimiz "Mehca seyyidüşşüheda"dır (şehitlerin efendisi) diye buyurdu.[56]

Resulü Ekrem Efendimiz, "Yarab! Bana vaat buyurduğun nusreti (zaferi) ihsan et" diye dua etmiş ve hafifçe bir uykuya dalmış ve hemen tebessüm ederek uyanmış, yanı başında bulunan Hazreti Ebu Bekir'e hitaben: Müjde ya Ebu Bekir! İşte Cibrili Emin ile sair melaike'i kiram (meleklerin büyük çoğunluğu) imdada geldiler, diye buyurmuştu. Sonra da zırhını giymiş ve çadırından dışarı çıkmıştı. Zaten adetleri fazla olan düşman ordusuna bazı Ürbanın da katılacağı şayi (duyulmuş) olmakla bundan bazı İslam mücahitleri endişeye düştüler. Bunun üzerine taraf-ı İlahi'den (Yüce Allah'ın Katından) melekler vasıtasıyla ehl-i İslam'a (Müslümanlara) yardım olunacağı tebşir edildi (müjdelendi). Rivayete nazaran (göre) o esnada gayet şiddetli bir rüzgar çıkıp göz gözü görmez olmuştu. Bu hal ise Hazreti Cibril ile sair (pek çoğu) meleklerin meydanı harbe gelmelerine bir nişane (işaret) imiş. O melekler ablak (beyaz) atlara binmiş, beyaz ve sarı insanlar suretinde görünmüşler ve Bedir harbine bilfiil iştirak (fiilen katılmışlardır) etmişlerdir.

Bu Bedir gazvesinde (seferinde) Müslümanlara evvela bin, sonra iki bin, daha sonra da iki bin melek imdada gelmişlerdir ki, mecmuu (toplamı), ayeti kerimede görüldüğü vechile (kadarıyla) beş bindir.[57]

Allah'ın melekleri, Peygamberimiz (sav)'in ve beraberindeki inananların yardımına vermesi başka ayetlerde şöyle haber verilmektedir:

Siz Rabbiniz'den yardım taleb ediyordunuz, O da: "Şüphesiz ben size birbiri ardınca bin melek ile yardım ediciyim" diye cevap vermişti.

Allah, bunu, yalnızca bir müjde ve kalplerinizin tatmin bulması için yapmıştı; (yoksa) Allah'ın Katından başkasında nusret (zafer ve yardım) yoktur. Hiç şüphesiz Allah üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir.

Hani Kendisi'nden bir güvenlik olarak sizi bir uyuklama bürüyordu. Sizi kendisiyle tertemiz kılmak, sizden şeytanın pisliklerini gidermek, kalplerinizin

üstünde (güven ve kararlılık duygusunu) pekiştirmek ve bununla ayaklarınızı (arz üzerinde) sağlamlaştırmak için size gökten su indiriyordu. (Enfal Suresi, 9-11)

İmam Sabuni'nin tefsirinde ise meleklerin yardımı şöyle tarif edilir:

Allah, "peşpeşe gelen bin melekle size yardım edeceğim" diyerek duasını kabul ettiğini bildirdi. Tefsirciler şöyle der: Hadiste bildirildiğine göre Cebrail beşyüz melek indirdi ve onlarla ordunun sağ kanadında savaştı. Mikail de beşyüz melek indirdi. Onlar da ordunun sol kanadında savaştı. Meleklerin, Bedir dışında herhangi savaşta savaştığı tesbit olunmamıştır. Diğer savaşlarda melekler, Müslümanların sayısını çok göstermek için inerlerdi, savaşmazlardı.

Allah'ın meleklerle size yardım etmesi, sadece size zaferi müjdelemek içindir. Bir de bu zaferle ruhlarınız sükunet bulsun diye yardım etti. Gerçekte zafer ancak, Yüce Allah'ın Katındandır. O'nun yardımına güvenin. Kendi kuvvetinize ve silahınıza güvenmeyin. Şüphesiz Allah galiptir, mağlup edilemez; hikmeti neyi gerektiriyorsa onu yapar.

Hatırlayın ki, Allah Kendi Katından bir güven olarak sizin uykunuzu getiriyordu. Bu, Rasulullah (sav)'in bir mucizesidir. Çünkü korku anında herkesi bir uyku basmıştı. Hz. Ali şöyle der: Bedir günü bizde Mikdat'tan başka at yoktu. Rasulullah (sav)'dan başka hepimizi uyur gördüm. İbn Kesir şöyle der: Mü'minlerin kalplerinin Allah'ın yardımı ile yatışıp emniyet içinde olmaları için, savaşın en şiddetli anında uyur gibi olmuşlardı. Üzerinize gökten yağmur yağdırıyordu. Bu da, Allah'ın saydığı başka bir nimettir. Olay şudur: Bedir savaşında Müslümanlar susuz kaldılar. Bunun üzerine Allah onların üzerine öyle bir yağmur yağdırdı ki, vadilerden su aktı.[58]

Allah'ın Peygamberimiz (sav)'in yanında mücadelelere katılan müminlerin kalplerini uzlaştırması da ayrı bir mucizedir. Farklı farklı kavimlerden, şehirlerden, topluluklardan, hatta birbirine düşman kabilelerden insanların aynı amaç uğruna, Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak için birarada hareket etmeleri Allah'ın dilemesiyle gerçekleşmiştir. Allah, pek çok ayette Peygamberimiz (sav)'i yardımıyla ve samimi müminlerin desteğiyle müjdelemiştir:

Onlar, seni aldatmak isterlerse, şüphesiz Allah sana yeter. O, seni yardımıyla ve mü'minlerle destekledi.

Ve onların kalplerini uzlaştırdı. Sen, yeryüzündekilerin tümünü harcasaydın bile, onların kalplerini uzlaştıramazdın. Ama Allah, aralarını bulup onları uzlaştırdı. Çünkü O, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir.

Ey Peygamber, sana ve seni izleyen mü'minlere Allah yeter. (Enfal Suresi, 62-64)

Allah'ın yardım ettiği Peygamberimiz (sav) ve müminler, ne kadar zayıf durumda olsalar da başarılı olmuşlar, sayıca fazla olan iman etmeyenlerin orduları karşısında galip gelmişlerdir. Mekkeli müşrikler, sahip oldukları teknik imkanlara ve kalabalık insan sayısına rağmen, görünüşte kesin galip gelmeleri gerekirken Allah'tan bir mucize olarak bozguna uğramışlardır.

Allah müminlere savaşlarda bir mucize daha yaşatmış, sabreden bir kişinin on kişiyi mağlup edeceğini müjdelemiştir:

Ey Peygamber, mü'minleri savaşa karşı hazırlayıp-teşvik et. Eğer içinizde sabreden yirmi (kişi) bulunursa, iki yüz (kişiyi) mağlub edebilirler. Ve eğer içinizden yüz (sabırlı kişi) bulunursa, kafirlerden binini yener. Çünkü onlar (gerçeği) kavramayan bir topluluktur.

Şimdi, Allah sizden (yükünüzü) hafifletti ve sizde bir za'f olduğunu bildi. Sizden yüz sabırlı (kişi) bulunursa, (onların) iki yüzünü bozguna uğratır; eğer sizden bin (kişi) olursa, Allah'ın izniyle (onların) iki binini yener. Allah, sabredenlerle beraberdir. (Enfal Suresi, 65-66)

Allah bir başka ayette de Peygamberimiz (sav)'e ve müminlere yardım olarak görünmeyen ordularını indirdiğini ve onlarla inkarcı müşrikleri azablandırdığını haber vermektedir.

(Bundan) Sonra Allah, elçisi ile mü'minlerin üzerine 'güven duygusu ve huzur' indirdi, sizin görmediğiniz orduları indirdi ve inkar edenleri azablandırdı. Bu, inkarcıların cezasıdır. (Tevbe Suresi, 26)

Allah Peygamber Efendimiz (sav)'e ve müminlere mucizelerle yardım ederken, inananlara yaptıkları zulüm ve eziyetlerden dolayı müşriklere de görülmemiş bir karşılık vermiştir. Müşrikler hiç ummadıkları şekilde Müslümanlara mağlup olmuşlardır.

İbn Kesir'in tefsirinde savaş zamanında yaşananlar şöyle rivayet edilir:

Ebu Hüreyre'den rivayet edildiğine göre, Allah Rasulü (sav): "Korku ile yardım olundum ve bana cevami'ul-Kerim (kerim olan şeylerin toplamı) verildi" buyurmuştur. Bu sebepledir ki Allah Teala: "Bilahere Allah; Rasulü ile müminlerin üzerine sükuneti indirmişti. Görmediğiniz orduları da indirmişti. Ve kafirleri azaba uğratmıştı. Kafirlerin cezası buydu." buyurmuştur.[59]

Diğer bir tefsirde, iman edenler sabrettikleri takdirde, iman etmeyenlerin hile ve tuzaklarının boşa çıkacağı ise şöyle açıklanmıştır:

Yüce Allah bizim dışımızdakilerin sırdaş edinilmesini yasakladıktan ve bunun sebeplerini beyan ettikten sonra, biz mümin kullarına, muttaki olup sabretmemiz halinde kafirlerin hile ve tuzaklarını boşa çıkaracağını vaat ediyor ve; birisi Uhud gününde öteki de Bedir gününde olmak üzere mümin kullarını veli edindiği iki durumu

bizlere misal gösteriyor. Bu iki günde Yüce Allah müminlerin sabırları ve takvaları sebebiyle düşmanlarının tuzaklarını, hilelerini boşa çıkarmıştır. Yüce Allah'ın müminleri veli edindiğine, düşmanlarının da hile ve tuzaklarını –sabredip takva sahibi olmaları halinde– boşa çıkardığına iki örnek olarak bu iki olayın verilmiş olduğunun delili, bundan önceki ayet-i kerimede sabır ve takvanın zikredilmiş olmasıdır: "Sabreder ve sakınırsanız onların hilesi size hiçbir zarar veremez."[60]

İnkar edenlerin az görünen orduları

Allah'tan bir mucize olarak, savaşlarda galip gelenler sayıca üstün olanlar değil, müminler olmuştur. Peygamberimiz (sav) beraberindeki müminlerle, Allah'ın verdiği akıl, feraset, basiret, güzel ahlak gibi nimetlerle daima inkar içindeki insanlara karşı başarı elde etmiştir. Ayrıca Allah, kimi zaman müminleri, iman etmeyenlerin gözünde sayıca ve kuvvetçe çok gösterdiğini ve bunun inkarcılarda yılgınlığa ve korkuya neden olduğunu da bildirmiştir. Allah bir ayette Peygamberimiz (sav) döneminde gerçekleşen bu mucizeyi şöyle bildirir:

Karşı karşıya gelen iki toplulukta, sizin için andolsun bir ayet (ibret) vardır. Bir topluluk, Allah yolunda çarpışıyordu, diğeri ise kafirdi ki göz görmesiyle karşılarındakini kendilerinin iki katı görüyorlardı. İşte Allah, dilediğini yardımıyla destekler. Şüphesiz bunda, basiret sahipleri için gerçekten bir ibret vardır. (Al-i İmran Suresi, 13)

Celaleyn tefisirinde, Al-i İmran Suresi'ndeki bu ayet şu şekilde açıklanmaktadır:

Şüphe yok ki sizin için savaş için Bedir'de karşılaşan iki fırkada bir ayet, ibret vardır. Bir fırka Allah yolunda, O'na itaatte savaşıyordu. Onlar Hz. Peygamber (sav) ve arkadaşları olup 313 kişiydiler ve onlarla beraber iki at, altı zırh, sekiz kılıç vardı. Ve çoğu da yaya idiler. Diğeri kafir idi. ***Onları, kafirleri kendilerinin yani (Müslümanlar) kendilerinin iki misli olarak kendilerinden daha çok olarak –ki kafirler 1000 kişi kadar idiler- göz görmesiyle, yani zahiri (dış) olan bir görmekle görüyorlardı. Ve Allah da Müslümanlara, az olmalarıyla beraber yardım etti.*** *Allahu Teala ise, ona yardım etmeyi dilediği kimseyi yardımıyla te'yid eder, takviye eder. Şüphe yok ki bu zikir edilen şeyde basiret sahipleri için bir ibret vardır. Artık bununla ibret almayacak ve iman etmeyecek misiniz?*[61]

İbn Kesir tefsirinde ise aynı ayet şöyle açıklanmıştır:

"Onlar, öbürlerinin kendilerinin iki katı olduklarını gözleriyle görüyorlardı." ayeti hakkında bazı alimler –İbn Cerir'in anlattığına göre- diyorlar ki: Müşrikler Bedr günü

Müslümanların sayıca kendilerinin iki katı olduğunu görüyordu ki Cenab-ı Hak –onlara göre- bunu, Müslümanların müşriklere galib gelmelerinin sebebi kılmıştır. Şüphe yok ki burada bir tek yönden işkil (şüphe) vardır. Şöyle ki: Müşrikler o gün harbden önce Müslümanların sayısını tahmin için Ömer İbn Sa'd'ı göndermişler o da dönüp yaklaşık olarak 300 kişi olduklarını bildirmişti. Ki gerçekten Müslümanlar 310 şu kadar kişiydiler. Ama muharabe başlayınca Allah Müslümanlara meleklerden 1000'ini yardımcı göndermiştir.[62]

Kuran'ın pek çok ayetinde Allah'ın, korkup sakınan kullarına en zor ve sıkıntılı gibi görünen zamanlarda yardımını ulaştırdığı, hiçbir çözümün gözükmediği durumlarda bile muhakkak bir çıkış yolu göstereceği müjdelenmektedir:

...Kim Allah'tan korkup-sakınırsa, (Allah) ona bir çıkış yolu gösterir;

Ve onu hesaba katmadığı bir yönden rızıklandırır. Kim de Allah'a tevekkül ederse, O, ona yeter. Elbette Allah, Kendi emrini yerine getirip-gerçekleştirendir... (Talak Suresi, 2-3)

Allah Kuran'da iman etmeyenlerin, müminleri, müminlerin de iman etmeyenleri kimi zaman gözlerinde sayıca olduğundan az gördüklerini bildirmiştir. Bu da Kuran'da Allah'ın müminlere yardımı ve mucizelerinden biri olarak bildirilmektedir. Allah'tan bir mucize olarak savaş sırasında iki ordunun birbirlerini az görmesinde pek çok hikmet vardır. Müslümanların kendilerinden sayıca çok olan müşrik ordusunu az sayıda görmeleri onlara büyük bir güç ve moral kaynağı olmuştur. İman etmeyenlerin ise zaten kendilerinden daha az sayıda olan Müslüman ordusunu daha da az görmeleri onları rehavete sürükleyerek, nasıl olsa galip geleceklerini düşündürtmüş olabilir. Hiç şüphesiz bu, Allah'ın açık bir mucizesidir. Sebepler çerçevesinde, hiçbir ordunun sayısı olduğundan daha az görünmez. Bir ordu yüz bin askerden oluşuyorsa, bu her yerden aynı gözükür. Kalabalık olan bir ordu, yukarıdan da, aşağıdan da, karşıdan da bakılsa kalabalık gözükecektir. Dolayısıyla ordu sayısının az görünmesi olağanüstü bir durumdur. Bu olayda yaşanan mucize Allah'ın Peygamberimiz (sav)'e ve Müslümanlara yardımının tecellilerinden biridir. Allah Enfal Suresi'ndeki ayetlerde Peygamberimiz (sav)'e ve müminlere yaptığı yardımı şöyle haber vermektedir:

Hani Allah, onları sana uykunda az gösteriyordu; eğer sana çok gösterseydi, gerçekten yılgınlığa kapılacaktınız ve iş konusunda gerçekten çekişmeye düşecektiniz. Ancak Allah esenlik (kurtuluş) bağışladı. Çünkü O, elbette sinelerin özünde saklı duranı bilendir.

Karşı karşıya geldiğinizde, Allah, 'olacağı olan işi gerçekleştirmek' için, onları gözlerinizde az gösteriyor, sizi de onların gözlerinde azaltıyordu. Ve (bütün) işler Allah'a döndürülür. (Enfal Suresi, 43-44)

Sabuni'nin tefsirinde, Rabbimiz'in müminlere bu yardımı şöyle açıklanmaktadır:

Ey müminler topluluğu! Savaşta karşılaştığınız zamanı hatırlayın. O zaman, onlara karşı cesaretiniz artsın diye Allah, düşmanlarınızı gözünüzde az gösterdi. Sizi de onların gözüne az gösterdi ki, savaşa sizin için bir hazırlık yapmasınlar. Bu görme, uykuda değil uyanıklık halinde idi. İbn Mesud şöyle der: Bedir savaşında düşman bizim gözümüze o kadar az gösterildi ki, ben bir adama: "Ne dersin, onlar yüz kadar mı?" diye sordum. Bu, savaş başlamadan önceydi. Savaş başlayınca, Allah müminleri, kafirlerin gözüne çok gösterdi. Kafirler şaşırıp kaldılar ve korkuya kapıldılar. Güçleri kırıldı ve hesap etmedikleri şeyleri gördüler. Bu, Allah'ın bu savaştaki büyük mucizelerindendir. Allah bunu böyle yaptı. Kafirlere karşı müminlere cesaret verdi. Müminlere karşı da kafirlere cesaret verdi ki, savaş yapılsın ve Allah Kendi ordusuna yardım etsin, batılı ve ordusunu hezimete uğratsın, üstün olan Allah'ın kelimesi, alçak olan da kafirlerin kelimesi olsun. Bütün işler Allah'a döner. Allah, dilediği gibi o işlerde tasarrufta bulunur. Onun verdiği hükmü bozacak kimse yoktur. O hikmet sahibi ve Yücedir.[63]

İbn Kesir ise, Enfal Suresi'ndeki ayeti şöyle tefsir etmektedir:

... Allah Teala, her iki grubu birbirlerine karşı tahrik buyurmuş, hırsı artsın diye birini diğeri gözünde az göstermiştir. Bu karşı karşıya gelmeleri anında olmuştur. Harb kızışıp Allah Teala inananları peşpeşe gelen bin melekle destekleyince, kafirler güruhu (topluluğu) iman edenler grubunu kendilerinin iki misli görür olarak kalakaldı. Nitekim Allah Teala, bu hususta şöyle buyurmaktadır: "Karşılaşan iki topluluğun durumlarında sizin için ibret vardır. Biri Allah yolunda döğüşüyordu. Diğeri ise kafirdi. Onlar, öbürlerinin kendilerinin iki katı olduklarını gözleriyle görüyorlardı. Allah dilediğini yardımıyla destekler. Görebilenler için bunda ibret vardır." (Al-i İmran, 13)[64]

Peygamberimiz (sav) döneminde, Müslümanların yaşadığı mucizelerden biri de, kendilerine karşı insanlar toplandığı halde bundan korkmamaları ve çekinmemeleridir. Ayette, inkarcıların zarar vermek amacıyla güç sahibi pek çok insanı toplayarak, azınlık olan Müslümanları baskı altına almaya çalıştıklarına işaret edilmektedir. Böyle zor durumda müminler gönülden Allah'a yönelmiş, O'na tevekkül etmişlerdir. Böylece Allah'ın koruması ve desteği sayesinde kendilerine hiçbir zarar dokunmadan büyük nimetlerle geri dönmüşler, bolluk ve berekete kavuşmuşlardır.

Allah Kuran'da inananların içinde bulunduğu bu mucizevi durumu şöyle bildirmektedir:

Onlar, kendilerine insanlar: "Size karşı insanlar topla(n)dılar, artık onlardan korkun" dedikleri halde imanları artanlar ve: "Allah bize yeter, O ne güzel vekildir" diyenlerdir.

Bundan dolayı, kendilerine hiç bir kötülük dokunmadan bir bolluk (fazl) ve Allah'tan bir nimetle geri döndüler. Onlar, Allah'ın rızasına uydular. Allah, büyük fazl (ve ihsan) sahibidir. (Al-i İmran Suresi, 173-174)

Allah'a tam olarak güvenen ve her zaman O'na teslim olan Peygamberimiz (sav) ve beraberindeki müminler her zaman Kuran ahlakına uygun yaşamışlar, yaptıkları her işte Allah'ın hoşnutluğunu hedeflemişlerdir. Bunun karşılığında da Allah'tan güvenlik ve huzur duygusuna kavuşmuşlar, en zor şartlarda bile büyük zenginlik ve ganimetler elde etmişler ve güzel bir hayat yaşamışlardır.

PEYGAMBERİMİZ (SAV)'E VERİLEN GAYB BİLGİLERİ

Gaybı yalnızca üstün güç sahibi olan Allah bilir. Geçmiş ve gelecek olan her olayın bilgisi tüm ayrıntısıyla Allah Katındadır. Bu gerçek Kuran'da şöyle haber verilir:

Gaybın anahtarları O'nun Katındadır, O'ndan başka hiç kimse gaybı bilmez. Karada ve denizde olanların tümünü O bilir, O, bilmeksizin bir yaprak dahi düşmez; yerin karanlıklarındaki bir tane, yaş ve kuru dışta olmamak üzere hepsi (ve herşey) apaçık bir kitaptadır. (Enam Suresi, 59)

Zamanı yaratan ve insanlara bu kavramı öğreten Allah'tır. Allah'ın Yüce Zatı zamandan münezzehtir. Dünya üzerindeki canlı veya cansız varlıklara ait tüm bilgiler geçmişleri ve gelecekleri ile Rabbimiz'in Katında saklı tutulmaktadır. Evrende ve diğer tüm alemlerde meydana gelen her olay Allah'ın bilgisi dahilinde ve kontrolü altındadır. O gizlinin gizlisini bilir. Peygamberimiz (sav) de gayba ancak Rabbimiz'in dilediği kadar vakıf (sahip) olabilmiş, elbette bu onun mucizelerinden biri olmuştur. Allah Kuran'da, elçilerinden seçtiklerine Kendi Katında saklı olan gayb bilgisinden verdiğini şöyle bildirmektedir:

O, gaybı bilendir. Kendi gaybını (görülmez bilgi hazinesini) kimseye açık tutmaz (ona muttali kılmaz.) Ancak elçileri (peygamberleri) içinde razı olduğu (seçtikleri kimseler) başka. Çünkü O, bunun önüne ve arkasına izleyici (gözetleyici)ler dizer. (Cin Suresi, 26-27)

Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav) de Allah'ın kendisine gayb bilgisi verdiği, Rabbimiz Katında çok seçkin bir elçidir. Kuran'da bildirildiği gibi, bu kişilerden biri Hz. Yusuf'tur. Hz. Yusuf, zindanda iken, Allah'ın varlığının delillerini anlattığı iki arkadaşına şöyle demiştir:

Dedi ki: "Size rızıklanacağınız bir yemek gelecek olsa, ben mutlaka size daha gelmeden önce onun ne olduğunu haber veririm. Bu, Rabbimin bana öğrettiklerindendir. Doğrusu ben, Allah'a iman etmeyen, ahireti de tanımayanların ta kendileri olan bir topluluğun dinini terk ettim." (Yusuf Suresi, 37)

Bu, Allah'ın Hz. Yusuf'a verdiği bir ilim ve mucizedir. Allah, Hz. Yusuf'a rüyaları yorumlama ilmini de vermiştir. Hz. Yusuf -Allah'ın dilemesi ile- gelecekte olacak bazı olayları görebilmektedir. Hz. Yusuf'a verilen ilmin bir benzeri başka peygamberlere de

verilmiştir. Kuran'da Hz. İsa'nın da Rabbimiz'in izniyle bu ilme sahip olduğu haber verilmiştir. Ayette şu şekilde buyrulur:

İsrailoğulları'na elçi kılacak. (O, İsrailoğulları'na şöyle diyecek:) "Gerçek şu, ben size Rabbinizden bir ayetle geldim. Ben size çamurdan kuş biçiminde bir şey oluşturur, içine üfürürüm, o da hemencecik Allah'ın izniyle kuş oluverir. Ve Allah'ın izniyle doğuştan kör olanı, alaca hastalığına tutulanı iyileştirir ve ölüyü diriltirim. Yediklerinizi ve biriktirdiklerinizi size haber veririm. Şüphesiz, eğer inanmışsanız bunda sizin için kesin bir ayet vardır." (Al-i İmran Suresi, 49)

Ayette de buyrulduğu gibi Hz. İsa da, insanların neler yediklerini ya da neler saklayıp biriktirdiklerini bilecek bir ilimle nimetlendirilmiştir. Hz. İsa'nın kendisinden sonra gelecek ismi "Ahmet" olan bir elçiyi müjdelediği de Kuran'da haber verilmektedir. (Saff Suresi, 6) Rabbimiz Peygamber Efendimiz (sav)'e de gayba dair pek çok haber vermiştir. Peygamberimiz (sav) hem geçmişte meydana gelen ve kimsenin bilmediği olayları, hem de gelecekte gerçekleşecek olan birçok olayı Allah'ın bildirmesiyle öğrenmiştir. Bir ayette Allah bu gerçeği şöyle haber verir:

Bu, sana (ey Muhammed) vahyettiğimiz gayb haberlerindendir. Yoksa onlar, (Yusuf'un kardeşleri) o hileli-düzeni kurarlarken, yapacakları işe topluca karar verdikleri zaman sen yanlarında değildin. (Yusuf Suresi, 102)

Peygamberimiz (sav) gaybi bilgiye kendisinden kaynaklanan bir özellik olarak sahip olmamıştır. Ancak Allah'ın dilediği kadarıyla gaybdan kendisine verdiği haberleri çevresindekilere tebliğ etmiştir. Herşeyi bilen Allah'ın elçisine verdiği bilgilerse geçmişte gerçekleşmiş ya da ileride kesin olarak gerçekleşecek olaylara işaret etmektedir. Bu da Peygamberimiz (sav)'in bildirdiği bu bilgilerin her birinin mucize niteliğinde olduğunu göstermektedir. Ancak Allah'ın bildirmesiyle bilinebilecek haberleri Peygamberimiz (sav) hayatı boyunca çok defa insanlara haber vermiştir. Hem geçmişle, hem içinde bulunduğu zamanla, hem de gelecekle ilgili bilgilere vakıf olması, Rabbimiz'den gayba dair bilgiler alması da peygamberliğinin delillerindendir. Allah'ın kendisine verdiği pek çok ilimle birlikte Peygamberimiz (sav)'in gösterdiği tevazu ve teslimiyet ise Kuran'da şöyle bildirilmiştir:

De ki: "Allah'ın dilemesi dışında kendim için yarardan ve zarardan (hiç bir şeye) malik değilim. Eğer gaybı bilebilseydim muhakkak hayırdan yaptıklarımı arttırırdım ve bana bir kötülük dokunmazdı. Ben, iman eden bir topluluk için, bir uyarıcı ve bir müjde vericiden başkası değilim." (Araf Suresi, 188)

Allah'ın kutlu peygamberi Hz. Muhammed (sav) hem Kuran ayetleriyle hem de özel olarak kendisine gelen vahiy sonucu, geçmişle, yaşadığı zamanla ve gelecekle ilgili

bilgiler almıştır. Allah'ın dilemesiyle, birçok konuda kimsenin bilemeyeceği gayb bilgisine sahip olmuştur. Bu ilim vesilesiyle zorluk zamanlarında Müslümanları fetihle müjdelemiş, daha pek çok müjde vererek onların şevklerini artırmıştır. Peygamberimiz (sav)'in Müslümanlara önceden müjdesini verdiği bu olaylar birer mucize olarak ardı ardına gerçekleşmiştir.

Peygamberimiz (sav)'in 1400 yıl önce haber verdiği ve içinde bulunduğumuz dönem içinde gerçekleşmiş bulunan pek çok olay da vardır. Kütüb-ü Sitte muhaddisleri Buhari, Müslim, Ebu Davud, Tirmizi, Nesei, İbn-i Mace ve daha pek çok muhaddis Peygamberimiz (sav)'den rivayet edilen hadislerdeki gayb haberlerinin doğruluğu hakkında ittifak halindedirler. Nitekim Peygamber Efendimiz (sav)'in haber verdiği gaybi bilgilerin tümü gerçekleşmiş ve gerçekleşmeye de devam etmekte, insanlar bu mucizelere şahit olmaktadırlar.

Peygamberimiz (sav)'in Mucizesi: Gayb Bilgisi

İman etmeyenler, Peygamberimiz (sav)'in kendisine vahyedilen Kuran'ı insanlara tebliğ etmeye başlamasından itibaren bu mübarek insanı doğru söylememekle itham etmişlerdir. Kendilerine getirdiği her bilgiye kuşkuyla yaklaşmış, ona inanmak istememişlerdir. Oysa Peygamberimiz (sav) dürüstlüğü ve güvenilirliği sadece yüzüne ve hayat şekline bakıldığında bile kolayca anlaşılan bir insandır. Hayatı boyunca herkesin ittifakla "El-emin" (güvenilir) diye nitelendirdiği ve bu hitapla çağırdığı bir insan olmasına rağmen onun çağırdığı hak yola uymamak için yalanlarına devam etmişlerdir.

Peygamberimiz (sav)'e birbirinden zalimce pek çok iftira atan inkarcılar, bir insanın hayatı boyunca her an doğru söylememesinin imkansız olduğunu gözardı etmişlerdir. Bir insanın ömrünün sonuna kadar kesintisiz olarak doğru söylememesi ve buna uygun yaşaması imkansızdır. Ayrıca Peygamber Efendimiz (sav) gece gündüz ibadet halinde olan, çok büyük fedakarlıklar yapmış, çok sabırlı, üstün ahlaklı, alemlere rahmet olan bir insandır. Çevresindeki herkesten daha az uyuyan, büyük bir cesaretle her savaşa çıkan, en ön saflarda çarpışan Peygamberimiz (sav) ölüm tehdidi altındayken de insanlara hak olan gerçekleri anlatmaya devam etmiştir.

Kuran ahlakını en güzel şekilde yaşayan ve müminlere örnek olan her zaman Peygamberimiz (sav) olmuştur. Mübarek Peygamberimiz (sav) insanlara infakı (sadaka) anlatmış, kendisi herşeyini infak etmiştir; canını ve malını, Allah rızasını kazanmak için ortaya koymuştur. Sabrı, fedakarlığı, gerçek sevgi ve dostluğu anlatmış, bu güzel ahlak özelliklerini olabilecek en ideal şekliyle yaşamıştır. Yine insanlara merhametli olmayı, affediciliği tavsiye etmiş, hayatı boyunca bunların da en kararlı uygulayıcısı ve savunucusu olmuştur. iman etmeyenlerin böyle kutlu bir peygambere iftira ederken şunları düşünmesi gerekirdi:

Bir yalanı ömür boyu hiç açık vermeden devam ettirmek insan fıtratının (doğasının) gücünün yeteceği birşey değildir. Birbiriyle uyum içinde binlerce ayetle çelişmeyecek şekilde yaşamak ve bütün ömrü boyunca bu ayetlere bağlı olarak yalan söylemek de bir insan için asla mümkün değildir. Ayrıca yalan söyleyen bir insan niçin bunları istikrarla hayatının sonuna kadar yapsın? İnsanların ahiretlerine, hidayetlerine vesile olabilmek için kendi hayatını niçin tehlikeye atsın? Ayrıca yalan söyleyen bir kişinin, söylediği herşeyin böylesine büyük bir hikmet taşıması mümkün müdür? Yine her söylediğinin edebi yönden de mükemmel olup, sayısal bazı şifreler taşıması ve 23 yıl boyunca söylediklerinin tamamının birbiri ile edebi, matematiksel, bilimsel uyum içinde olması, her birinin hikmetli olup, insanın vicdanen cevabını aradığı her soruya cevap vermesi, sosyal hayata dair tüm hükümleri içermesi ve eksiksiz olması mümkün müdür? Nitekim sözünde doğru olmayan birinin bir gün mutlaka birbirini tutmayan çelişkili ifadeler

vermesi kaçınılmazdır. Oysa Peygamberimiz (sav)'in her söylediği doğru çıkmış, bunlara Müslümanlardan ve inkarcılardan pek çok insan şahit olmuştur.

Kuşkusuz tüm peygamberlere verilen mucizelerin her biri çok önemlidir. Fakat Peygamberimiz (sav)'in bazı mucizelerine büyük kitlelerin şahit olması, bu yönüyle onu diğer peygamberlerden farklı kılmaktadır. Örneğin Hz. İsa ölen bir insanı diriltttiğinde veya bir hastayı iyileştirdiğinde sadece orada bulunanlar bu mucizelere şahit olmuş olabilirler. Veya Hz. Musa'nın mucizelerine de sadece Firavun, kavmi ve İsrailoğulları şahit olmuş olabilir. (En doğrusunu Allah bilir) Peygamberimiz (sav) savaş olacağını, ardından fetih gerçekleşeceğini söylediğinde ise, buna ve sonrasında söz konusu savaşa şahit olan o kavmin tamamıdır. Bu mucizelere on binlerce, hatta yüz binlerce insan şahit olmaktadır.

Bizans'ın galibiyeti

Kuran'da gelecek hakkında verilen haberlerden biri Rum Suresi'nin hemen başındaki ayetlerde yer alır. Bu ayetlerde Bizans İmparatorluğu'nun bir yenilgiye uğradığı, ama çok kısa bir zaman sonra tekrar galip geleceği şöyle bildirilmiştir:

Elif, Lam, Mim. <u>Rum (orduları) yenilgiye uğradı. "Dünyanın en alçak yerinde". Ama onlar, yenilgilerinden sonra yeneceklerdir.</u> Üç ile dokuz yıl içinde. Bundan önce de, sonra da emir Allah'ındır. Ve o gün müminler sevineceklerdir. (Rum Suresi, 1-4)

Bu ayetler, Hıristiyan olan Bizanslıların, 613-614 yıllarında putperest bir toplum olan Persler karşısında çok ağır bir yenilgiye uğramasından yaklaşık 7 sene sonra, MS 620 civarında indirilmişti. Ayetlerde Bizans'ın çok yakında galip geleceği haber veriliyordu. Oysa o sırada Bizans o kadar büyük kayıplara uğramıştı ki, değil tekrar galip gelmesi, ayakta kalması bile imkansız görülüyordu. Persler Bizanslıları 613 yılında Antakya'da yenilgiye uğratarak; galibiyetlerini Şam, Kilikya, Tarsus, Ermenistan ve Kudüs'ü ele geçirmeleriyle sürdürmüşlerdi. Özellikle 614 yılında Kudüs'ün kaybedilmesi, Kutsal Mezar Kilisesi'nin tahrip edilmesi Bizanslılar için ağır bir darbe olmuştu.[65]

O dönemde yalnız Persler değil, Avarlar, Slavlar ve Lombardlar da Bizans Devleti'ne karşı büyük tehdit oluşturmaktaydı. Avarlar İstanbul önlerine kadar gelmişlerdi. Bizans Kralı Heraklius, ordunun masraflarını karşılayabilmek için kiliselerdeki altın ve gümüş süs eşyalarının eritilip paraya çevrilmesini emretmişti. Hatta bunlar da yetmeyince bronzdan heykeller bile para yapımı için eritilmeye başlanmıştı. Pek çok vali Kral Heraklius'a isyan etmiş, İmparatorluk parçalanma noktasına gelmişti. Önceden Bizans toprağı olan Mezopotamya, Kilikya, Suriye, Filistin, Mısır ve Ermenistan, putperest Perslerin işgali altına girmişti.[66]

Kısacası, herkes Bizans'ın yok olmasını bekliyordu. Ama tam bu dönemde, Rum Suresi'nin ilk ayetleri vahyedildi ve Bizans'ın dokuz yıl geçmeden yeniden galip geleceği haber verildi. Arap müşrikleri Kuran'da haber verilen bu zaferin, asla gerçekleşmeyeceğini düşünüyorlardı. Fakat Kuran'da bildirilen tüm haberler gibi bu da hiç kuşkusuz gerçekti. 622 yılında Heraklius Ermenistan'ı işgal edip Persleri yenerek çeşitli zaferler kazandı.[67] 627 yılının Aralık ayında, Bizans ve Pers İmparatorlukları arasında, Bağdat yakınında Dicle Nehri'nin 50 km. doğusunda bulunan Ninova harabeleri yakınında büyük bir savaş daha oldu. Bizans ordusu, Persleri burada da yenilgiye uğrattı. Birkaç ay sonra da Persler işgal ettikleri yerleri Bizans'a geri veren bir anlaşma imzalamak zorunda kaldılar.[68]

Rumların galibiyeti 630 yılında İmparator Heraklius'un Pers hükümdarı II. Khosrow'u yenilgiye uğratarak, Kudüs'ü geri alması ve Mezar Kilisesi'nin yeniden Hıristiyanların kontrolüne girmesiyle tamamlanmış oldu.[69]

Böylece Allah'ın Kuran'da bildirdiği ve Peygamberimiz (sav)'in insanlara tebliğ ettiği, **"Rum'un zaferi",** ayetteki **"üç ile dokuz yıl içinde"** ifadesiyle dikkat çekilen zaman aralığında, mucizevi bir şekilde gerçekleşmiş oldu.

Bu ayetlerde yer alan bir başka mucize de, o dönemde kimsenin tespit etmesinin mümkün olmadığı coğrafi bir gerçeğin haber verilmesidir.

Rum Suresi'nin 3. ayetinde, Rumlar'ın **"Dünyanın en alçak yerinde"** yenildikleri belirtilir. Arapçası "edna el-ard" olan bu ifade, bazı meallerde "yakın bir yer" olarak da tercüme edilir. Ancak bu tercüme, orijinal ifadenin tam karşılığı değil, mecazi bir yorumudur. "Edna" kelimesi Arapçada "alçak" demek olan "deni" kelimesinden türemiştir ve "en alçak" anlamına gelir. "Ard" ise yeryüzü demektir. Dolayısıyla "edna el-ard" ifadesi de "yeryüzünün en alçak yeri" manasına gelmektedir.

Bazı tefsirciler söz konusu bölgenin Araplara yakınlığını göz önünde bulundurarak kelimenin "en yakın" anlamını kullanmaktadırlar. Ancak kelimenin asıl anlamı, Kuran'ın indirildiği dönemde bilinmesi mümkün olmayan çok önemli bir jeolojik gerçeğe işaret etmektedir. Çünkü Dünyanın en alçak yerini araştırdığımızda, bu noktanın Bizanslıların 613-614 yıllarında yenilgiye uğradığı yerlerden biri olan Lut Gölü (Dead Sea) havzası olduğunu buluruz. Bu yenilginin en ağır darbesi, daha evvel de belirttiğimiz gibi, Hıristiyanlığın sembolü olan Lut Gölü yakınlarındaki Kudüs'ün kaybıdır.

Lut çevresi ise deniz seviyesinden 399 metre aşağıdaki, yeryüzünün "en alçak" bölgesidir.[70]

Burada dikkat edilmesi gereken nokta, Lut Gölü'nün rakımının, yalnızca modern çağdaki ölçümlerle tespit edilmiş olmasıdır. Daha önce hiç kimsenin Lut Gölü'nün Dünyanın en alçak bölgesi olduğunu bilmesi mümkün değildir. Ama bu bölge Kuran'da **"yeryüzünün en alçak yeri"** olarak tanımlanmıştır. Bu bilgi, Kuran'ın Allah'ın sözü olduğunun bir başka delilini oluşturmaktadır ve Allah'ın Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'e nasip ettiği çok büyük bir mucizedir.

Mekke'nin fethi

Andolsun Allah, elçisinin gördüğü rüyanın hak olduğunu doğruladı. Eğer Allah dilerse, mutlaka siz Mescid-i Haram'a güven içinde, saçlarınızı tıraş etmiş, (kiminiz de) kısaltmış olarak (ve) korkusuzca gireceksiniz. Fakat Allah, sizin bilmediğinizi bildi, böylece bundan önce size yakın bir fetih (nasib) kıldı. (Fetih Suresi, 27)

Peygamber Efendimiz (sav), Medine'de iken gördüğü bir rüyasında, müminlerin güven içinde Mescid-i Haram'a girdiklerini ve Kabe'yi tavaf ettiklerini görmüş ve müminleri bu haberle müjdelemişti. Çünkü, Mekke'den Medine'ye hicret eden müminler, o zamandan beri Mekke'ye gidemiyorlardı.

Allah, Peygamberimiz (sav)'e Katından bir yardım ve destek olarak Fetih Suresi'nin 27. ayetini vahyetmiş ve rüyasının doğru olduğunu, eğer Allah dilerse müminlerin Mekke'ye girebileceklerini bildirmiştir. Gerçekten de, bir süre sonra, önce Hudeybiye Barışı ve ardından gelen Mekke'nin fethiyle, Müslümanlar aynı ayette bildirildiği gibi güven içinde Mescid-i Haram'a girmişlerdir. Böylece Allah, Peygamber Efendimiz (sav)'e ilham ettiği müjdenin gerçek olduğunu göstermiştir.

Buhari, Mekke'nin fethi ile ilgili olarak İbn-i Abbas'tan şöyle rivayet etmektedir:

İbnu Abbas: ***"Herhalde o Kuran'ı (tilavetini -okumasını, tebliğini ve mucibince –gerektiği gibi- amel etmeni) senin üzerine farz kılan (Allah), seni (yine) dönülecek yere döndürecektir..."*** *(Kasas Suresi, 85) mealindeki ayette ifade edilen döndürülecek yerden maksadın* ***Mekke*** *olduğunu söylerdi."*[71]

Ancak burada dikkat edilmesi gereken önemli bir husus vardır. Fetih Suresi'nin 27. ayetine dikkat edilirse, Mekke'nin fethinden önce gerçekleşecek bir başka fetihten daha söz edildiği görülecektir. Nitekim ayette haber verildiği gibi Müslümanlar, önce Yahudilerin elinde bulunan Hayber Kalesi'ni fethetmişler, daha sonra da Mekke'yi fethetmişlerdir.[72] Ünlü Celaleyn tefsirinde, Fetih Suresi'nin 27. ayeti şöyle açıklanmaktadır:

Yemin olsun ki Allah, Peygamberine o rüyayı doğru gösterdi. Rasulullah (sav) Hudeybiye senesinde sefere çıkmazdan evvel rüyasında kendisini de, ashabını da emniyet içinde, başlarını traş ederek Mekke'ye girer görmüş, bunu ashabına haber vermişti. Onlar da sevinmişlerdi. Vakta ki maiyyetindekilerle (beraberindekilerle) birlikte çıktılar. Kafirler, kendilerini "Hudeybiye"de men edip döndüklerinde bu onlara çok ağır geldi. Bazı münafıklar ise şüpheye düştüler. Bu ayet o zaman inmiştir. "Yemin olsun ki inşaAllah Mescid-i Haram'a emniyet içinde başlarınızın saçlarının tümünü kazıtarak, (kiminiz) bir kısmını kısaltarak, asla korkusuzca gireceksiniz. Fakat Allah sulh konusunda fayda yönünden sizin bilmediğiniz şeyleri bildi de ondan önce yani Mekke'ye girmeden önce yakın bir fetih yaptı." Bu da Hayber'in fethi idi. Ve rüya ertesi sene tahakkuk etti (gerçekleşti).[73]

Peygamberimiz (sav) Hicret'in 8. yılında Mekke'ye girerek bu şehri fethetmiştir. Peygamber Efendimiz (sav) müminlere bu müjdeleri verdiğinde, mevcut durum bu yönde değildir. Hatta, koşullar tam aksini göstermekte, müşrikler müminleri kesinlikle Mekke'ye sokmamakta kararlı görünmektedirler. Bu ise, kalbinde hastalık olanların, Peygamber Efendimiz (sav)'in söylediklerine şüphe ile bakmalarına neden olmuştur. Ancak Peygamberimiz (sav) Allah'a güvenerek, insanların ne diyeceklerini hiç önemsemeden, Allah'ın kendisine bildirdiğine iman etmiş ve bunu insanlara açıklamıştır. Rabbimiz'in Peygamberimiz (sav)'e haber verdiği bu gayb haberinin gerçekleşmiş olması, milyonlarca insanın şahit olduğu çok büyük bir mucizedir.

Peygamberimiz (sav)'in haber verdiği

diğer gayb bilgileri

Mısır'ın Fethi

Sizler Mısır'ı fethedeceksiniz. *Orası (paraya) "kirat" denilen yerdir. Oranın halkına hayır tavsiye edin. Onların bir zimmet, bir de rahim (hakkı) vardır.*[74]

Peygamber Efendimiz (sav) bu hadis-i şeriflerinde Mısır'ın fethedileceğini müjdelemektedir. Peygamberimiz (sav) bu müjdeyi verdiği sırada Mısır, Romalıların hakimiyeti altındaydı. Ayrıca, Müslümanların henüz çok büyük bir gücü bulunmamaktaydı. Ancak, Peygamber Efendimiz (sav)'in, bu sözleri gerçek olmuş, kendisinin vefatından çok zaman geçmeden, Hz. Ömer (ra)'in halifeliği sırasında, M.S. 641 yılında, Amr bin As komutasındaki Müslümanlar tarafından Mısır fethedilmiştir.[75] Bu olay, Peygamber Efendimiz (sav)'in gerçekleşen gayb haberlerinden biridir.

Roma ve İran Topraklarının Fethi

Kisra ölünce, ondan başka Kisra yoktur. Kayser de öldü mü ondan sonra bir Kayser yoktur. *Nefsimi kudret altında tutan Zat-ı Zülcelal'e yemin olsun, siz her ikisinin de hazinelerini Allah yolunda harcayacaksınız.*[76]

Bu hadis-i şerifte geçen "Kisra" kelimesi, geçmişte İran kralları için kullanılan bir isimdir. Kayser sıfatı ise, Roma İmparatoru için kullanılmaktaydı. Peygamber Efendimiz (sav) hadis-i şerifinde, bu her iki kralın sahip olduğu hazinenin Müslümanlara kalacağını müjdelemiştir.

Burada dikkat edilmesi gereken husus, Peygamberimiz (sav)'in bu haberi müjdelediği dönemde Müslümanların askeri, ekonomik ve siyasi açıdan, henüz böyle büyük bir fetih yapmaya güçlerinin bulunmamasıdır. Ayrıca bu dönemde, İran ve Bizans İmparatorlukları da, en güçlü devletlerdi. Dolayısıyla, Peygamber Efendimiz (sav), bu iki fethi haber verdiğinde, siyasi ve askeri koşullar görünürde buna uygun değildi. Ancak, Peygamber Efendimiz (sav)'in haber verdiği bu olaylar aynen gerçekleşmiştir. Hz. Ömer zamanında İran fethedilmiş ve bu fetihle birlikte Kisraların saltanatı son bulmuştur.[77]

veO dönemin Kayser'i olan Heraklius'un 641 yılında ölümünden önce hazinelerinin Müslümanlara kalması Müslümanların, Raşid Halifeler döneminde Bizans Roma İmparatorluğu'na ait çok önemli merkezleri fethetmeleri ile başlamıştır. Hz. Ebu Bekir döneminden başlayarak, Kayser'in yönetimi altındaki Ürdün, Filistin, Şam, Kudüs, Suriye, Mısır gibi önemli merkezlerin tamamı fethedilmiştir. İstanbul'un, 1453 yılında Osmanlı Padişahı Fatih Sultan Mehmet tarafından fethedilmesi ve Roma İmparatorluğunun yıkılmasını takiben Kayser ünvanı da tarihe gömülmüştür.[78] Böylece, Peygamberimiz (sav)'in döneminde siyasi ve ekonomik açıdan imkansız gibi görünen bu önemli fetihler, Allah'ın Hz. Muhammed (sav)'e verdiği birer mucize olarak gerçekleşmiştir.

Peygamberimiz (sav)'in İran Kisrası'nın ölümünü haber vermesi

Peygeamber Efendimiz (sav), yaşamı boyunca pek çok hükümdar ve idareciye, elçiler ve mektuplar aracılığıyla tebliğ yapmış, onları hak ve doğru olana uymaya davet etmiştir. Tarih kaynaklarında yer aldığı gibi bazıları Peygamberimiz (sav)'in bu davetine hemen icabet ederken, bazıları da inkarlarında direnmişler, müşriklerle, münafıklarla ve diğer kafirlerle iş birliğine girişmişlerdir. Peygamberimiz (sav)'in İslam'a davet ettiği hükümdarlardan biri de dönemin İran Kisrası Perviz İbn-i Hürmüz'dür. Hz. Muhammed (sav), Abdullah bin Huzayfe'yi ona elçi olarak göndermiştir. Ancak İbn-i Hürmüz, Peygamberimiz (sav)'in tebliğinden yüzçevirmiş ve Müslümanlara karşı düşmanca bir tutum sergilemiştir. Peygamber Efendimiz (sav)'e iki elçi gönderip, Müslümanların kendisine teslim olmalarını söylemiştir. Peygamber Efendimiz (sav) ise bu iki elçiyi önce İslamiyet'e davet etmiştir. Daha sonra ise, iki elçiyi ertesi gün kendilerine kararını bildirmek üzere huzurundan çıkarmıştır.[79] Ertesi gün Peygamber Efendimiz (sav) elçilere, Allah'ın kendisine bildirdiği şu haberi iletmiştir:

Yüce Allah Kisra'ya oğlu Şireveyh'i musallat kıldı. Şireveyh, onu şu ayda, şu gecede ve gecenin de şu saatinde öldürdü![80]

Peygamber Efendimiz (sav) ayrıca onlara hitaben şöyle demiştir:

Bazan'a (Kisra'nın aracı olarak elçi göndermesini emrettiği vali) deyiniz ki: ***Benim dinim ve hakimiyetim, Kisra'nın mülk ve sanatının ulaştığı yere kadar ulaşacaktır. Yine ona deyiniz ki: Eğer sen Müslüman olursan, şu anda idare etmekte olduğun yerleri sana vereceğim, seni Ebnalardan (Güney Arabistan'a yerleşen İranlılar) meydana gelen kavme hükümdar yapacağım.***[81]

Bunun üzerine elçiler Yemen'e dönerek Peygamberimiz (sav)'in tebliğini Vali Bazan'a aktardılar. Duyduklarından son derece etkilenen Bazan, bunu *"Bu hükümdar sözü değildir. Öyle sanıyorum ki bu şahıs, dediği gibi bir peygamberdir"*[82] sözleriyle ifade etti. Sonra da adamlarına *"Onu nasıl buldunuz?"* diye sordu. Peygamberimiz (sav)'in heybetinden son derece etkilenen elçiler, *"Biz, ondan daha heybetli, hiçbir şeyden korkmayan ve muhafızsız bulunan bir hükümdar görmedik. Mütevazi ve yaya olarak halk arasında yürüyordu"* dediler.

Bazan, bir süre bekleyip Peygamber Efendimiz (sav)'in Kisra hakkında söylediklerinin doğru çıkıp çıkmayacağını görmek istedi. Böylece Peygamber Efendimiz (sav)'in Allah'ın elçisi olduğuna emin olacağını belirtti. Hadis ve tarih kaynaklarına göre, aradan kısa bir süre geçtikten sonra Kisra'nın oğlu Şivereyh'ten Bazan'a şöyle bir mektup geldi:

Ben Kisra'yı öldürdüm. Bu mektubum sana gelince, benim namıma, halkın biatını al, Kisra'nın sana yazmış olduğu zat hakkında da, yeni bir emrim gelinceye kadar bekle ve hiçbir teşebbüse geçme.[83]

Bazan ve adamları hesap edince, bu olayın tam Peygamberimiz (sav)'in belirttiği zamanda meydana geldiğini gördüler.[84] Bazan bu büyük mucizeyi gördükten sonra iman etti ve Müslüman oldu. Onu, Yemen'de oturan Ebnaların Müslüman olması izledi.[85] Bazan, Peygamber Efendimiz (sav)'in İran valilerinden imana gelen ilk kişi idi.[86]

Peygamberimiz (sav)'in kimsenin bilmediği olayları bilmesi

Allah'ın Kuran'da bildirdiği mucize niteliğinde bir olay da Peygamberimiz (sav)'in eşlerinden birine verdiği bir sırla ilgilidir. Peygamberimiz (sav) hanımlarından birine gizli bir söz söylemiş, fakat hanıma bu gizli sözü saklamayıp başkasına haber verince Allah onun bu tavrını Peygamberimiz (sav)'e haber vermiştir. Peygamberimiz (sav) sır tutmayan eşine bunu bildiğini açıklayınca, eşi kendisine bunu kimden öğrendiğini sormuştur. Bunun üzerine Peygamberimiz (sav) bunu kendisine Allah'ın haber verdiğini açıklamıştır. Allah bu olayı Kuran'da şöyle bildirir:

Hani Peygamber, eşlerinden bazılarına gizli bir söz söylemişti. Derken o (eşlerinden biri), bunu haber verip Allah da ona bunu açığa vurunca, o da (Peygamber) bir kısmını açıklamış bir kısmını (söylemekten) vazgeçmişti. Sonunda haberi verince (eşi) demişti ki: "Bunu sana kim haber verdi?" O da: "Bana bilen, (herşeyden) haberdar olan (Allah) haber verdi" demişti. (Tahrim Suresi, 3)

Peygamberimiz (sav) Allah'ın kendisine lütfu sayesinde ilim sahibi bir insandır. Allah kendisine kimsenin bilmesinin mümkün olamayacağı haberleri bildirmektedir. Eşinin yaptığı hatayı kendisine açıklaması da bu mucizelerinden yalnızca bir tanesidir. Öte yandan Allah bazı Kuran ayetlerinde de Peygamberimiz (sav)'e insanların gizli yönleri, düşünceleri ve eylemleri ile ilgili olarak kendisinin bilmesi mümkün olmayan pek çok bilgi vermiştir. Bu bilgilerin yanı sıra Peygamberimiz (sav)'e, onlara karşı nasıl davranacağını ve neler söyleyeceğini de bildirmiştir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

Sonra kederin ardından üzerinize bir güvenlik (duygusu) indirdi, bir uyuklama ki, içinizden bir grubu sarıveriyordu. Bir grup da, canları derdine düşmüştü; Allah'a karşı haksız yere cahiliye zannıyla zanlara kapılarak: "Bu işten bize ne var ki?" diyorlardı. <u>De ki: "Şüphesiz işin tümü Allah'ındır." Onlar, sana açıklamadıkları şeyi içlerinde gizli tutuyorlar, "Bu işten bize bir şey olsaydı, biz burada öldürülmezdik" diyorlar. De ki: "Evlerinizde olsaydınız da</u>

üzerlerine öldürülmesi yazılmış olanlar, yine devrilecekleri yerlere gidecekti. (Bunu) Allah, sinelerinizdekini denemek ve kalplerinizde olanı arındırmak için (yaptı). Allah, sinelerin özünde saklı duranı bilendir. (Al-i İmran Suresi, 154)

"Tamam-kabul" derler. Ama yanından çıktıkları zaman, onlardan bir grup, karanlıklarda senin söylediğinin tersini kurarlar. Allah, karanlıklarda kurduklarını yazıyor. Sen de onlardan yüz çevir ve Allah'a tevekkül et. Vekil olarak Allah yeter. (Nisa Suresi, 81)

Bedevilerden geride bırakılanlar, sana diyecekler ki: "Bizi mallarımız ve ailelerimiz meşgul etti. Bundan dolayı bizim için mağfiret dile." Onlar, kalplerinde olmayan şeyi dilleriyle söylüyorlar. De ki: "Şimdi Allah, size bir zarar isteyecek ya da bir yarar dileyecek olsa, sizin için Allah'a karşı kim herhangi bir şeyle güç yetirebilir? Hayır, Allah yaptıklarınızı haber alandır." (Fetih Suresi, 11)

Zarar vermek, inkarı (pekiştirmek), mü'minlerin arasını ayırmak ve daha önce Allah'a ve elçisine karşı savaşanı gözlemek için mescid edinenler ve: "Biz iyilikten başka bir şey istemedik" diye yemin edenler (var ya,) Allah onların şüphesiz yalancı olduklarına şahidlik etmektedir.
Sen bunun (böyle bir mescidin) içinde hiç bir zaman durma. Daha ilk gününden takva temeli üzerine kurulan mescid, senin bunda (namaza ve diğer işlere) durmana daha uygundur. Onda, arınmayı içten-arzulayan adamlar vardır. Allah arınanları sever. (Tevbe Suresi, 107-108)

Ayetlerde Allah'ın Peygamberimiz (sav)'e vahyettiği birçok gayb haberi bildirilmektedir. Münafıkların yalanları, tuzakları, içlerinde gizledikleri, gerçek niyetleri Allah'tan bir mucize olarak Peygamberimiz (sav)'e haber verilmiştir. Peygamber Efendimiz (sav), Allah dilediği takdirde kendilerini olduklarından farklı gösteren münafıkları da yüzlerinden tanıyabilmiştir. Kuşkusuz bu büyük bir mucizedir. Hiç kimse pek çok ibadeti yerine getiren, Müslümanların tavır ve konuşmalarını aynısıyla taklit eden, kendisini Müslüman olarak tanıtan ve hatta Peygamberimiz (sav)'le birlikte savaşa çıkan bir kişinin aslında ikiyüzlü bir din düşmanı olduğunu anlayamaz. Peygamberimiz (sav)'in ise Allah'ın bildirmesiyle bu kişileri tanıdığına dair pek çok hadis sahabelerden rivayet edilmiştir. Allah Peygamberimiz (sav)in sahip olduğu bu ilmi Kuran'da şöyle bildirmektedir:

Eğer Biz dilersek, sana onları elbette gösteririz, böylelikle onları simalarından tanırsın. Andolsun, sen onları, sözlerin söyleniş tarzından da tanırsın. Allah, amellerinizi bilir. (Muhammed Suresi, 30)

Peygamberimiz (sav)'in soru sorulmadan önce cevap vermesi

Kuran'da Hz. İsa'nın Allah'ın izniyle insanların "yediklerini ve biriktirdiklerini" haber verdiği (Al-i İmran Suresi, 49), Hz. Yusuf'un ise "bir yemek gelmeden onu haber vereceği" (Yusuf Suresi, 37) bildirmiştir. Bu mucizeler Allah'ın peygamberlerine olan bir lütfudur. Peygamberimiz (sav) de hadislerde haber verildiğine göre, Allah'tan bir mucize olarak kendisine daha soru sorulmadan ilgili kişiye cevap vermiş, insanların içlerinden geçirdiklerini bilmiştir. Örneğin hadislerde bildirildiğine göre Peygamberimiz (sav) ne zaman, nerelerin fethedileceğini sahabelere haber veriyordu.[87] Yine hadislerde bildirildiğine göre Peygamber Efendimiz (sav), eve gelecek kişileri daha gelmeden evvel, odaya girecek olan kişileri daha odaya girmeden evvel bilirdi. Bir kişi bir yerden geç geldiğinde, geç kalma sebeplerini hemen o kişiye haber verirdi.[88] Peygamberimiz (sav) ayrıca münafık zihniyetteki kişileri, Müslümanlara kötülük düşünen kişileri, içinden kötü fikirler geçirenleri hemen tanıyordu.[89]

Hadislerde bu mucizelerle ilgili yüzlerce örnek verilmektedir. Bir hadiste Peygamberimiz (sav) Ebu Süfyan'ın içinden geçirdiklerine bir cevap vermiş ve Ebu Süfyan bu durum karşısında bu mübarek insanın peygamberliğine şahitlik ettiğini söylemiştir:

Ebu Süfyan mescidin bir kenarında oturuyordu. Birgün Rasulullah (sav) elbisesine bürünerek evinden çıktı. Ebu Süfyan oturduğu yerden: "Acaba bu ne ile mağlub etti" dedi. Rasulullah (sav) Ebu Süfyan'ın yanına gelip eliyle onun sırtına vurdu ve: "Seni Allah ile mağlup ettim" dedi. Ebu Süfyan: "Senin Allah Rasulu olduğuna şahitlik ederim" dedi.[90]

Peygamber Efendimiz (sav)'in insanların içinden geçirdiklerini anlayıp, buna göre cevap vermesine bir örnek ise Vabısa ile ilgili olan hadistir:

Resulullah (sav)'e geldim. Niyetim iyilik ve günahtan ona sormadık bir şeyi bırakmamaktı. Etrafını Müslümanlardan bir cemaat çevirmişti, durmadan ona sorup fetva istiyorlardı. Onları yara yara ilerlemek istedim.

- Allah Resulünden uzak dur, ey Vabısa! dediler. Şöyle cevap verdim:

- Bırakın beni de ona iyice yaklaşayım! Kendine yakın olmak istediğim insanların en sevimlisidir o!

- "Bırakın Vabısa'yı!" buyurdu. İki veya üç kere de bana hitaben:

- "Ey Vabısa yaklaş!" dedi. Nihayet O'na yaklaşıp önünde oturdum. Bana şöyle buyurdu:

- "Ey Vabısa" sana ben mi haber vereyim, yoksa sen mi bana sorarsın!"

- Bilakis sen bana haber ver! dedim.

Şöyle buyurdu:

- İyilik ve günah hakkında sormak için geldin değil mi?

- Evet! dedim. Bunun üzerine parmaklarının uçlarını bir araya getirip onlarla göğsüme vurarak şöyle buyurdu:

"Ey Vabısa, kalbine danış, kendine danış! –iyilik, insanlar sana fetva verseler, fetva vermeseler de, kendi kalbinin yatıştığı şeydir; günah da, kalbi kazıyan (rahatsız eden) göğüste dolaşıp duran şeydir!"[91]

Hadiste de bildirildiği gibi, Rabbimiz'in bir lütfu olarak Peygamberimiz (sav) daha soru sorulmadan önce kendisine sorulacak soruları bilir ve onlara göre cevaplar verirdi. Peygamberimiz (sav)'in karşısındaki kişinin niyetini, düşüncesini anlamasına bir diğer örnek ise Ebu'd Derda'nın Müslüman olmasıyla ilgili olan hadistir:

Ebu'd Derda bir puta tapıyordu. Abdullah b. Revaha ile Ebu Seleme gidip o putu kırdılar. Ebu'd Derda gelip de putu o halde görünce şöyle demekten kendini alamadı: "Yazık sana, kendini savunamadın mı?"

Sonra Peygamber (sav)'e geldi. İbn-i Revaha yolda kendisini gördü ve şöyle dedi: "İşte Ebu'd Derda! Mutlaka bizi aramak için gelmiştir!" Allah Resulü (sav) de şöyle buyurdu: "Hayır! Müslüman olmak için geliyor. Rabbim Ebu'd Derda'nın Müslüman olacağını vaat etti."[92]

Yukarıda verdiğimiz tüm örnekler Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'in Allah'ın dilemesiyle pek çok mucize gerçekleştirdiğini göstermektedir. Peygamberimiz (sav) üstün ahlakı, Allah korkusu, derin imanı, tevekkülü ve samimiyeti ile Müslümanlara çok güzel bir örnek olmuş, mucizeleriyle de iman edenlerin şevk ve heyecanlarının daha da güçlenmelerine vesile olmuştur.

Peygamberimiz (sav) kendi vefatını sahabelere haber vermiştir

Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'in gaybe dair verdiği haberlerin hepsi zaman içinde doğrulanmıştır. Doğrulanan her gayb haberi bu mübarek insanın bir mucizesidir. Bu haberlerden biri de Peygamberimiz (sav)'in kendi vefatını haber vermesidir. Hadis-i şeriflerinde Peygamberimiz (sav) sahabeler arasında ilk kendisinin vefat edeceğini haber vermiştir:

Allah Resulü bize bakıp şöyle demişlerdir:

"En son ölenin ben olacağımı ileri sürüyorsanız. Dikkat edin! Ben, hepinizden önce öleceğim. Siz benden sonra öleceksiniz. [93]

Peygamber (sav) bir gün çıkıp birine, ölüye dua eder gibi dua etti. Sonra dönüp minbere çıktı ve şöyle buyurdu:

"Şüphesiz –ahirete- sizden önce gidiciyim. Ben size tanıklık edeceğim. Vallahi şu anda havuzumu görür gibiyim. Yeryüzünün bütün anahtarları bana verildi. Vallahi, benden sonra şirke sapmanızdan korkmuyorum –çünkü sapmazsınız!- Ama –dünya malı için- birbirinizle yarışmanızdan korkuyorum!" [94]

Peygamberimiz bir diğer hadislerinde kendisine vefat edeceğinin vahyedildiğini bildirmektedir:

"Allah Resulü (sav) gece vakti beni uyandırıp şöyle buyurdu:

"Ey Ebi Müveyhibe! Baki ehli için Allah'tan istiğfarda bulunmakla emrolundum!" Bunun üzerine onunla beraber çıktım. Baki'e gittik. Orada ellerini kaldırıp kabir ehli için istiğfarda bulundu. Sonra şöyle buyurdu: "Sizin yaşadıklarınız sonrakilere göre çok hafiftir. Fitneler onlara karanlık gecenin parçaları gibi gelecektir. Sonu başından daha kötü olacaktır. Ey Ebu Müveyhibe, bana yeryüzünün hazineleri ve orada ebedi kalma imkanı verildi. Sonra da cennet verildi. Bununla Allah'a kavuşmak arasında muhayyer (seçim yapma) kılındım. Ben de Allah'a kavuşmak arasında muhayyer kılındım. Ben de Allah'a kavuşmayı tercih ettim." Sonra oradan ayrıldı."[95]

Peygamberimiz (sav)kendi vefatı ile ilgili birçok detay haber vermiştir. Bu hadislerin her birinin Peygamberimiz (sav)'in söylediği şekilde gerçekleşmesi Allah'tan büyük bir mucizedir. Bu durum müminlerin de imanlarını kat kat artırmış, imanda daha da derinleşmelerine Allah'ın izniyle vesile olmuştur. Hadislerde Peygamber Efendimiz hangi gün vefat edeceğini de haber vermiştir:

... Ben Pazartesi günü doğdum. Vahiy Pazartesi günü geldi. Pazartesi günü hicret ettim ve Pazartesi günü öleceğim!"[96]

İbn-i Hanbel ve Beyhaki, İbn-i Abbas'dan naklederek şöyle demişlerdir:

"Peygamberimiz (sav) Pazartesi günü doğdu, Pazartesi günü peygamber oldu, Mekke'den muhacir olarak Pazartesi günü çıktı. Medine'ye Pazartesi günü girdi, Mekke Pazartesi günü fethedildi ve Pazartesi günü vefat etti."[97]

Peygamber Efendimiz (sav) bazı hadislerinde de vefat edeceği yeri bildirmiştir.

"Hicret edeceğim yer, -öldüğüm zaman gömülüp- yatacağım yer, Medine'dir!"[98]

Medine, hicret edeceğim yerdir. Orada öleceğim ve orada dirileceğim!"[99]

Peygamberimiz (sav)'in bildirdiklerinin aynı şekilde gerçekleşmesi Allah'ın büyük bir mucizesidir.

Peygamberimiz sahabelerin şehadetlerini haber vermiştir

Peygamberimiz (sav), Allah'ın bir mucizesi olarak, kendi vefatı gibi sahabelerin vefatlarını da gerçekleşmelerinden çok uzun zaman önce haber vermiştir. Bu hadislerde birçok sahabenin ölümleriyle ilgili detaylar bildirilmektedir. Bazı sahabelere şehit

olacakları, nasıl bir yerde ölecekleri haber verilmiştir. Peygamberimiz (sav)'in bu gayb haberlerinin aynı şekilde gerçekleştiğine şahit olan müminler için bu çok büyük bir müjde olmuştur. Bu hadislerin her biri Allah'ın alemler üzerine seçip, üstün kıldığı Peygamberimiz (sav)'e Allah'ın nasip ettiği mucizelerdir:

Peygamberimiz (sav) Hz. Ömer'in şehadetini haber vermiştir

Ebu Ya'la, sahih bir senetle, Sehl b. Sa'd'dan naklederek şöyle demiştir:

"Üstünde, Allah Resulü (sav), Ebu Bekir ve Ömer ve Osman'ın bulunduğu Uhud –dağı- sallandı ve Allah Resulü (sav) şöyle buyurdu:

"Sallanma, sabit ve sakin ol ey Uhud! Üzerinde bir Peygamber, bir Sıddık ya da iki Şehid var!"[100]

Taberani, İbn-i Ömer (ra)'dan naklederek şöyle demiştir:

Allah Resulü (sav) bir bahçedeydi. Ebu Bekir girmek için izin isteyince şöyle buyurdu: "Ona izin verin, onu cennetle müjdeleyin!" Sonra Ömer izin istedi. Bunun üzerine şöyle buyurdu: "Ona da izin verin, onu cennet ve şehitlikle müjdeleyin! Sonra Osman izin istedi. Şöyle buyurdu: "Ona izin verin ve hem cennet, hem de şehitlikle müjdeleyin"[101]

Peygamberimiz (sav) Hz. Osman'ın şehadetini haber vermiştir

Ebu Ya'la, müminlerin annesi Hafsa'dan naklederek şöyle demiştir:

"Allah Resulü (sav) Osman'a haber gönderip çağırttı ve şöyle buyurdu:

"Öldürülüp şehit olacaksın! Sabret, Allah sana sabır versin.

Allah'ın sana on sene altı ay giydireceği –hilafet- gömleğini sakın çıkartma!" Dönüp giderken, Allah Resulü (sav) arkasından şöyle buyurdu: "Allah sana sabır versin. Oruçlu iken şehit edilip öleceksin. Orucunu benimle açacaksın!"[102]

Taberani el-Evsat'ta ve Beyhaki, Zeyd b. Erkam'dan naklederek şöyle demişlerdir:

"Allah Resulü (sav) beni gönderirken şöyle buyurdu:

"Haydi Ebu Bekir'e git, evinde elbisesini giyinmiş bir halde göreceksin. Ona cenneti müjdele! Sonra Ömer'e git! Onu da Seniyye tepesinde, bir merkep üzerine perçemi düşmüş halde göreceksin. Ona da cenneti müjdele! Ardından Osman'a git! Onu da çarşıda alışveriş yaparken bulacaksın. Ona zor bir imtihan geçirdikten sonra cenneti hak edeceğini müjdele!" Gittiğimde üçünü de Allah Resulü'nün buyurduğu şekilde buldum.[103]

Allah Resulü (sav)'in şöyle buyurduğunu duydum:

Yanımda meleklerden biri varken Osman yanıma gelmişti. Melek şöyle dedi:

İşte halkının öldüreceği bir Şehit! Ondan biz bile haya ederiz.[104]

Peygamberimiz (sav)

Hz. Ali'nin şehadetini haber vermiştir

Hakim –sahihtir kaydıyla- Ali'den naklederek şöyle demiştir:

Allah Resulü (sav), Ali'ye –yanaklarını göstererek- şöyle buyurdu:

"Buradan buradan darbe yiyeceksin, kanın sakalını bulayıncaya dek akacak!"[105]

Peygamber (sav) Ali'ye şöyle buyurdu: "İnsanların en kötüsü, -başını göstererek- burana vuracak. –Sakalını göstererek –Bu da kana bulanacak.[106]

Peygamber (sav) ile Ali'nin yanına girdik. Hastaydı. Ebu Bekir ve Ömer de oradaydı. Biri arkadaşına şöyle dedi: "Galiba ölecek!"

Allah Resulü (sav) de şöyle buyurdu: "O asla kendi kendine ölmeyecek. Öldürülecek..."[107]

Peygamberimiz (sav)
Hz. Hüseyin'in şehadetini haber vermiştir

Allah Resulü (sav) bir gün uyuyordu. Elinde kırmızı bir toprak vardı."

Ey Allah Resulü, bu toprak nedir? diye sordum.

Buyurdu ki: Cebrail –Hüseyin'i kasdederek- onun Irak topraklarında öldürüleceğini söyledi. Bu toprak, oranın toprağıdır."[108]

"Hüseyin'i kastederek bu oğlum Kerbela denilen yerde öldürülecek. Onu orada gören ona yardım etsin!" Bunun üzerine Enes b. el Haris Kerbela'ya gitti. Hüseyin ile beraber orada öldürüldü.[109]

Peygamberimiz (sav)'in Hz. Ömer, Hz. Osman, Hz. Ali ve Hz. Hüseyin ile ilgili bildirdiği şehadet haberleri gerçekleşmiş ve Peygamberimiz (sav)'in ardından İslam dininin yayılmasında çok büyük bir sorumluluk üstlenen bu samimi Müslümanlar şehit edilmişlerdir. Bu mübarek Müslümanların şehadetleri ile Peygamberimiz (sav)'in verdiği gayb haberlerinin bir bölümü daha gerçekleşmiştir. Bunların her biri Allah'ın, mübarek elçisi Hz. Muhammed (sav)'e nasip ettiği birer mucizesidir.

Peygamberimiz (sav)'in ahir zaman alametleri hakkında bildirdikleri

Ahir zaman, kıyamet öncesinde dünya üzerinde yaşanacak olan bir dönemdir. Peygamberimiz (sav)'in, ahir zamanda gerçekleşecek olan olaylarla ilgili de pek çok haberi bize ulaşmıştır. Bu olayların, içinde bulunduğumuz dönemde birer birer gerçekleşiyor olması Peygamberimiz (sav)'in mucizelerinden biridir. Hz. Muhammed (sav) kendi yaşadığı dönemden 1400 yıl sonrasında meydana gelecek olayları, sanki o dönemi izlemiş gibi detaylı olarak anlatmıştır. Peygamberimiz (sav)'in gerçekleşeceğini bildirdiği ahir zaman alametlerinden bazıları aşağıda özet halinde açıklanmıştır.

İran-Irak Savaşı

Ahir zamanda meydana gelecek önemli bir savaş hadiste şöyle haber verilir:

Şevval ayında ayaklanma Zilkade'de harb konuşmaları, Zilhicce'de ise harb vaki olacak.[110]

Hadiste belirtilen Şevval, Zilkade ve Zilhicce ayları İran-Irak Savaşı'nın gelişim aşamalarıyla aynı tarihlere denk gelmektedir:

Şevval ayında ayaklanma...

İran Şahı'na karşı olan ilk ayaklanma bilindiği gibi hadiste belirtilen 5 Şevval 1398 (8 Eylül 1976)'de olmuştur.

Zilkade'de harp konuşmaları ve Zilhicce'de ise harp vaki olacak...

Hicri 1400 Zilhicce (1980 Ekim) ayında İran-Irak arasındaki savaş tam anlamıyla başlamıştı.

Bir başka hadiste de bu savaşın ayrıntıları şöyle tarif edilir:

Faris yönünden gelecek olan bir kavimdir ki, şöyle diyecekler: "Ey Araplar! Siz fazla taassuba kaçtınız! Siz bunlara gereği gibi hak tanımazsanız, sizinle hiç kimse birlik kurmayacaktır... Bir gün, onlara ve bir gün de sizlere verilsin, ve karşılıklı sözler tutulsun..." Onlar Mutıka çıkacaklar, Müslümanlar oradan aşağı yazıya inecekler... Müşrikler öbür yandaki (Rakabe) denilen bir simsiyah olan nehrin kenarında duracaklar... Aralarında savaş olacak: Her iki ordudan, Allah, zaferi kaldıracak... (Kıyamet Alametleri, s. 179)

- Faris yönünden gelecek olan : İran tarafından gelecek olan
- Faris : İran - İranlı
- Yazıya inecekler : Ovaya inecekler (Irak Ovası)
- Mutık : Yöredeki bir dağın adı
- Rakabe : Petrol kuyularının çok olduğu bölgedir.

"Ey Araplar! Siz fazla taassuba kaçtınız! Siz bunlara gereği gibi hak tanımazsanız, sizinle hiç kimse birlik kurmayacaktır..."

Hadisin bu bölümünde iki taraf arasında, ırkçılıktan kaynaklanan bir anlaşmazlığın olacağına dikkat çekiliyor olabilir. Bu anlaşmazlık sebebiyle, "Yazı"ya (yani Irak Ovası'na) inileceği ve savaşın başlayacağı anlaşılmaktadır.

Allah, her iki ordudan zaferi kaldıracak...

Bu hadisin de işaret ettiği gibi, İran-Irak Savaşı 8 yıl sürmüş ve binlerce kayıp verilmesine rağmen bir netice alınamamıştır. İki taraf da kesin bir üstünlük sağlayamamıştır.

Afganistan'ın İşgali

Talikan'a (Afganistan'a) yazık oldu. Şüphesiz Allah Teala'nın orada altın ve gümüş olmayan hazineleri vardır.[111]

Hadiste Afganistan'ın ahir zamanda işgal edileceğine işaret vardır. Gerçekten de Rusların Afganistan'ı işgali olan 1979 yılı Hicri 1400 yılına, diğer bir ifadeyle Hicri 14. yüzyılın başlangıcına denk gelmektedir.

Orada altın ve gümüş olmayan hazineleri vardır...

Rivayetin bu bölümünde de Afganistan'ın maddi zenginliklerine dikkat çekilmektedir. Bugün Afganistan'da çeşitli sebeplerle işletilmeye açılmamış büyük petrol yatakları, demir havzaları ve kömür madenleri tespit edilmiştir.

Fırat'ın Suyunun Kesilmesi

Fırat Nehri'nin suyunun kesilip durdurulması da Peygamber Efendimiz (sav)'in haber verdiği ahir zaman alametlerindendir:

Fırat Nehri'nin suyu çekilerek altın hazinesini açıklaması zamanı yaklaşıyor. Her kim, o zaman orada bulunursa o hazineden bir şey almasın.[112]

Diğer hadislerde bu olayın ayrıntılarıyla ilgili önemli bilgiler verilmektedir:

Resulullah: Fırat Nehri altın bir d ağ üzerinden açılmadıkça kıyamet kopmayacaktır. İnsanlar onun için harb edecek ve her yüz kişiden doksan dokuzu öldürülecek, onlardan her adam, keşke kurtulan ben olsaydım, diyecektir buyurmuşlar.[113]

Resulullah şöyle buyurdu: Yakında Fırat Nehri altın hazinesini açığa çıkarır, kim buna hazır bulunursa, ondan bir şey almasın.[114]

Görüldüğü gibi ahir zamanın önemli bir alameti olan Fırat Nehri'nin suyunun durdurulması ve altın değerinde bir hazinenin ortaya çıkması pek çok büyük hadis kitabında yer almaktadır.

Şimdi yukarıda yer verdiğimiz hadislerde geçen bu konuyla ilgili önemli ifadeleri tek tek ele alarak inceleyelim:

Resulullah buyurdu ki: (1) Fırat Nehri'nin suyu çekilip (2) altından bir dağ meydana çıkmadıkça kıyamet kopmaz... (Riyazü's Salihin, 3/332)

(1) Fırat Nehri'nin suyunun çekilip...

Suyuti'nin kitabında bu hadis "suyun durdurulması" olarak geçmektedir. Gerçekten de Keban Barajı, Fırat Nehri'nin suyunu durdurarak kesmiştir.

(2) "Altın"dan bir dağ meydana çıkmadıkça...

Yapılan baraj sayesinde; elektriğin üretilmesi, toplanan suyun arazide kullanılarak toprağın veriminin artması ve ulaşım kolaylığının sağlanması gibi sebeplerle, buradaki topraklar "altın" gibi kıymetli hale gelmiştir.

Keban Barajı ve Fırat Nehri üzerine sonradan kurulan diğer barajlar, betondan dev birer dağı andırmaktadır. Bu barajlardan (hadis-i şerifteki benzetmeye göre dağdan) altın değerinde servet dökülmektedir. Dolayısıyla barajlar "altın bir dağ" özelliği kazanmaktadır. (En doğrusunu Allah bilir)

Peygamber Efendimiz (sav)'in ahir zamanda gelişecek olaylarla ilgili haber verdiği başka bilgiler de vardır. Bu bilgilerle ilgili detaylı bilgiler daha önce yayınlanmış olan,

Hz. İsa'nın Geliş Alametleri, Ahir Zaman ve Dabbetü'l Arz, Kıyamet Alametleri gibi kitaplarımızda bulunmaktadır. Aşağıda ise bu alametler başlıklar halinde sıralanmıştır:

- Ramazan Ayı'nda Ay ve Güneş Tutulmaları
- Kuyruklu Yıldızın Doğması
- Kabe Baskını ve Kabe'de Kan Akıtılması
- Doğu Tarafından Bir Ateşin Görünmesi
- Güneş'ten Bir Alametin Belirmesi
- Yaygın Katliamların Meydana Gelmesi
- Şam ve Mısır Meliklerinin Öldürülmesi
- Mısırlıların Esir Alınması
- Şehirlerin Yok Olması
- Harap Olmuş Yerlerin İmarı
- Dördüncü Sulh ve Arap - İsrail Barışı
- Iraklıların Parası Kalmayacak
- Bağdat'ın Alevlerle Yok Edilmesi
- Irak ve Şam'a Ambargo
- Irak'ın Yeniden Yapılanması
- Şam'da Fitneler
- Şam, Irak, Arabistan'da Kargaşa
- Müslümanlarla Yahudilerin Savaşması
- Masum Çocukların Öldürülmesi
- Fitnelerin Çoğalması
- Haramların Helal Sayılması
- Allah'ın Açıkça İnkar Edilmesi
- Depremlerin Artması
- Ahlaki Çöküş
- Salgın Hastalıklar
- Çöllerin Yeşertilmesi
- Sahte Mesihlerin Ortaya Çıkışı

Yukarıda sadece bazılarını maddeleştirdiğimiz Peygamberimiz (sav)'in tüm bu hadislerdeki işaretleri, 1400 yıl içinde değişik zamanlarda ve dünyanın farklı farklı bölgelerinde tek tek de görünmüş olabilir, ancak Hicri 1400 yılından itibaren hepsi aynı dönem içinde, birbiri ardına gerçekleşmiştir. Bu da Peygamberimiz (sav)'in başka bir hadisindeki haberin gerçekleşmesi demektir:

"Kıyamet alametleri birbirini takiben meydana gelir. Bir dizideki boncukların art arda kopması gibi."[115]

SONUÇ

Tarih boyunca insanlar, iman etmek için kendilerine gönderilen elçilerden mucizeler istemişlerdir. Hz. Musa'dan, Hz. İsa'dan, Hz. Hud'dan, Hz. Muhammed (sav)'den, kısacası tüm peygamberlerden hep aynı talepte bulunmuş, daima bir olağanüstülük beklentisi içinde olmuşlardır. Allah da mucizelerle bazı peygamberlerine lütufta bulunmuş, onları Katından yardımla güçlendirmiş, tebliğlerini ve fikri mücadelelerini kolaylaştırmıştır. Oysa akıl ve vicdan sahibi insanlar, Allah'a inanmak için mucize görmeye ihtiyaç duymazlar. Çünkü anlayış sahibi bir insan için var olan herşey Allah'ın varlığının apaçık bir delilidir.

Atomlardan galaksilere kadar, evrenin her parçası Allah'ın varlığının ve yaratmasının muhteşem delilleri ile doludur. Israrla mucize görmek isteyen insanların çoğunun gerçek niyetleri ise, Allah mucizelerini gösterdiği zaman ortaya çıkmıştır. Elçilerin mucizelerine inanmak yerine onları hayali suçlamalarla, örneğin büyücülük veya bozgunculuk yapmakla itham etmeleri bunun bir göstergesidir. Nitekim Allah Kuran'da iman etmeyenlerin bu konudaki samimiyetsizliklerini şöyle haber vermektedir:

Olanca yeminleriyle, eğer kendilerine bir ayet gelse, kesin olarak ona inanacaklarına dair Allah'a yemin ettiler. De ki: "Ayetler, ancak Allah Katındadır; onlara (mucizeler) gelse de kuşkusuz inanmayacaklarının şuurunda değil misiniz? Biz onların kalplerini ve gözlerini, ilkin inanmadıkları gibi tersine çeviririz ve onları tuğyanları içinde şaşkınca dolaşır bir durumda terk ederiz. Gerçek şu ki, Biz onlara melekler indirseydik, onlarla ölüler konuşsaydı ve her şeyi karşılarına toplasaydık, -Allah'ın dilediği dışında- yine onlar inanmayacaklardı. Ancak onların çoğu cahillik ediyorlar. (Enam Suresi, 109-111)

Allah'ın ayetlerde bildirdiği gibi peygamberlerden ısrarla mucize isteyen iman etmeyenler, bunu iman etmek için bir delil olarak değil, kendilerince peygamberleri zor durumda bırakmak ve denemek için istemektedirler. Onlar, kendi sığ akıllarınca peygamberleri yalancı çıkarmak ve böylece kendi inkarlarına bahane bulmak amacı gütmüşlerdir. Nitekim mucize görmeden iman etmeyeceklerini söyleyen inkarcılar mucize gördükleri takdirde de iman etmemekte, bu sefer de peygamberlere sözde büyücü oldukları ve kendilerini büyüledikleri iftirasını atmaktadırlar. Ayetlerde şu şekilde buyrulmuştur:

Bir ayet (mucize) gördüklerinde de, alay konusu edinip eğleniyorlar. "Bu, açıkça bir büyüden başkası değildir" dediler. (Saffat Suresi, 14-15)

Onlar bir ayet (mucize) görseler, sırt çevirirler ve: "(Bu,) Süregelen bir büyüdür" derler. (Kamer Suresi, 2)

Birçok insanın mucizelerle imanlarının sağlamlaşması elbette Allah'tan büyük bir lütuftur. Ancak akıl ve vicdan sahibi insanlar, evrende var olan herşeyin yaratılışındaki olağanüstülüğü görerek Allah'a iman eder, ayrıca peygamberlerden de özel bir mucize beklentisi içinde olmazlar. Eğer Rabbimiz çeşitli mucizeler tecelli ettirirse bu onların heyecanlarını, şevklerini ve azimlerini güçlendiren birer nimet olur. İman etmeyenler ise tarih boyunca, böyle bir beklenti içinde olmaktan dolayı büyük kayıplara uğramışlardır. İnkarlarına sözde bir bahane bulabilmek için peygamberlerin tebliğ ettikleri gerçekleri göz ardı etmiş ve sadece olağanüstülük arayışına girmişlerdir. Kuşkusuz Rabbimiz'in, **"Dilersek, onların üzerine gökten bir ayet (mucize) indiririz de, ona boyunları eğilmiş kalıverir."** (Şuara Suresi, 4) ayetiyle de bildirdiği gibi, Allah dilerse bu insanların hepsine tek bir mucize ile boyun eğdirir. Fakat tüm bunlar dünyadaki imtihan ortamının gereklerine uygun olarak gerçekleşmektedir.

Sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'in mucizeleri de tüm Müslümanlar için büyük bir müjde, Allah'tan bir yardım ve lütuftur. Bu mucizeler iman edenlerin imanlarını daha da güçlendirecek ve Allah'ın Peygamberimiz (sav)'e indirdiği Yüce kitabı Kuran-ı Kerim'e daha büyük bir şevkle bağlanmalarına vesile olacak birer delildir.

EVRİM ALDATMACASI

Darwinizm, yani evrim teorisi, yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok mucizevi bir düzen bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle çürümüştür. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Özellikle ABD'de, biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini artık yaratılış gerçeğiyle açıklamaktadırlar. Bugün bilimsel gelişmeler, evreni ve tüm canlıları Allah'ın yaratmış olduğu gerçeğini gözler önüne sermektedir.

Evrim teorisinin çöküşünü ve yaratılışın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrim teorisi, tarihi eski Yunan'a kadar uzanan bir öğreti olmasına karşın, kapsamlı olarak 19. yüzyılda ortaya atıldı. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan *Türlerin Kökeni* adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine karşı çıkıyordu. Darwin'e göre, tüm türler ortak bir atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

Aşılamayan İlk Basamak:
Hayatın Kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce ilkel dünyada ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, yaratılışı reddettiği, hiçbir doğaüstü müdahaleyi kabul etmediği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir tasarım, plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde rastlantısal olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

"Hayat Hayattan Gelir"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemişti. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı.

Darwin'in *Türlerin Kökeni* adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu.

Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı

uzun çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti: "Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür." [116]

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin karmaşık yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücresinin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı: "Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır." [117]

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi.

O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı.[118]

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti.[119]

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci *Earth* dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı?[120]

Hayatın Kompleks Yapısı

Evrim teorisinin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmesinin başlıca nedeni, en basit sanılan canlı yapıların bile inanılmaz derecede karmaşık yapılara sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha karmaşıktır. Öyle ki bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, asla rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Hücrenin en temel yapı taşı olan proteinlerin rastlantısal olarak sentezlenme ihtimali; 500 aminoasitlik ortalama bir protein için,

10^{950}'de 1'dir. Ancak matematikte 10^{50}'de 1'den küçük olasılıklar pratik olarak "imkansız" sayılır. Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, inanılmaz bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu senaryosunu çıkmaza sokmaktadır. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, *Scientific American* dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır.[121]

Kuşkusuz eğer hayatın doğal etkenlerle ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın doğaüstü bir biçimde "yaratıldığını" kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı yaratılışı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığının anlaşılmış olmasıdır. Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: *Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon Yoluyla...*

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez. Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve *Türlerin Kökeni* adlı kitabında "Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz" demek zorunda kalmıştı.[122]

Lamarck'ın Etkisi

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı.

Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin *Türlerin Kökeni* adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti.[123]

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20. yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi.

Bugün de hala dünyada evrim adına geçerliliğini koruyan model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi rastgele bir etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir.[124]

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu

gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

Fosil Kayıtları:
Ara Formlardan Eser Yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisine göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu teorik yaratıklara **"ara-geçiş formu"** adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ve bu ucube canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, *Türlerin Kökeni*'nde bunu şöyle açıklamıştır:

Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir.[125]

Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz.[126]

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam

aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, kendisinden evrimleştiği hiçbir atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir.[127]

Fosiller ise, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Yani "*türlerin kökeni*", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil yaratılıştır.

İnsanın Evrimi Masalı

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, bugün yaşayan modern insanın maymunsu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, modern insan ile ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

1- Australopithecus

2- Homo habilis

3- Homo erectus

4- Homo sapiens

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen "Australopithecus" ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin *Australopithecus* örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir.[128]

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, Australopithecuslar'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en önemli savunucularından biri olan Ernst Mayr, "*Homo sapiens*'e uzanan zincir gerçekte kayıptır" diyerek bunu kabul eder.[129]

Evrimciler "*Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens*" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini

verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, *Australopithecus, Homo habilis* ve *Homo erectus*'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir.[130]

Dahası Homo erectus sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, Homo sapiens neandertalensis ve Homo sapiens sapiens (modern insan) ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır.[131]

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler.[132]

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir. Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle Australopithecus fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür.[133]

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedir. Dolayısıyla bu iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar biraraya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlardır ve sonrasında aynı atomlar bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir. Şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri biraraya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Bu atom yığını, hangi işlemden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları, ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar amino asit, istedikleri kadar da (bir tekinin bile rastlantısal oluşma ihtimali 10^{-950} olan) protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler.

Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler.

Kısacası, bilinçsiz atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar. Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskobunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. Madde, ancak Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur.

Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir. Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik

sinyalleri bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın. Şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf daha bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel olan bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda

hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir.

Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak, tüm teknolojiye, bu teknolojide çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşılamamıştır. En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir.

Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır. Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

Beynin İçinde Gören ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir? Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz. Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran Yüce Allah'ı düşünüp, O'ndan korkup, O'na sığınması gerekir.

Materyalist Bir İnanç

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller teorinin gerektirdiği ara formların yaşamadıklarını göstermektedir. Bu durumda,

elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli gibi pek çok düşünce, bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye bile çalışmaktadırlar. Peki neden?..

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler.

Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz.[134]

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı yarattığına inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendi deyimleriyle "İlahi bir açıklamanın sahneye girmemesi" için, bu kabulü savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği göreceklerdir: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcı'nın eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Allah'tır.

Evrim Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman

içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin, Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının, Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların, bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananlar bilim adamları, profesörler, kültürlü, eğitimli insanlardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim'in kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa'nın kavminin altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da haber verdiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azap onlaradır. (Bakara Suresi, 6-7)

... Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)

Allah başka ayetlerde ise, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla biraraya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini Hz. Musa ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa, Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa'ya, kendi "bilgin büyücüleri" ile insanların toplandığı bir yerde karşılaşmasını söyler. Hz. Musa, büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayetler şöyledir:

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la -Hz. Musa ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa'nın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, ayetteki ifadeyle "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)

Ayetlerde de bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile, söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum. Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır.[135]

Bu gelecek, uzakta değildir aksine çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacaklarını anlayacaklar ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Artık evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

KAYNAKLAR

1. İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s.241
2. Buhari, Bed'ü'l-Vahy, Enbiya 21, Tefsir, Alâk Ta'bir 1; Müslim, İman 252, (160); Tirmizi, Menakıb 13, (3636).
3. İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 242
4. İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 297
5. İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 298
6. İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 298
7. İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 298
8. İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 297
9. İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 300
10. Sözler, s. 185
11. Yrd. Doç. Dr. Mehmed Kileci, Risale-i Nur'da Kuran Mucizesi, İz Yayıncılık, İstanbul, 1998, s. 60
12. Ahmet Cevdet Paşa, Muallim Mahir iz, Peygamber Efendimiz (sav), Hediye Kitaplar, s. 55-56
13. Said Nursi, Mektubat, s: 166-169
14. İmam-ı Gazali, İhya-ı Ulum'id-din, Tercüme eden: Ali Arslan, Arslan Yayınları, İstanbul, cilt: 5, s:564
15. İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s:286)
16. Et-Tirmizi İmam Ebu İ'sa Muhammed, Şemail-i Şerife, 1. cilt, Hilal Yayınları, Ankara,1976, s. 18-19
17. İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, 237
18. İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, 238
19. İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 237

20. İmam Gazali, İhya'u Ulum'id-din, 2. cilt, Çeviri: Dr. Sıtkı Gülle, Huzur Yayınevi, İstanbul 1998, s. 795-796
21. İmam-ı Gazali, İhya-ı Ulum'id-din, Tercüme eden: Ali Arslan, Arslan Yayınları, İst cilt: 5, s. 565
22. Celaleyn Tefsiri Tercümesi, Tercüme İbrahim Serdar, Yusuf Şensoy, Fatih Enes Yayınevi, İstanbul, 1997, 3. cilt, s. 1432-1433
23. Siret Ansiklopedisi, Hazırlayan: Afzalur Rahman- Londra Siret Vakfı Başkanı, s.162
24. Said Havva, El-Esas Fi't-Tefsir, Şamil Yayınevi, İst., 1991, 10. cilt, s. 332
25. Ömer Nasuhi Bilmen, Kur'an-ı Kerim'in Türkçe Meali Alisi ve Tefsiri, 2. Cilt, s. 1101, 1102
26. İbn Kesir, Hadislerle Kuran-ı Kerim Tefsiri, Cilt 9, s. 4671
27. Müsned, İmam Ahmed, (1/309) el-Bezzar: Keşfu''l Estar 1146
28. Said Havva, El Esas Fi's Sünne, Hikmet Neşriyat, 1. cilt, s. 393
29. İbn Kesir, Hadislerle Kuran-ı Kerim Tefsiri, Cilt 9, s. 4615
30. Siret Ansiklopedisi, Hazırlayan: Afzalur Rahman- Londra Siret Vakfı Başkanı, Sf 164
31. İlyas Çelebi, İtikadi Açıdan Uzak ve Yakın Gelecekle İlgili Haberler, Kitabevi, İstanbul, Mayıs 1996, s:161
32. Sahih-i Buhari, Mütercim: Mehmed Sofuoğlu, Ötüken Yayınları, İstanbul 1987, Cilt 8, s. 3619-3620
33. İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 313
34. İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 313
35. Mektubat, 19. Mektup, s. 191
36. Mektubat, 19. Mektup, s. 221
37. Buhari, İstiska/6, 7; Müslim, İstiska/8; Nesa''i, İstiska/10; İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 835
38. İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 837
39. İbn-i Kesir, Peygamberimiz (sav)'in Şemaili Mucizeleri, Çelik Yayınevi, s. 183
40. İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 838
41. İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 847
42. İbn-i Kesir, Peygamberimiz (sav)'in Şemaili Mucizeleri, Çelik Yayınevi, s. 325
43. İbn-i Kesir, Peygamberimiz (sav)'in Şemaili Mucizeleri, Çelik Yayınevi, s. 316, 327)
44. Buhari, Da''avat/18, 25, 47; İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 851

45. Buhari, da''avat/54; İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 854
46. İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 854
47. İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 856
48. İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 287
49. Siret Ansiklopedisi, Üçüncü Cilt, Sf 104
50. İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 316
51. İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 317
52. İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 317
53. Ömer Nasuhi Bilmen, Ku'ran-ı Kerim'in Türkçe Meali Alisi ve Tefsiri, Bilmen Basım ve Yayınevi, İstanbul, 3. cilt, s. 1270
54. Şadi Eren, Kuran'da Gayb Bilgisi, Işık Yayınları, İzmir, 1995, s.183
55. Celaleyn Tefsiri Tercümesi, Tercüme: İbrahim Serdar, Yusuf Şensoy Fatih Enes Yayınevi, İstanbul, 1997, Cilt 2, s. 670
56. Ömer Nasuhi Bilmen, Ku'ran-ı Kerim'in Türkçe Meali Alisi ve Tefsiri, Bilmen Basım ve Yayınevi, İstanbul, 1. Cilt, s. 450
57. Ömer Nasuhi Bilmen, Ku'ran-ı Kerim'in Türkçe Meali Alisi ve Tefsiri, Bilmen Basım ve Yayınevi, İstanbul, 1. Cilt, s. 451
58. Sabuni, Safvetüt Tefasir, Ensar Neşriyat, 2 cilt, s. 404
59. İbn Kesir, Hadislerle Kur'an-ı Kerim Tefsiri, Çağrı Yayınları, İstanbul, 1991, 7. Cilt, s. 3447
60. Said Havva, El-Esas Fi't-Tefsir, Şamil Yayınevi, İstanbul, 1991, 2. Cilt, s. 444
61. Celaleyn Tefsiri Tercümesi, Tercüme: İbrahim Serdar, Yusuf Şensoy, Fatih Enes Yayınevi, İstanbul, 1997, 1. Cilt, s.187
62. İbn Kesir, Hadislerle Kur'an-ı Kerim Tefsiri, Çağrı Yayınları, İstanbul, 1991, 3. Cilt, s.1187
63. Muhammed Ali Es-Sabuni, Safretü't Tefasir Tefsirlerin Özü, Ensar Neşriyat, İstanbul, 1992, Cilt 2, s. 427
64. İbn Kesir, Hadislerle Kur'an-ı Kerim Tefsiri, Çağrı Yayınları, İstanbul, 1991, 7. Cilt, s.3318
65. http://en.wikipedia.org/wiki/Heraclius
66. Warren Treadgold, A History of the Byzantine State and Society, Stanford University Press, 1997, ss. 287-299.
67. http://fstav.freeservers.com/emperors/heraclius.html

68. Warren Treadgold, A History of the Byzantine State and Society, Stanford University Press, 1997, ss. 287-299.
69. http://web.genie.it/utenti/i/inanna/livello2-i/mediterraneo-1-i.htm; http://impearls.blogspot.com/2003_12_07_impearls_archive.html; http://en.wikipedia.org/wiki/Heraclius
70. World Book Encyclopedia, 2003, Contributor: Bernard Reich, Ph.D., Professor of Political Science and International Affairs, George Washington University.
71. Buhârî, Tefsir, Kasas Suresi 2, Kütüb-i Sitte- 729
72. Imam Taberi, Taberi Tefsiri, Cilt 5, Ümit Yayıncılık, İstanbul, s. 2276
73. Celâleyn Tefsiri Tercümesi, Tercüme: İbrahim Serdar, Yusuf Şensoy, Faith Enes Yayınevi, İstanbul, 1997, 3. Cilt, s. 1843
74. Prof. Dr. İbrahim Canan, Kütüb-i Sitte Muhtasarı Tercüme ve Şerhi, 15. cilt, Akçağ Yayınları, Ankara, s. 420
75. H.U. Rahman, İslam Tarihi Kronolojisi, Birleşik Yayıncılık, İstanbul 1995, s. 70-71
76. Prof. Dr. İbrahim Canan, Kütüb-i Sitte, Muhtasarı Tercüme ve Şerhi, 15. cilt, Akçağ Yayınları, Ankara, s. 416
77. http://www.mustakiim.de/Islam/Islam%20Tarihi/bilgi5.htm
78. http://www.mustakiim.de/Islam/Islam%20Tarihi/bilgi5.htm
79. İbn'i Sad, Tabakat, 1:260; Salih Suruç, Kainatın Efendisi Peygamberimizin Hayatı, Yeni Asya Yayınları, İstanbul, 1998, s. 223
80. Taberi, 1:260; Taberi, 3:91, İnsanü'l-Uyun, 3:292; Salih Suruç, Kainatın Efendisi Peygamberimizin Hayatı, Yeni Asya Yayınları, İstanbul, 1998, s. 223
81. Taberi, 3/91; Salih Suruç, Kainatın Efendisi Peygamberimizin Hayatı, Yeni Asya Yayınları, İstanbul, 1998, s.223-224
82. Taberi, 3/91; Salih Suruç, Kainatın Efendisi Peygamberimizin Hayatı, Yeni Asya Yayınları, İstanbul, 1998, s.224
83. Taberi, 3/91; Salih Suruç, Kainatın Efendisi Peygamberimizin Hayatı, Yeni Asya Yayınları, İstanbul, 1998, s.224
84. İbni Sa'd, Tabakat, 1:260; Salih Suruç, Kainatın Efendisi Peygamberimizin Hayatı, Yeni Asya Yayınları, İstanbul, 1998, s.225
85. Taberi, 3/91; Salih Suruç, Kainatın Efendisi Peygamberimizin Hayatı, Yeni Asya Yayınları, İstanbul, 1998, s.225
86. Cevdet Paşa, Kısas-ı Enbiya ve Tevanih-i Hülefa, 1:182; Salih Suruç, Kainatın Efendisi Peygamberimizin Hayatı, Yeni Asya Yayınları, İstanbul, 1998,s.225
87. İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 696-700)
88. İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 688-689
89. İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 689-691

90. Haris; İbn Hacer Askalani, Metalib-u Aliye 4, Tevhid Yayınları, 1996, 3839, s. 17)
91. İbn-i Kesir, Peygamberimiz (sav)'in Şemaili, Mucizeleri, Çelik Yayınevi, s. 361
92. İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 680
93. İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 1115
94. Buhari, Cenaiz/72, Menakıb/25; İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 1119
95. İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 1118
96. İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 1120
97. İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 1120
98. İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s.1120
99. İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 1121
100. İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 726
101. İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 726
102. İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 729
103. İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 728
104. İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 728
105. İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 734
106. İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 734
107. İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 734
108. İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 736
109. İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 737
110. Kıyamet Alametleri, s. 166
111. Kitab-ul Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, s. 59

112. Riyazü's Salihin, 3/332
113. Sahih-i Müslim, 11/320
114.Kitab-ül Burhan Fi Alameti-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, s. 28
115. G.Ahmed Ziyaüddin, Ramuz El Hadis, 1. cilt, Gonca Yayınevi, İstanbul, 1997, 277/6
116. Sidney Fox, Klaus Dose, Molecular Evolution and The Origin of Life, Marcel Dekker, New York, 1977, s. 2.
117. Alexander I. Oparin, Origin of Life, Dover Publications, New York, 1936, 1953 (yeni baskı), s.196.
118. "New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", Bulletin of the American Meteorological Society, cilt 63, Kasım 1982, ss. 1328-1330.
119. Stanley Miller, Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules, 1986, s. 7.
120. Jeffrey Bada, Earth, Şubat 1998, s. 40.
121. Leslie E. Orgel, "The Origin of Life on Earth", Scientific American, cilt 271, Ekim 1994, s. 78.
122. Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, s. 189.
123. Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, s. 184.
124. B. G. Ranganathan, Origins?, The Banner Of Truth Trust, Pennsylvania, 1988.
125. Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 179.
126. Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, cilt 87, 1976, s. 133.
127. Douglas J. Futuyma, Science on Trial, Pantheon Books, New York, 1983, s. 197.
128. Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, To plinger Publications, New York, 1970, 75-94; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", Nature, cilt 258, s. 389.
129. J. Rennie, "Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr", Scientific American, Aralık 1992.
130. Alan Walker, Science, cilt 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, Physical Antropology, 1. baskı, J. B. Lipincott Co., New York, 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, cilt 3, Cambridge University Press, Cambridge, 1971, s. 272.
131. Time, Kasım 1996.
132. S. J. Gould, Natural History, cilt 85, 1976, s. 30.
133. Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19
134. Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World", The New York Review of Books, 9 Ocak 1997, s. 28.
135. Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s. 43.

ARKAKAPAK

Peygamber Efendimiz (sav) Allah'ın en son hak kitabı Kuran-ı Kerim'i vahyettiği, güzel ahlakı, takvası, Allah'a olan yakınlığı ile insanlara örnek kıldığı mübarek bir insandır. Peygamberimiz (sav), kendisine verilen büyük sorumluluğu en güzel şekilde yerine getirmiş, insanları Allah'ın yoluna davet etmiş ve tüm inananların yol göstericisi olmuştur. Bilindiği gibi, Yüce Allah, Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'i Kendi Katından birçok mucizeyle desteklemiştir. Bizim bu kitaptaki amacımız da Allah'ın, üstün ahlakı, derin imanı, her tavrı ve sözüyle insanlara örnek kıldığı mübarek Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'in mucizelerinden bazılarını insanlara hatırlatmaktır. Peygamberimiz (sav), Allah'ın izniyle, hayatı boyunca insanlara birçok mucize göstermiştir. Bu mucizelerden bazılarına sadece sahabeler şahit olurlarken, bir kısmı ise inkar edenlerin çok büyük bir bölümü tarafından görülmüştür. Peygamberimiz (sav)'in mucizelerinin bir kısmı Kuran ayetlerinde bir bölümü de Peygamber (sav)'in hadislerinde ve İslam alimlerinin çeşitli açıklamalarında aktarılmaktadır. Amacımız, alemlere rahmet olarak gönderilen bu mübarek insanın mucizevi yönlerini insanlara göstermek ve onları Kuran-ı Kerim'i ve Peygamber Efendimiz (sav)'in sünnetini kendilerine rehber edinmeye davet etmektir.